د شمېر کِتاب ـ د تورات شريف څلورم کِتاب

د بنی اِسرائيلو اوله مردم‌شماری

۱ (۱) د دوېم کال د دوېمې مياشتې په وړومبۍ ورځ بنی اِسرائيلو د مِصر مُلک پرېښودو نه پس، د سينا په بيابان کښې
مالِک خُدائ د خپل حضور په مقدسه خېمه کښې موسیٰ ته وفرمائيل، (۲) "تهٔ او هارون د ټولو بنی اِسرائيلو د قبيلو او
کورَنو مردم‌شماری وکړئ. د هغه ټولو سړو نومونه وليکئ (۳) چې عُمر يې شل کاله يا د دې نه زيات وی او چې جنګ
کولے شی. (۴) د هرې قبيلې نه يو يو مشر راوغواړه چې ستا مدد وکړی." ۵‏-۱۶دا هغه سړی دی چې د خپلو قبيلو مشران
دی، کوم چې ستاسو د ملګرتيا دپاره د قوم نه خوښ کړے شوی دی يعنې د روبين د قبيلې نه اليصور د شديُور زوئ، د
شمعون د قبيلې نه سلومی‌اېل د صوری‌شدی زوئ، د يهوداه د قبيلې نه نحشون د عمی‌نداب زوئ، د يساکار د قبيلې نه
نتنی‌ايل د ضُعر زوئ، د زبولون د قبيلې نه اِلياب د حيلون زوئ، د اِفرائيم د قبيلې نه اليسمع د عميهود زوئ، د منسی د
قبيلې نه ګملی‌اېل د فداهصور زوئ، د بنيامين د قبيلې نه اَبِدان د جدعونی زوئ، د دان د قبيلې نه اخيعزر د عمی‌شدی زوئ،
د آشر د قبيلې نه فجعی‌اېل د عکران زوئ، د جاد د قبيلې نه اِلياسف د دعواېل زوئ، د نفتالی قبيلې نه اخيرع د عينان زوئ.
۱۷د دې دولسو سړو په مدد سره موسیٰ او هارون، ۱۸د دوېمې مياشتې په اوله ورځ د بنی اِسرائيلو ټول قوم راغونډ کړو او
د ټولو خلقو نومونه يې د قبيلو او کورَنو په مطابق وليکل. د هغه ټولو سړو نومونه وليکلے شول او وشمېرلے شول چې عُمر
يې شل کاله يا د دې نه زيات وو، ۱۹هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. د سينا په بيابان کښې، موسیٰ
خلق وشمېرل. ۲۰‏-۴۶هغه ټول سړی چې عُمر يې شل کاله يا د شلو کالو نه زيات وو او چې جنګ يې کولے شو نو د هغوئ
نومونه د قبيلو او کورَنو په مطابق وليکلے شول، شروع د روبين د قبيلې نه وشوه، چې د يعقوب مشر زوئ وو. ټول شمېر
دا دے. د روبين اولاد شپږ څلوېښت زره او پينځهٔ سوه کسان وُو، د شمعون اولاد يو کم شپېتهٔ زره او درې سوه کسان وُو،
د جاد اولاد پينځهٔ څلوېښت زره شپږ سوه او پنځوس کسان وُو، د يهوداه اولاد څلور اويا زره او شپږ سوه کسان وُو، د
يساکار اولاد څلور پنځوس زره او څلور سوه کسان وُو، د زبولون اولاد اووهٔ پنځوس زره او څلور سوه کسان وُو، د اِفرائيم
اولاد څلوېښت زره او پينځهٔ سوه کسان وُو، د منسی اولاد دوه دېرش زره او دوه سوه کسان وُو، د بنيامين اولاد پينځهٔ
دېرش زره او څلور سوه کسان وُو، د دان اولاد دوه شپېتهٔ زره او اووهٔ سوه کسان وُو، د آشر اولاد يو څلوېښت زره او
پينځهٔ سوه کسان وُو، د نفتالی اولاد درې پنځوس زره او څلور سوه کسان وُو. دا ټول په شمېر کښې شپږ لاکه درې زره او
پينځهٔ سوه پنځوس کسان وُو. ۴۷د ليويانو نومونه د نورو قبيلو سره نهٔ وُو ليکلے شوی، ۴۸ځکه چې مالِک خُدائ موسیٰ ته
فرمائيلی وُو چې، ۴۹"کله چې تهٔ د هغه سړو مردم‌شماری کوې چې جنګ کولے شی، نو د ليوی قبيله په کښې مهٔ شاملوه.
۵۰خو ليويان زما د حضور مقدسې خېمې او د دې د ټول سامان مشران مقرر کړه. هغوئ به خېمه او د دې سامان وړی،
خِدمت به کوی او د دې نه ګېرچاپېره به خېمې لګوی. ۵۱هر کله چې تاسو خېمې بل ځائ ته اوړئ نو ليويان به مقدسه
خېمه راټولوی او په هر يو نوی ځائ کښې به يې لګوی. بل هر څوک چې مقدسې خېمې ته ورنزدې شی نو وېه وژلے شی.
۵۲او نور اِسرائيليان به قبيله په قبيله خېمې ودروی، هر يو سړے به د خپلې قبيلې سره وی او د خپلې جنډې لاندې به وی.
۵۳خو ليويان به د مقدسې خېمې د حِفاظت دپاره د دې نه ګېرچاپېره خېمې ولګوی، چې څوک نزدې رانهٔ شی، هسې نه چې
د بنی اِسرائيلو قوم ته زهٔ په قهر شم." ۵۴نو بنی اِسرائيلو هم هغه شان وکړل څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے
وو.

هرې قبیلې ته د خېمو ځایونه په نښه کول

۲ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته دا اصُول وښودل. ۲ کله چې اِسرائیلیان کیمپ جوړوی، نو هر سړے به د
خپل لښکر د جنډې لاندې خېمه ودروی. خېمې به د مقدسې خېمې نه ګېرچاپېره لګولے شی. ۳-۹نمرخاتهٔ طرف ته، چې
څوک د یهوداه د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو ډلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبیلو د مشرانو نومونه دا
دی. د یهوداه قبیلې مشر نحشون زوئ د عمی‌نداب، د قبیلې شمېر څلور اویا زره او شپږ سوه کسان دی، د یساکار قبیلې
مشر نتنی‌ایل زوئ د ضُعر، د قبیلې شمېر څلور پنځوس زره او څلور سوه کسان دی، د زبولون قبیلې مشر اِلیاب زوئ د
حیلون، د قبیلې شمېر اووهٔ پنځوس زره او څلور سوه کسان دی. دا ټول په شمېر کښې یو سل او شپږ اتیا زره او څلور
سوه کسان دی. د یهوداه لښکر به مخکښې روان وی. ۱۰-۱۶جنوب طرف ته، څوک چې د روبین د لښکر د جنډې لاندې
وی نو هغوئ به په خپلو ډلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبیلو د مشرانو نومونه دا دی. د روبین قبیلې مشر الیصور زوئ
د شدیُور، د قبیلې شمېر شپږ څلوېښت زره او پینځهٔ سوه کسان دی، د شمعون قبیلې مشر سلومی‌اېل زوئ د صوری‌شدی،
د قبیلې شمېر یو کم شپېتهٔ زره او درې سوه کسان دی، د جاد قبیلې مشر اِلیاسف زوئ د دعواېل، د قبیلې شمېر پینځهٔ
څلوېښت زره شپږ سوه پنځوس کسان دی. دا ټول په شمېر کښې یو سل او یو پنځوس زره او څلور سوه پنځوس کسان
دی. دویم به د روبین لښکر روان وی. ۱۷بیا دې د اولنو دوه لښکرو او د وروستنو دوه لښکرو په مینځ کښې لیویان روان
شی چې مقدسه خېمه یوسی. هر یو لښکر به هم په هغه ترتیب روان وی چې څنګه خېمې ودروی، هر یو به په خپل خپل
ځائ د خپلې جنډې لاندې وی. ۱۸-۲۴نمرپرېواتهٔ طرف ته، څوک چې د اِفرائیم د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په
خپلو ډلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبیلو د مشرانو نومونه دا دی. د اِفرائیم قبیلې مشر الیسمع زوئ د عمیهود، د قبیلې
شمېر څلوېښت زره او پینځهٔ سوه کسان دی، د منسی قبیلې مشر ګملی‌اېل زوئ د فداهصور، د قبیلې شمېر دوه دېرش زره
او دوه سوه کسان دی، د بنیامین قبیلې مشر اِبدان زوئ د جدعونی، د قبیلې شمېر پینځهٔ دېرش زره او څلور سوه کسان
دی. دا ټول په شمېر کښې یو سل او اتهٔ زره او سل کسان دی. درېم به د اِفرائیم لښکر روان وی. ۲۵-۳۱شمال طرف ته،
څوک چې د دان د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو قبیلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبیلو د مشرانو
نومونه دا دی. د دان قبیلې مشر اخیعزر زوئ د عمی‌شدی، د قبیلې شمېر دوه شپېتهٔ زره او اووهٔ سوه کسان دی، د آشر
قبیلې مشر فجعی‌اېل زوئ د عکران، د قبیلې شمېر یو څلوېښت زره او پینځهٔ سوه کسان دی، د نفتالی قبیلې مشر اخیرع
زوئ د عینان، د قبیلې شمېر درې پنځوس زره او څلور سوه کسان دی. دا ټول په شمېر کښې یو لاک اووهٔ پنځوس زره او
شپږ سوه کسان دی. په آخر کښې به د دان لښکر روان وی. ۳۲د بنی اِسرائیلو د ټولو لښکرو شمېر شپږ لاکه درې زره پینځهٔ
سوه او پنځوس کسان وُو چې قبیله په قبیله د هغوئ نومونه ولیکلے شول. ۳۳هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ ته
حُکم کړے وو، لیویان د نورو بنی اِسرائیلو سره یو ځائ ونهٔ شمېرلے شول. ۳۴بنی اِسرائیلو هم هغه شان وکړل چې څنګه
مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو. هغوئ هر یو د خپلې جنډې لاندې خېمې ودرولې او هر یو د خپلې قبیلې سره روان
وو.

د حضرت هارون زامن

۳ ۱ دا د هارون او د موسیٰ د خاندان د هغه وخت خبره ده کله چې مالِک خُدائ د سینا په غرهٔ باندې د موسیٰ سره
خبرې وکړې. ۲ د هارون څلور زامن وُو، ندب چې د ټولو مشر وو، ابیهُو، اِلی‌عزر او اِتمر. ۳ د هغوئ سرونه غوړ

کړے شول او د اِمامانو په توګه مقرر کړے شول، ۴ خو ندب او ابيهُو هغه وخت ووژلے شول چې کله هغوئ د سينا په
بيابان کښې مالِک خُدائ ته هغه اور پېش کولو چې د هغې اجازت نۀ وو. د هغوئ هيڅ اولاد نۀ وو، نو اِلىعزر او اِتمر د خپل
پلار هارون په ژوندون کښې د اِمامانو په توګه خِدمت کولو.

د ليويانو ذمه وارى

۵ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۶ ”د ليويانو قبيله نزدې راوله او هغوئ د هارون اِمام دپاره خِدمتګاران مقرر
کړه. ۷ هغوئ به زما د حضور په مقدسه خېمه کار کوى او د اِمامانو او د ټول قوم دپاره به ذمه وارى پوره کوى. ۸
هغوئ به د مقدسې خېمې د ټول سامان خيال ساتى او د نورو بنى اِسرائيلو دپاره به ذمه وارى پوره کوى. ۹ ليويان د
هارون او د هغۀ د زامنو د خِدمت دپاره وقف شوى دى. ۱۰ تۀ به هارون او د هغۀ زامن مقرر کړې چې د اِمامانو په توګه
ذمه وارى پوره کړى، بل هر څوک چې مقدسې خېمې ته د ورنزدې کېدلو کوشش وکړى نو هغه به ووژلے شى.“ ۱۱ نو
مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۱۲-۱۳ ”ليويان دې اوس زما شى. کله چې ما د مِصريانو وړومبى پېدا شوى نران
ووژل، نو د بنى اِسرائيلو د هر خاندان مشر زوئ او وړومبے پېدا شوے څناور وقف کړے شول چې زما شى. خو اوس د
بنى اِسرائيلو د مشرانو زامنو په ځائ ليويان به زما شى. زۀ مالِک خُدائ يم.“

د ليويانو مردمشمارى

۱۴ مالِک خُدائ د سينا په بيابان کښې موسىٰ ته حُکم وکړو ۱۵ چې د ليويانو د قبيلو او کورَنو نومونه وليکى، هغه هر يو
نر دې وشمېرى چې عُمر يې د يوې مياشتې يا د دې نه زيات وى، ۱۶ او موسىٰ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق د هغوئ
نومونه وليکل. ۱۷-۲۰ د ليوى درې زامن وُو، جيرسون، قُهات او مرارى، هغوئ د هغه قبيلو پلار نيکۀ وُو کومې قبيلې چې د
هغوئ په نومونو يادېږى. د جيرسون دوه زامن وُو، لِبنى او سِمعى. د قُهات څلور زامن وُو، عُمرام، اِضهار، حبرون او
عُزىايل، او د مرارى دوه زامن وُو، محلى او موشى. هغوئ د هغه قبيلو پلار نيکۀ وُو چې د هغوئ په نومونو يادېږى. ۲۱
لِبنى او سِمعى دواړه د جيرسون قبيلې وې. ۲۲ هغه ټول نران په شمېر کښې اووۀ زره او پينځۀ سوه کسان وُو چې عُمر يې
يوه مياشت يا د دې نه زيات وو. ۲۳ جيرسونيانو نمرپرېواتۀ طرف ته د مقدسې خېمې نه وروستو خېمې ودرولې، ۲۴ د
اِلياسف سره چې د لاايل زوئ او د جيرسون قبيلې مشر وو. ۲۵ هغوئ د مقدسې خېمې دننني پړدې، پاسنى پړدې، د ننوتلو
دروازې د پړدې د خيال ساتلو ذمه وار وُو، ۲۶ د هغه پړدو چې د خېمې د دربار او د قربانګاه نه ګېرچاپېره وې او دربار
ته د ننوتلو د دروازې پړدې. هغوئ د هغه ټول خِدمت ذمه وار وُو چې د دې څيزونو سره يې تعلق لرلو. ۲۷ عُمرام، اِضهار،
حبرون او عُزىايل څلور واړه خاندانه د قُهات د قبيلې نه وُو. ۲۸ د هغه ټولو نرانو شمېر اتۀ زره او شپږ سوه کسان وُو چې
د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو. ۲۹ قُهاتيانو د مقدسې خېمې جنوبى طرف ته خېمې ودرولې، ۳۰ د
اليصفن سره چې د عُزىايل زوئ او د قبيلې مشر وو. ۳۱ د هغوئ ذمه وارى د دې څيزونو خيال ساتل وُو يعنې د لوظ
صندوق، مېز، ډيوټ، قربانګاه، د هغه لوښو چې اِمامان يې په مقدس ځائ کښې استعمالوى او زيات مقدس ځائ ته د
ننوتلو پړده. هغوئ د هغه ټول خِدمت ذمه وار وُو چې د دې څيزونو سره يې تعلق لرلو. ۳۲ د ليويانو مشر د هارون اِمام
زوئ اِلىعزر وو. د هغۀ مشرى په هغه کسانو باندې وه چې کومو په مقدس ځائ کښې کار کولو. ۳۳ د محلى او موشى
دواړه خاندانه د مرارى د قبيلې نه وې. ۳۴ د هغه ټولو نرانو شمېر شپږ زره او دوه سوه کسان وُو چې د هغوئ عُمر يوه
مياشت يا د دې نه زيات وو. ۳۵ مراريانو د مقدسې خېمې شمالى طرف ته خېمې ودرولې، د صورىايل سره چې د

ابی‌خېل زوئ او د قبيلې مشر وو. ۳۶ هغوئ د مقدسې خېمې د چوکاټونو، دُرشلو، ستنو، پښو او د دې په نورو ټولو څيزونو
ذمه وار مقرر شول. هغوئ د هغه ټول خِدمت ذمه وار وُو چې د دې څيزونو سره يې تعلق لرلو. ۳۷ هغوئ د ستنو، پښو،
موړو او د دربار د بهرنۍ رسو د خيال ساتلو ذمه وار وُو. ۳۸ موسیٰ، هارون او د هغهٔ زامنو نمرخاتهٔ طرف ته د مقدسې
خېمې په مخکښې خېمې ودرولې. هغوئ د هغه خِدمت ذمه وار وُو چې د بنی اِسرائيلو دپاره په مقدس ځائ کښې کېدلو. بل
هر چا چې د دې د کولو کوشش کړے وے نو هغه به وژلے شو. ۳۹ د مالِک خُدائ په حُکم باندې چې موسیٰ او هارون د
ليويانو کوم شمېر وکړو هغه ټول نران دوويشت زره وُو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو.

د ليويانو د مشرانو زامنو په ځائ مقرر کېدل

۴۰-۴۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”د بنی اِسرائيلو ټول مشران زامن زما دی. نو د اِسرائيلو د هر مشر زوئ نوم
وليکه، چې عُمر يې يوه مياشت يا د دې نه زيات وی. خو د هغوئ په ځائ زهٔ دا د دعوې سره وايم چې ټول ليويان زما دی.
زهٔ مالِک خُدائ يم. زهٔ دا هم وايم چې د ټولو وړومبو پېدا شوو څاروو په ځائ د ليويانو څاروی زما دی.“ ۴۲ موسیٰ هم
هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو او د بنی اِسرائيلو ټول مشران زامن يې وشمېرل ۴۳ چې د هغوئ
عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو، هغوئ ټول په شمېر کښې دوويشت زره دوه سوه او درې اويا کسان وُو. ۴۴ بيا
مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۴۵ ”اوس د بنی اِسرائيلو د ټولو مشرانو زامنو په ځائ ليويان وقف کړه چې زما شی او د
بنی اِسرائيلو د وړومبو پېدا شوو څاروو په ځائ د ليويانو څاروی وقف کړه. زهٔ مالِک خُدائ يم. ۴۶ خو د بنی اِسرائيلو
مشران زامن د ليويانو نه دوه سوه او درې اويا کسان زيات دی، نو تهٔ به هغه زيات زامن واپس اخلې. ۴۷ د هر يو دپاره د
منلے شوی معيار په مطابق پينځهٔ د سپينو زرو سيکې وړکړه، ۴۸ او دا پېسې هارون او د هغهٔ زامنو ته ورکړه.“ ۴۹-۵۰
موسیٰ هم هغه شان وکړل او د سپينو زرو سيکې يې واخستلې چې يو زر درې سوه او پينځهٔ شپېتهٔ وې ۵۱ او د مالِک
خُدائ د فرمان په مطابق يې هغه هارون او د هغهٔ زامنو له ورکړې.

د قُهات د قبيلې د ليويانو ذمه وارۍ

۴ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ۲ ”د ليويانو مردم‌شماری وکړه چې هغوئ قُهاتيان دی. هغوئ دې قبيله
په قبيله او خاندان په خاندان وشمېرلے شی، ۳ او د هغه ټولو سړو نومونه دې وليکلے شی چې د هغوئ عُمر د دېرشو
کالو نه تر پنځوسو کالو پورې وی او چې د مالِک خُدائ د حضور په مقدسه خېمه کښې کار کولے شی. ۴ د هغوئ
خِدمت به د ډېرو مقدسو څيزونو خيال ساتل وی.“ ۵ مالِک خُدائ موسیٰ ته دا اصُول وښودل. کله چې د کېمپ د وړلو
وخت شی، نو هارون او د هغهٔ زامن به مقدسې خېمې ته ننوځی، د لوظ د صندوق په مخکښې پرده به راکوزه کړی او د لوظ
صندوق به ورباندې پټ کړی. ۶ هغوئ به په دې باندې د څرمنې يوه ښهٔ ټوټه واچوی، د آسمانی رنګ کپړه به دپاسه
ورباندې خوره کړی او د وړلو دپاره به بازوګان وردننه کړی. ۷ هغوئ به په مېز باندې د آسمانی رنګ کپړه خوره کړی
چې په کوم مېز باندې د مالِک خُدائ روټۍ وی او په دې به لوښی، د خوشبويۍ جامونه، د نذرانو جامونه او د څښلو نذرانو
دپاره منګی کېږدی. په مېز به هميشه روټۍ پرته وی. ۸ هغوئ به په دې هر څهٔ باندې يوه سره کپړه خوره کړی، د څرمنې
يوه ښهٔ ټوټه دې ورباندې واچوی او د وړلو دپاره به بازوګان وردننه کړی. ۹ هغوئ به د آسمانی رنګ يوه کپړه واخلی او
ډيوټ، ډيوې، سرپوښونه، مجمعې او د زيتُونو تېلو ټول لوښی به ورباندې پټ کړی. ۱۰ هغوئ به دا او د دې ټول څيزونه د
څرمنې په يوه ښهٔ ټوټه کښې تاو کړی او په وړُونکی چوکاټ به يې کېږدی چې په کوم باندې وړلے شی. ۱۱ بيا به هغوئ د

سرو زرو په قربان‌ګاه باندې د آسمانی رنګ کپړه خوره کړی، د څرمنې یوه ښۀ ټوټه به ورباندئ واچوی او د وړلو دپاره
بازوګان به وردننه کړی. (۱۲) هغوئ به په مقدس ځائ کښې هغه ټول لوښی واخلی چې په خِدمت کښې استعمالیږی، د
آسمانی رنګ په یوه کپړه کښې به یې تاو کړی، د څرمنې یوه ښۀ ټوټه به پرې واچوی او په وړُونکی چوکاټ باندې به یې
کیږدی. (۱۳) هغوئ به د قربان‌ګاه نه ایره لرې کړی او په قربان‌ګاه به د کاسنی رنګ کپړه خوره کړی. (۱۴) هغوئ به په دې
باندې هغه ټول سامان کیږدی چې د قربان‌ګاه په خِدمت کښې استعمالیږی. لکه د اور لوښی، د غوښې دپاره درې غاښی،
بیلچې او ښانکونه. بیا به هغوئ په دې باندې د څرمنې یوه ښۀ ټوټه واچوی، د وړلو دپاره به بازوګان وردننه کړی. (۱۵) کله
چې د خیمو د وړلو وخت راشی او هارون او د هغۀ زامن دا او د دې ټول سامان راونغاړی نو قُهاتیان به د مقدس سامان
وړلو دپاره راشی. قُهاتیان به مقدس سامان له ګوتې نۀ وروړی، ګنې مړۀ به شی. دا هغه څیزونه دی چې د هغې د وړلو ذمه
واری د قُهاتیانو ده، په کوم وخت کښې چې مالِک خُدائ د حضور خیمه وړلے شی. (۱۶) د هارون اِمام زوئ اِلیعزر به د
ټولې مقدسې خیمې او د ډیوو دپاره د تیلو، د خوشبویۍ، د غلې نذرانو، د غوړولو تیلو او په خیمه کښې د نورو ټولو څیزونو
ذمه وار وی کوم چې مالِک خُدائ ته وقف شوی دی. (۱۷) بیا مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل چې، (۱۸) ”قُهاتیان
مۀ پریږدئ (۱۹) چې ډیرو مقدسو څیزونو ته نزدې راشی هسې نه چې مړۀ شی. د هغوئ د بچ کیدو د خاطره هارون او د هغۀ
زامن به دننه ځی او هر سړی ته به خپل کار حواله کوی چې څۀ څیز به وړی. (۲۰) خو کۀ قُهاتیان مقدسې خیمې ته دننه
لاړل او اِمامان یې ولیدل چې د مقدسو څیزونو د وړلو تیارے کوی، نو دوئ به مړۀ شی.“

د جیرسونیانو د قبیلې ذمه وارئ

(۲۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، (۲۲) ”د هغه لیویانو مردمشماری وکړه چې جیرسونیان دی، هغوئ دې قبیله
په قبیله او خاندان په خاندان وشمیرلے شی، (۲۳) او د هغه ټولو سړو نومونه دې ولیکلے شی چې عُمر یې د دیرشو کالو نه
تر پنځوسو کالو پورې وی او چې د مالِک خُدائ د حضور په مقدسه خیمه کښې کار کولے شی. (۲۴) هغوئ به د دې
سامان د وړلو ذمه وار وی یعنې (۲۵) مقدسه خیمه، د دې دننه او بهر پرده، د دې دپاسه د ښې څرمنې ټوټه، د مقدسې خیمې
پرده، (۲۶) د مقدسې خیمې او قربان‌ګاه نه ګیرچاپیره د دربار پردې او رسۍ، دربار ته د ننوتلو د دروازې پردې او هغه ټول
سامان چې د دې په ودرولو کښې استعمالیږی. هغوئ به هغه ټولې ذمه وارئ سر ته رسوی چې د دې څیزونو سره تعلق
لری. (۲۷) موسیٰ او هارون به جیرسونیانو ته د خدمت کولو هدایت ورکوی او د هغوئ کارونه به ګوری چې هغه څۀ یې سر
ته رسولې دی کۀ نه کوم چې هارون او د هغۀ زامنو ورته حواله کړی دی. (۲۸) په مقدسه خیمه کښې د جیرسونیانو ذمه
وارئ دا دی، هغوئ به دا د هارون اِمام زوئ اِتمر د ښودنې لاندې تر سره کوی.“

د مراریانو قبیلې ذمه وارئ

(۲۹) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، ”د هغه لیویانو مردمشماری وکړه چې د مراریانو قبیلې دی، هغوئ قبیله په قبیله
او خاندان په خاندان وشمیره، (۳۰) او د هغه ټولو سړو نومونه ولیکه چې د هغوئ عُمر د دیرشو نه تر پنځوسو کالو پورې
وی او چې د مالِک خُدائ د حضور په خیمه کښې کار کولے شی. (۳۱) هغوئ به د مقدسې خیمې د چوکاټونو، دُرشلو،
ستنو او د پښو وړلو ذمه وار وی، (۳۲) او د ستنو، پښو، موړو او د خیمې د ګیرچاپیره د دربار د پردو رسو، سره د هغه ټول
سامان د وړلو ذمه وار وی چې د دې په ودرولو کښې استعمالیږی. هر یو سړے به د هغه څیزونو ذمه وار وی کوم چې
ورته حواله شوی وی. (۳۳) دا د مراریانو د مقدسې خیمې د خِدمت ذمه وارئ دی، هغوئ به د هارون اِمام زوئ اِتمر د

ښودنې لاندې دا کار تر سره کوی.“

د لیویانو مردم‌شماری

۳۴-۴۸موسیٰ، هارون او د بنی اِسرائیلو نورو مشرانو د مالِک خُدائ حُکم ومنلو او لیویان یې قبیله په قبیله او خاندان په
خاندان وشمېرل، چې معلوم کړی چې څومره سړی شته چې عُمر یې د دېرشو کالو نه تر پنځوسو کالو پورې وی او چې په
مقدسه خېمه کښې کار کولے شی. دوه زره اووهٔ سوه او پنځوس قُهاتیان وُو، دوه زره شپږ سوه او دېرش جیرسونیان وُو
او درې زره او دوه سوه مراریان وُو. دا ټول په شمېر کښې اتهٔ زره پینځهٔ سوه او اتیا کسان وُو. ۴۹هر یو سړے د هغه حُکم
په مطابق وشمېرلے شو چې مالِک خُدائ موسیٰ ته کړے وو، او د هغه حُکم په مطابق چې مالِک خُدائ موسیٰ له ورکړے
وو نو هر یو ته د وړلو او خِدمت کولو ذمه واری حواله شوې.

ناپاکه خلق

۵ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ۲ ”بنی اِسرائیلو له حُکم ورکړه چې هر هغه څوک چې د جذام بیماری لری
یا یې د بدن د یو ځائ نه اوبهٔ ځی او هر څوک چې د مړی سره د لګېدلو په وجه ناپاک شوے وی نو هغوئ دې هغه د خېمو
نه وشړی. ۳ نر یا ښځه چې ناپاکه وی نو هغوئ بهر ولېږه، چې خېمې پلیتې نهٔ کړی، چرته چې زهٔ د خپلو خلقو په مینځ
کښې اوسېږم.“ ۴ بنی اِسرائیلو هم هغه شان وکړل او داسې خلق یې د خېمو نه بهر کړل.

د جرم په وجه جرمانه کېدل

۵ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، ۶ ”بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه. کله چې یو نر یا ښځه د چا خِلاف
جرم وکړی نو هغه د مالِک خُدائ نافرمانی کوی نو هغه کس به قصوروار وی، ۷ هغه دې خامخا د خپلې ګناه اِقرار
وکړی او چې د چا خِلاف یې جرم کړے وی نو هغه کس له دې پوره تاوان ورکړی او شل فیصده دې زیات هم ورکړی.
۸ کهٔ د مظلوم کس نزدې خپلوان نهٔ وی چې د جرم تاوان ورته مِلاو شی، نو د جرم تاوان به د مالِک خُدائ په نوم اِمام
له ورکړے شی، د دې سره به د مجرم د کفارې دپاره یو ګډ هم وی. ۹ اِسرائیلیان چې هره یوه خاص برخه مالِک خُدائ
ته پېش کوی نو هغه به د اِمام وی. ۱۰ هر یو اِمام هغه ټولې نذرانې د ځان دپاره ساتلے شی چې کومې هغوئ ته ورکړے
شوې وی.“

یو شکمن خاوند

۱۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو ۱۲-۱۴چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښائی. کهٔ یو سړے شکمن شی چې خپلې
ښځې ورسره بې‌وفائی کړې ده او د بل سړی سره یې زنا کړې ده او د خپل ځان بې‌عزتی یې کړې ده، خو کهٔ د خاوند یقین
پوخ نهٔ وی، او کېدے شی چې د هغهٔ ښځې دا خبره پټه ساتلې وی، ګواه هم نهٔ وی او په دې کار پورې نیولے شوې هم نهٔ
وی، یا داسې وشی چې یو خاوند په خپله ښځه باندې هسې شکمن شی، کهٔ هغې بې‌وفائی هم نهٔ وی کړې. ۱۵ په داسې
دواړو حالتونو کښې سړے به خپله ښځه اِمام له بوځی. هغه به یو کلو د اوربشو اوړهٔ هم یوسی، خو هغه به په دې باندې د
زیتُونو تېل نهٔ اچوی او نهٔ به ورباندې خوشبوئی اچوی، ځکه چې دا نذرانه د شکمن خاوند د طرف نه ده، دا د دې دپاره

پېش کېږی چې حقیقت څرګند شی. ۱۶ اِمام به هغه ښځه وړاندې راولی او د مالِک خُدائ د قربان‌ګاه په مخکښې به یې
ودروی. ۱۷ هغه به په کنډول کښې څۀ مقدسې اوبۀ واچوی او د مالِک خُدائ د حضور مقدسې خېمې د دربار نه به لږه
خاوره واخلی او په اوبو کښې به یې واچوی چې ترخې شی. ۱۸ بیا به هغه د ښځې وېښتۀ خوارۀ کړی او د اوړو نذرانه به د
هغې په لاس کښې کېږدی. اِمام به هغه جام په خپلو لاسونو کښې ونیسی چې ترخې اوبۀ په کښې دی. دا د دې دپاره چې په
هغه کس باندې لعنت راولی چې کوم ګناهګار وی. ۱۹ بیا به اِمام هغه ښځه دې ته راضی کړی چې داسې قسم وخوری،
”کۀ تا زنا کړې نۀ وی، نو چې دا اوبۀ کوم لعنت راولی نو هغه به تا ته نقصان نۀ رسوی. ۲۰ خو کۀ تا زنا کړې وی، ۲۱
نو مالِک خُدائ دې ستا نوم ستا په خلقو کښې لعنتی کړی. تا دې شنډه کړی او ستا خېټه دې وپړسوی. ۲۲ دا اوبۀ به ستا
خېټې ته ننوځی او ستا خېټه دې وپړسوی او تا دې شنډه کړی.“ نو ښځه به په جواب کښې داسې ووائی، ”آمین. هم داسې
دې وشی.“ ۲۳ بیا به اِمام دا لعنت په یو طومار ولیکی او دا لیکل به د ترخو اوبو په جام کښې ووینځی. ۲۴ د هغې نه
مخکښې چې په ښځه باندې دا اوبۀ وڅښی، کوم چې سخت درد راولی، ۲۵ اِمام به د ښځې د لاسونو نه د اوړو د شک
نذرانه واخلی، مالِک خُدائ ته وقف کولو دپاره به یې پورته کړی او په قربان‌ګاه باندې به یې پېش کړی. ۲۶ بیا به اِمام د
دې نه یو موټے واخلی، دا به د نذرانې د یوې نښې په شان وی او په قربان‌ګاه باندې به یې وسوزوی. په آخر کښې به هغه په
ښځه باندې اوبۀ وڅښوی. ۲۷ کۀ هغې زنا کړې وی، نو اوبۀ به په هغې باندې سخت درد راولی، د هغې خېټه به وپړسیږی
او هغه به شنډه شی. او د هغې نوم به په خپلو خلقو کښې لعنتی شی. ۲۸ خو کۀ هغه بې‌ګناه وی، نو نقصان به ورته نۀ
رسیږی او د هغې به بچی پیدا شی. ۲۹-۳۰ دا قانون د داسې واقعو دپاره دے کۀ چرې یو سړے غېرت وکړی او شکمن
شی چې د هغۀ ښځې زنا کړې ده. ښځه به د مالِک خُدائ په حضور کښې د قربان‌ګاه په مخکښې ودرولے شی او اِمام به دا
رسم ادا کړی. ۳۱ خاوند به د ګناه نه خلاص وی، خو کۀ ښځه ګناهګاره وی، نو هغې ته به خامخا د خپلو بدو سزا مِلاو
شی.

د نذیر په حیثیت وقف کېدو دپاره اصُول

۶ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو ۲ چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښائی. کۀ یو سړے یا ښځه د خاص
مقصد دپاره د خپل ځان د نذیر په حیثیت وقف کولو قسم وکړی او خپل ځان مالِک خُدائ ته وقف کړی ۳ نو هغوئ به
د میو نه او شرابو نه ځان وساتی. هغوئ به داسې یو قِسم رس هم نۀ څښی چې د انګورو نه جوړ وی او نۀ به کچه انګور او
نۀ اوچ انګور خوری. ۴ چې تر کومې پورې هغوئ د نذیر په حیثیت وقف شوی وی، نو هغوئ به داسې یو څیز هم نۀ
خوری چې د انګورو د باغ نه راځی، د انګورو پوستکے یا تخم به هم نۀ خوری. ۵ چې تر کومې پورې هغوئ د نذیر په
حیثیت د قسم لاندې وی، نو وېښتۀ به نۀ واړۀ کوی. ترڅو چې د هغوئ د قسم نیټه پوره شوې نۀ وی، هغوئ مالِک خُدائ ته
وقف دی او وېښتۀ به پرېږدی چې لوئ شی. ۶-۷ د هغوئ وېښتۀ د دې نښه ده چې هغوئ مالِک خُدائ ته وقف دی، نو
هغوئ به مړی ته نزدې کېدو په وجه خپل ځانونه نۀ ناپاکوی، کۀ هغه یې پلار، مور، ورور یا خور هم وی. ۸ چې تر کومې
پورې هغوئ د نذیر په حیثیت د قسم لاندې وی، نو هغوئ مالِک خُدائ ته وقف دی. ۹ کۀ د هغۀ وقف شوی وېښتۀ داسې
ناپاک شی چې هغه د یو داسې کس په خوا کښې وی چې ناڅاپه مړ شی، نو هغه به خامخا اووۀ ورځې اِنتظار وکړی او بیا
به خپل وېښتۀ کل کړی، او هغه به پاک شی. ۱۰ په اتمه ورځ به هغوئ دوه ګوګوشتکې یا دوه کونترې د مالِک خُدائ د
حضور مقدسې خېمې په دروازه کښې اِمام له راوړی. ۱۱ اِمام به یوه د ګناه د نذرانې په توګه پېش کړی او بله د
سوزېدونکې نذرانې په توګه او د هغوئ دپاره به کفاره ادا کړی ځکه چې هغوئ مړی ته د نزدې کېدو په وجه ګناه کړې ده.

هم په هغه ورځ به د هغوئ ویښتهٔ بیا پاک شی ۱۲ او خپل وخت به مالِک خُدائ ته د نذیر په حیثیت وقف کړی. تېر شوے
وخت نهٔ حسابیږی، ځکه چې د هغوئ وقف شوی ویښتهٔ ناپاک شوی وُو. د ګناه د تاوان د نذرانې دپاره به هغوئ د یو کال
ګډُورے راولی. ۱۳ د قانون په مطابق کله چې هغه کس د نذیر په حیثیت خپل قسم پوره کړی، نو هغوئ به دا رسم ادا
کوی. هغوئ به د مقدسې خېمې دروازې ته ورشی ۱۴ او مالِک خُدائ ته دې درې داسې ځناور قربانی کړی چې هیڅ عیب
په کښې نهٔ وی، د سوزېدونکې نذرانې دپاره یو کلن ګډُورے، یوه کلنه ګډوری د ګناه نذرانې دپاره او د سلامتی نذرانې دپاره
یو ګډ. ۱۵ هغوئ به د پتیرې روټۍ یوه ډکه ټوکرئ هم پېش کړی، د اوړو ډبلې روټۍ چې د زیتُونو تېل په کښې ګډ وی او
نرئ نرئ روټۍ چې د زیتُونو تېل وربانډې لګولے شوی وی او د دې نه علاوه د غلې او د څښلو نذرانې به هم ورسره وی.
۱۶ اِمام به دا ټولې مالِک خُدائ ته حاضرې کړی او د ګناه نذرانه او سوزېدونکې نذرانه به پېش کړی. ۱۷ هغه به ګډ د
سلامتی نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته قربانی کړی او د هغه پتیرې روټۍ سره به یې پېش کړی کومه چې په ټوکرئ کښې
ده، هغه به د غلې او د څښلو نذرانې هم حاضرې کړی. ۱۸ هغه د نذیر په حیثیت کس به د مقدسې خېمې په دروازه کښې
خپل ویښتهٔ کل کړی او په هغه اور کښې به یې واچوی چې په کوم د سلامتی نذرانه سوزولے شی. ۱۹ بیا کله چې د ګډ د
اوږې غوښه ویشولے شی، اِمام به دا راواخلی او په ټوکرئ کښې چې کومې روټۍ دی د یوې ډبلې او د یوې نرئ روټۍ سره
به یې د هغه د نذیر په حیثیت کس په لاسونو کښې کېږدی چا چې قسم کړے وو. ۲۰ بیا به اِمام دا د یوې خاص تُحفې په
توګه مالِک خُدائ ته پېش کړی، دا د اِمام دپاره یوه مقدسه نذرانه ده، د دې نه علاوه د ګډ سینه او پتُون د قانون په مطابق د
اِمام دی، نو بیا، هغه کس چې د نذیر په حیثیت یې قسم خوړلے وو، مے څښلے شی. ۲۱ دا اصُول د هغه کس دپاره دی
کوم چې د نذیر په حیثیت مالِک خُدائ ته قسم وکړی. د دې نه علاوه نورې نذرانې هم پېش کولے شی کهٔ د هغهٔ وس وی.
خو هغوئ چې کومه وعده کړې وی نو هغه به خامخا پوره کوی.

د خلقو دپاره د اِمامانو برکت

۲۲ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل ۲۳ چې هارون او د هغهٔ زامن دې د بنی اِسرائیلو د برکت غوښتلو دپاره داسې
وائی، ۲۴ "مالِک خُدائ دې تاسو له برکت درکړی او ستاسو خیال دې وساتی، ۲۵ مالِک خُدائ دې د خپل مخ نُور په
تاسو وځلوی او په تاسو دې رحم وکړی، ۲۶ مالِک خُدائ دې ستاسو مل وی او تاسو له دې سلامتی درکړی." ۲۷ او
مالِک خُدائ وفرمائیل، "چې هغوئ په بنی اِسرائیلو بانډې د برکت دپاره زما نوم اخلی، نو زهٔ به هغوئ له برکت ورکړم."

د مشرانو نذرانې راوړل

7 ۱ په هغه ورځ چې کله موسیٰ د مالِک خُدائ د حضور مقدسه خېمه ودرول پوره کړل، هغهٔ مقدسه خېمه او د دې
ټول سامان، قربانګاه او د هغې ټول سامان په تېلو غوړ کړل او وقف یې کړل. ۲ بیا د بنی اِسرائیلو د قبیلو مشران، کوم
چې د مردمشماری مشران وُو ۳ هغوئ خپلې نذرانې مالِک خُدائ ته راوړلې، شپږ لوئې ګاډئ او دولس غوائی، د دوو
مشرانو دپاره یوه ګاډئ او د هر مشر دپاره یو غویے. کله چې هغوئ دا حاضر کړل، ۴ نو مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل، ۵ "دا تُحفې قبولې کړه چې د مقدسې خېمې په خِدمت کښې استعمال شی، دا لیویانو ته د هغه خِدمت دپاره
ورکړه کوم چې هغوئ کوی." ۶ نو موسیٰ ګاډئ او غویان لیویانو له ورکړل. ۷ هغهٔ دوه ګاډئ او څلور غوائی
جیرسونیانو له ورکړل، ۸ او څلور ګاډئ او اتهٔ غویان یې مراریانو له ورکړل. دا ټول خِدمت د هارون زوئ اِتمر د
رهنمائی لاندې وشو. ۹ خو قُهاتیانو له یې ګاډئ یا غویان ورنهٔ کړل، ځکه چې هغوئ د کومو مقدسو څیزونو ساتنه کوله

هغه هغوئ په اوړو باندې وړلے شول. ⑩ مشرانو د قربانګاه وقف کولو دپاره هم نذرانې راوړې. کله چې هغوئ خپلې
نذرانې په قربانګاه باندې پېش کولو ته تيار شول، ⑪ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”مشرانو ته ووايه چې دولس ورځې
په هره ورځ يو يو مشر د قربانګاه د وقف کولو دپاره خپلې نذرانې پېش کوی.“ ۱۲-۸۳هغوئ به په دې ترتيب باندې خپلې
نذرانې پېش کړی. په ړومبۍ ورځ د يهوداه قبيلې مشر نحشون زوئ د عمی‌نداب، په دويمه ورځ د يساکار قبيلې مشر
نتنی‌ايل زوئ د ضُغر، په دريمه ورځ د زبولون قبيلې مشر اِلياب زوئ د حيلون، په څلورمه ورځ د روبين قبيلې مشر اليصور
زوئ د شدِيُور، په پينځمه ورځ د شمعون قبيلې مشر سلومی‌ايل زوئ د صورشدی، په شپږمه ورځ د جاد قبيلې مشر اِلياسف
زوئ د دعوايل، په اوومه ورځ د اِفرائيم قبيلې مشر اليسمع زوئ د عميهود، په اتمه ورځ د منسی قبيلې مشر ګملی‌ايل زوئ د
فداهصور، په نهمه ورځ د بنيامين قبيلې مشر اِبدان زوئ د جدعونی، په لسمه ورځ د دان قبيلې مشر اخيعزر زوئ د
عمی‌شدی، په يوولسمه ورځ د آشر قبيلې مشر فجعی‌ايل زوئ د عکران، په دولسمه ورځ د نفتالی قبيلې مشر اخيرع زوئ د
عينان. هره يوه نذرانه چې راوړلے شوه مِقدار يې دا وو، يو د سپينو زرو جام يو نيم کلو او يو د سپينو زرو ښانک اتۀ سوه
ګرامه، دا د منلے شوی معيار په مطابق وُو، دا دواړه د اوړو نه ډک وُو او تېل ورسره ګډ وُو، دا د غلې نذرانې دپاره وُو، يو
د سرو زرو لوښے يو سل او لس ګرامه د خوشبويۍ نه ډک وُو، يو سخے، يو ګډ او د يو کال ګډُورے، دا د سوزېدونکې
نذرانې دپاره وُو، يو د چېلۍ بچے د ګناه نذرانې دپاره وو، او دوه غويَی، پينځۀ ګډان، پينځۀ چېلی او پينځۀ يو کلن ګډُوری د
سلامتۍ نذرانې دپاره وُو. ۸۴-۸۸هغه دولسو مشرانو د قربانګاه وقف کولو دپاره هم نذرانې راوړې هغه ټولې دا دی. دولس د
سپينو زرو جامونه او دولس د سپينو زرو ښانکونه، دا ټول اتۀويشت کلو وُو، دولس د سرو زرو لوښی، دا ټول يو نيم کلو
وُو چې د خوشبويۍ نه ډک وُو، دولس غويَی، دولس ګډان او دولس يو کلن ګډُوری، ورسره د غلې نذرانې هم يوړلے شوې،
دا د سوزېدونکې نذرانو دپاره وُو، دولس چېلی د ګناه نذرانو دپاره وُو، او څلېريشت غويَی، شپېتۀ ګډان، شپېتۀ چېلی، شپېتۀ
يو کلن ګډُوری، دا د وقف کولو نذرانې دپاره وُو. ۸۹کله چې موسیٰ مقدسې خېمې ته دننه لاړو چې د مالِک خُدائ سره
خبرې وکړی، هغۀ د مالِک خُدائ خبرې واورېدلې چې د لوظ د صندوق د سر دپاسه او د دوه وزرو والا مخلوق د مېنځ نه
يې د هغۀ سره کولې.

د ډيوو کېښودل

۸ ① بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ② ”هارون ته ووايه چې کله هغه اووۀ ډيوې په ډيوټ باندې کېږدی، نو
هغه به يې داسې کېږدی چې د ډيوټ مخې ته رڼا ورکوی.“ ③ هارون هم هغه شان وکړل او ډيوې يې داسې کېښودې چې د
ډيوټ مخې ته رڼا وه. ④ د سر نه تر بېخه پورې ډيوټ د ټکولے شوو سرو زرو نه جوړ وو، هم د هغې نقشې په مطابق چې
مالِک خُدائ موسیٰ ته ښودلې وه.

د ليويانو خِدمت او وقف کېدل

⑤ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ⑥ ”ليويان د نورو بنی اِسرائيلو نه جدا کړه او هغوئ پاک کړه، ⑦ طريقه دا
ده، په هغوئ باندې د پاکوالی اوبۀ وشينده او هغوئ ته ووايه چې ټول بدن کل کړی او خپلې جامې ووينځی. نو هغوئ به
پاک شی. ⑧ بيا يو سخے او د غلې نذرانې دپاره اوړۀ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی دا به هغوئ واخلی، او د ګناه
نذرانې دپاره به تۀ يو بل غويَے بوځې. ⑨ بيا د بنی اِسرائيلو ټول قوم راغونډ کړه او ليويان زما د حضور خېمې په مخکښې
ودروه. ⑩ اِسرائيليان دې خپل لاسونه د ليويانو په سرونو کېږدی، ⑪ او بيا به هارون ليويان د بنی اِسرائيلو نه د خاص

تُحفې په توګه ما ته وقف کړی، چې هغوئ زما خِدمت وکړی. ۱۲ لیویان به بیا خپل لاسونه د دوو غوَیانو په سرونو کېږدی،
یو به د ګناه نذرانې په توګه او بل د سوزېدونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کیږی، د دې دپاره چې د لیویانو کفاره
ادا شی. ۱۳ لیویان ما ته د خاص تُحفې په توګه وقف کړه او هارون او د هغهٔ زامن د هغوئ مشران جوړ کړه. ۱۴ نو
لیویان د نورو بنی اِسرائیلو نه جدا کړه چې هغوئ زما شی. ۱۵ کله چې تهٔ لیویان پاک او وقف کړې، نو هغوئ د خِدمت
دپاره مقدسې خېمې ته دننه تلے شی. ۱۶ د بنی اِسرائیلو د ټولو مشرانو زامنو په ځائ لیویان زما دی او هغوئ صِرف زما
دی. ۱۷ کله چې ما د مِصر په مُلک کښې ټول مشران زامن ووژل، ما د بنی اِسرائیلو د هر خاندان مشر زوئ او هر یو
وړومبے پېدا شوے څناور خپل ځان ته وقف کړو. ۱۸ اوس زهٔ د بنی اِسرائیلو د ټولو وړومبو پېدا شوو زامنو په ځائ
لیویان اخلم، ۱۹ او لیویان د بنی اِسرائیلو نه د خاص تُحفې په توګه د هارون او د هغهٔ زامنو په حواله کوم چې په مقدسه
خېمه کښې د بنی اِسرائیلو دپاره خِدمت وکړی او هغوئ به د بنی اِسرائیلو دپاره کفاره ادا کوی چې کله هغوئ مقدس ځائ
ته ډېر نزدې راشی نو چې وبا یې هلاک نهٔ کړی.“ ۲۰ نو موسیٰ، هارون او ټولو بنی اِسرائیلو لیویان وقف کړل، هم هغه
شان چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو. ۲۱ لیویانو خپل ځانونه پاک کړل او جامې یې ووینځلې او هارون
هغوئ مالِک خُدائ ته د خاص تُحفې په توګه پېش کړل. هارون د هغوئ دپاره د پاکوالی کفاره ادا کړه. ۲۲ خلقو هم هغه
شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ د لیویانو په حقله موسیٰ ته حُکم کړے وو. نو لیویان په مقدسه خېمه کښې د خِدمت
کولو دپاره د هارون او د هغهٔ زامنو د مشرئ لاندې لاړل. ۲۳ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ۲۴ ”د پینځویشتو کالو
عُمر نه واخله هر یو لیوے به زما د حضور په خېمه کښې خپله د خِدمت ذمه واری ادا کوی، ۲۵ او چې عُمر یې پنځوس
کاله شی نو هغه به نور خِدمت نهٔ کوی. ۲۶ د هغې نه پس، هغه د خپل هغه لیوی سره مدد کولے شی کوم چې په خېمه
کښې خپله ذمه واری ادا کوی، خو په خپله به هیڅ خِدمت نهٔ کوی. نو داسې به تاسو لیویانو ته ذمه واری حواله کوئ.“

د فسحې اختر په حقله اصُول

۹ ۱ د بنی اِسرائیلو د مِصر مُلک نه د وتلو نه پس، د دویم کال په اولنی میاشت مالِک خُدائ د سینا په بیابان کښې د
موسیٰ سره خبرې وکړې. مالِک خُدائ ورته وفرمائیل، ۲-۳ ”د دې میاشتې په څوارلسمه ورځ، د نمرپرېواتو په وخت،
اِسرائیلیان به د ټول قانون او اصُولو په مطابق د فسحې اختر کوی.“ ۴ نو موسیٰ بنی اِسرائیلو ته وفرمائیل چې هغوئ د
فسحې اختر وکړی، ۵ او د اولنی میاشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام بنی اِسرائیلو د سینا په بیابان کښې هغه هر څهٔ
وکړل چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ۶ خو څهٔ خلق ناپاک وُو ځکه چې هغوئ د مړی سره لګېدلی
وُو او هغوئ په هغه ورځ د فسحې اختر نهٔ شو کولے. هغوئ موسیٰ او هارون له لاړل ۷ او ورته یې ووئیل، ”مونږ ناپاک
یُو ځکه چې مونږ د مړی سره لګېدلی یُو، خو مونږ د نورو بنی اِسرائیلو سره ولې نهٔ شُو شریکېدلے چې مالِک خُدائ ته
نذرانه پېش کړُو؟“ ۸ موسیٰ ورته وفرمائیل، ”تر هغې پورې صبر وکړئ چې ما ته د مالِک خُدائ نه ستاسو په حقله حُکم
مِلاو شی.“ ۹ نو مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، ۱۰ ”بنی اِسرائیلو ته ووایه، کله چې تاسو یا ستاسو اولاد د مړی
سره لګېدلو په وجه ناپاک یئ یا په لرې سفر کښې یئ، خو بیا هم د فسحې اختر کول غواړئ، ۱۱ نو تاسو ته اجازت دے
چې دا یوه میاشت وروستو وکړئ، یعنې د دویمې میاشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام. دا اختر د پتیرې روټئ او ترخو
بوټو سره وکړئ. ۱۲ د هغه خوراک نه هیڅ هم د بل سحر پورې مهٔ پرېږدئ او چې د هغه قربانئ د څناورو هډُوکی مات نهٔ
کړئ. د فسحې اختر د ټولو اصُولو په مطابق وکړئ. ۱۳ خو چې څوک پاک وی او لرې سفر کښې نهٔ وی او هغه د فسحې
اختر ونهٔ کړی، نو هغه به نور زما د خلقو نه نهٔ شی ګڼلے، ځکه چې هغهٔ ما ته په مقرر وخت باندې نذرانه پېش نهٔ کړه. هغهٔ

ته به خامخا د خپلې ګناه سزا مِلاو شی. (۱۴) ستاسو سره چې کوم مسافر اوسيږی کۀ هغوئ د فسحې اختر کول غواړی،
نو هغوئ به دا د ټول قانون او اصُولو په مطابق کوی. هر څوک چې د بل مُلک وی يا په دې مُلک کښې پېدا شوے وی نو د
دواړو دپاره يو شان قانون دے.“

د وريځې ستن او د اور ستن

(۱۵-۱۶) په کومه ورځ چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه ودرولے شوه، نو وريځ راغله او خېمه يې پټه کړه. وريځ به د
شپې د اور په شان ښکارېده. (۱۷) چې کله به هم وريځ د خېمې نه اوچته شوه، نو اِسرائيليان به روان شول او بيا به يې په
هغه ځائ کښې خېمې ودرولې چرته به چې وريځ راکوزه شوې وه. (۱۸) بنى اِسرائيلو به د مالِک خُدائ په حُکم خېمې وړلې
او د هغۀ په حُکم به يې ودرولې. تر کومې پورې به چې وريځ په مقدسه خېمه باندې ولاړه وه، نو هغوئ به په خپلو خېمو
کښې ايسار وُو. (۱۹) کله به چې وريځ په مقدسه خېمه باندې د ډېر وخت دپاره ولاړه وه، نو هغوئ د مالِک خُدائ حُکم منلو
او د هغه ځائ نه به نۀ تلل. (۲۰) کله کله به وريځ صِرف يو څو ورځې د خېمې دپاسه ايساره وه، نو په هر حالت کښې،
هغوئ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق په خپلو خېمو کښې ايسارېدل يا به يې سفر کولو. (۲۱) کله به وريځ صِرف د ماښام
نه واخله تر سحره پورې ايساره وه، چې څنګه به وريځ اوچته شوه نو هغوئ به سفر شروع کړو. (۲۲) کۀ وريځ به دوه
ورځې، مياشت، کال، يا زياته د مقدسې خېمې دپاسه ولاړه وه، نو هغوئ به سفر نۀ کولو، خو چې کله به وريځ اوچته شوه،
نو هغوئ به سفر کولو. (۲۳) کوم حُکمونه چې مالِک خُدائ د موسىٰ په ذريعه ورکړی وُو هغوئ د هغې په مطابق خېمې
ودرولې او وړلې.

د سپينو زرو بيګل

۱۰ (۱) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، (۲) ”د ټکېدلے شوو سپينو زرو نه دوه بيګلې جوړې کړه چې د خلقو په يو
ځائ راغونډولو او د خېمو د وړلو د خبر دپاره استعماليږی. (۳) کله چې دواړه بيګلې وغږيږی، نو ټول قوم به زما د
حضور د مقدسې خېمې په دروازه کښې ستا نه ګېرچاپېره راغونډ شی. (۴) خو چې کله صِرف يو بيګل وغږيږی، بيا به
صِرف د قبيلو مشران ستا نه راغونډيږی. (۵) کله چې بيګل په لنډ آواز وغږيږی، نو د نمرخاتۀ په طرف قبيلې به خېمې
وړی. (۶) کله چې په دوېم ځل بيګل وغږيږی، نو د جنوب طرف ته قبيلې به خېمې يوسی. چې بيګل په لنډ آواز غږيږی نو
خېمې به وړلے شی، (۷) د قوم د راغونډولو د خبر دپاره به بيګلې غږولے شی. خو دا آواز به لنډ نۀ وی. (۸) د هارون
اِمامان زامن به بيګل غږوی. دا قانون به په راتلونکی ټولو وختونو کښې منلے شی. (۹) کله چې ستاسو په مُلک کښې
جنګ وی او دشمن په تاسو باندې حمله کوی، نو په لنډ آواز به د خطرې بيګل وغږوئ. زۀ، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک، به ستاسو مدد وکړم او ستاسو د دشمنانو نه به مو بچ کړم. (۱۰) د خوشحالۍ په ورځو کښې، د مياشتې په ليدو او
ستاسو په نورو مقررو اخترونو کښې، کله چې تاسو سوزېدونکې نذرانې او خپلې د سلامتۍ نذرانې پېش کوئ نو تاسو به دې
باندې بيګلې غږوئ. د بيګل آواز به ما ته ستاسو سره لوظ راپه ياد کړی چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم.“

د بنى اِسرائيلو د سينا بيابان نه سفر شروع کول

(۱۱) د دوېم کال د دوېمې مياشتې په شلمه ورځ د هغې نه پس چې اِسرائيليان د مِصر مُلک نه راوتلی وُو، د مالِک خُدائ د

حضور د خېمې نه ورېځ اوچته شوه، ۱۲ او اِسرائيليان د سينا د بيابان نه په سفر روان شول. ورېځ د فاران په صحرا
کښې ايساره شوه. ۱۳ هغوئ د موسىٰ په ذريعه د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق سفر شروع کړو، ۱۴ او هر ځل چې
هغوئ تلل، نو هغوئ به هم په هغه ترتيب باندې وُو. څوک چې د يهوداه قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو هغوئ قبيله په قبيله
اول روان شول، د هغوئ مشر نحشون زوئ د عمىنداب وو. ۱۵ نتنىايل زوئ د ضُعر د يساکار قبيلې مشر وو، ۱۶ او
اِلياب زوئ د حيلون د زبولون قبيلې مشر وو. ۱۷ بيا به خېمه راکوزه کړې شوه او د جيرسون او مرارى قبيلې به روانې
شوې، چې هغوئ به خېمه وړله. ۱۸ بيا، څوک چې د روبين قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو، هغوئ به قبيله په قبيله روان
شول، د هغوئ مشر اليصور زوئ د شدِيُور وو. ۱۹ د شمعون قبيلې مشر سلومىايل زوئ د صورىشدى وو، ۲۰ اِلياسف
زوئ د دعوايل د جاد قبيلې مشر وو. ۲۱ بيا به قُهاتيان روان شول، هغوئ به مقدس سامان وړلو. چې هغوئ به کوم وخت
د خېمو بل ځائ ته ورسېدل، نو خېمه به بيا ودرولې شوې وه. ۲۲ بيا، څوک چې د اِفرائيم قبيلې د لښکر د جنډې لاندې
وُو، هغوئ به قبيله په قبيله روان شول، د هغوئ مشر اليسمع زوئ د عميهود وو. ۲۳ د منسى قبيلې مشر گملىايل زوئ د
فداهصور وو، ۲۴ او د بنيامين قبيلې مشر اِبدان زوئ د جدعونى وو. ۲۵ په آخر کښې، څوک چې د دان قبيلې د لښکر د
جنډې لاندې وُو، چا چې د ټولو لښکرو د وروستو نه حِفاظت کولو، هغوئ قبيله په قبيله روان شول، د هغوئ مشر د
عمىشدى زوئ اخيعزر وو. ۲۶ د آشر قبيلې مشر فجعىايل زوئ د عکران وو، ۲۷ او د نفتالى قبيلې مشر اخيرع زوئ د
عينان وو. ۲۸ نو داسې، اِسرائيليان قبيله په قبيله، په دې ترتيب روان وُو، چې کله به هم هغوئ خېمې وړلې او سفر يې
کولو. ۲۹ موسىٰ خپل اوښى حوباب ته وفرمائيل چې د يترو ميديانى زوئ وو، "مونږ هغه ځائ ته په سفر روانېږُو چې
مالِک خُدائ فرمائيلى دى چې هغه به يې مونږ له راکړى. هغهٔ وعده کړې ده چې هغه به اِسرائيليان مالدار کړى، نو مونږ
سره لاړ شه او مونږ به تا سره ښېګړه وکړُو." ۳۰ حوباب ووئيل، "نه، زهٔ واپس خپل مُلک ته ځم چې د خپلو خلقو سره
يم." ۳۱ موسىٰ ورته وفرمائيل، "زهٔ تا ته مِنت کوم چې زمونږ نه مهٔ ځه، تا ته پته ده چې مونږ به په صحرا کښې چرته
خېمې ولګوو او تهٔ به مونږ ته لار ښائې. ۳۲ کهٔ تهٔ مونږ سره لاړ شې، نو چې مالِک خُدائ مونږ له څومره برکتونه هم
راکوى نو په هغې کښې به ستا حِصه وى."

د خلقو سفر شروع کول

۳۳ کله چې خلق د مالِک خُدائ د غرهٔ سينا نه روان شول، هغوئ درې ورځې سفر وکړو. د مالِک خُدائ د لوظ صندوق
به همېشه د هغوئ نه مخکښې تلو چې د هغوئ دپاره د دمې کولو ځائ پېدا کړى. ۳۴ چې هغوئ به چرته خېمې وړلې، نو د
ورځې به د مالِک خُدائ ورېځ د هغوئ دپاسه وه. ۳۵ چې کله به هم د لوظ صندوق روان شو، نو موسىٰ به وفرمائيل،
"مالِکه خُدايه، پاځه، خپل دشمنان خوارهٔ وارهٔ کړه او هغه خلق چې څوک ستا نه نفرت کوى هغوئ دې ته مجبور کړه چې
وتښتى." ۳۶ او چې کله به د لوظ صندوق ودرېدلو، نو هغهٔ به وفرمائيل، "مالِکه خُدايه، بېشمېره بنى اِسرائيلو ته راواپس
شه."

د بنى اِسرائيلو په بيابان کښې شکايت کول

۱۱ ۱ نو کله چې خلقو د خپلو تکليفونو په حقله مالِک خُدائ ته شکايتونه شروع کړل، نو مالِک خُدائ دا واورېدل، نو
هغه سخت غصه شو او په خلقو يې اور راولېږلو او اور د هغوئ خِلاف بل وو او د کېمپ بهرنى اړخ يوه برخه يې وسوزوله.
۲ خلقو موسىٰ ته د مدد دپاره چغې کړې، هغهٔ مالِک خُدائ ته سوال وکړو نو اور قلار شو. ۳ نو د هغه ځائ نوم

تبیعره شو، ځکه چې هلته د مالِک خُدائ اور د هغوئ په کیمپ کښې لګېدلے وو.

د حضرت موسیٰ اویا مشران خوښول

۴ د پردی مُلک څۀ مسافرو د بنی اِسرائیلو سره سفر کولو. د هغوئ غوښې ته ډېر زیات زړۀ وشو او هم داسې په خپله
بنی اِسرائیلو هم شکایت شروع کړو او وې وئیل، "کاش چې لږه غوښه خو وے. ۵ په مِصر کښې چې مونږ کوم کبان
غوښتل هغه مو خوړل او مونږ ته مفت مِلاوېدل. هغه بادرنګ، هِندوانې، ګندانه، پیاز او اوږه رایاده کړئ چې مونږ به خوړل؟
۶ خو اوس مونږ د دې نه پوزې له راغلو، د خوړلو نور هیڅ نشته خو بس دا من دی چې هره ورځ زمونږ مخې ته پراتۀ
وی." ۷ من د دنیا د تخم په شان واړۀ وُو او رنګ یې زېړ بخن وو. ۸-۹ دا د شپې د پرخې سره د خېمو نه ګېرچاپېره
پرېوتو. ورېسې سحر به خلق د دې راټولولو دپاره تلل، دا به یې په لنګرئ کښې ټکول یا یې ترې نه په مېچن کښې اوړۀ
جوړول او بیا به یې یشول یا به ترې نرئ روټئ یې ترې نه پخولې. د دې خوند داسې وو لکه چې روټئ د زیتُونو تېلو سره پخې
شوې وی. ۱۰ موسیٰ د ټولو خلقو شکایتونه واورېدل چې هغوئ قبیلې قبیلې د خپلو خېمو په دروازو کښې ولاړ وُو. هغه
پرېشان وو ځکه چې مالِک خُدائ هغوئ ته په قهر وو، ۱۱ او هغۀ مالِک خُدائ ته وفرمائیل، "تۀ زما سره دومره بد سلوک
ولې کوې؟ تۀ زما نه ولې نارضا یې؟ تا د دې ټولو خلقو ذمه واری ما له ولې راکړې ده؟ ۱۲ هغوئ خو ما نۀ دی پېدا کړی
او نۀ زما بچی دی. زۀ دې ولې د یوې خِدمتګارې په شان شم چې د پیو ماشوم هغه مُلک ته یوسم چې تا یې د هغوئ د پلار
نیکۀ سره وعده کړې ده؟ ۱۳ زۀ دې ټولو خلقو له غوښه د کوم ځائ نه ورکړم؟ ځکه چې هغوئ ما ته ژاړی او زما نه
غوښه غواړی. ۱۴ زۀ یواځې د دې ټولو خلقو ذمه واری نۀ شم اخستلے، دا بوج زما دپاره ډېر دروند دے. ۱۵ کۀ تۀ زما
سره هم دغه شان سلوک کوې، نو په ما رحم وکړه او ما ووژنه، کۀ تۀ زما نه رضا یې، نو ما د خپل غم لیدلو نه وساته."
۱۶ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، "د بنی اِسرائیلو اویا مشران راجمع کړه چې هغوئ د مشرانو په توګه منلے شوی
وی، هغوئ ما له زما د حضور خېمې ته راوله او هغوئ ته ووایه چې هغوئ هلته تا سره ودرېږی. ۱۷ زۀ به لاندې راشم او
هلته به تا سره خبرې وکړم او چې ما کوم روح تا له درکړے دے د هغې نه به لږ واخلم او هغوئ له به یې ورکړم. بیا به
هغوئ ستا مدد کوی او چې د دې خلقو ذمه واری واخلی، نو دا ذمه واری به یواځې ستا په سر نۀ وی. ۱۸ اوس خلقو ته
ووایه، چې د سبا دپاره ځانونه پاک کړئ، تاسو ته به د خوړلو دپاره غوښه مِلاو شی. مالِک خُدائ ستاسو ژړا اورېدلې ده
چې تاسو وئیل چې کاش زمونږ سره لږه غوښه وے او چې زمونږ حالت په مِصر کښې ښۀ وو. اوس به مالِک خُدائ تاسو
له غوښه درکړی او تاسو به یې خورئ. ۱۹ دا به تاسو نۀ صِرف یو دوه، پینځۀ یا لس شل ورځې خورئ، ۲۰ بلکې ټوله
میاشت به یې خورئ، چې ستاسو د پوزو نه بهر راوځی او زړۀ به مو ترې موړ شی. هم داسې به وشی ځکه چې تاسو د
مالِک خُدائ سپکاوے کړے دے کوم چې دلته ستاسو په مینځ کښې دے او تاسو هغۀ ته دا شکایت کړے دے چې مونږ
ولې مِصر پرېښودلے دے." ۲۱ موسیٰ مالِک خُدائ ته وفرمائیل، "دلته زما سره شپږ لاکه خلق دی او تۀ وائې چې تۀ به
هغوئ له د یوې میاشتې غوښه ورکړې؟ ۲۲ څاروی او ګډې دې د هغوئ دپاره حلالې کړے شی څۀ؟ ولې په سمندر کښې
ټول کبان به د هغوئ مړولو دپاره کافی وی؟" ۲۳ مالِک خُدائ ورته وفرمائیل، "زما د طاقت څۀ حد شته؟ تۀ به زر وګورې
چې ما څۀ وئیلی دی چې هغه کیږی او کۀ نۀ کیږی." ۲۴ نو موسیٰ بهر ووتلو او چې مالِک خُدائ څۀ فرمائیلی وُو هغه یې
خلقو ته وفرمائیل. هغۀ اویا مشران راجمع کړل او د خېمې نه ګېرچاپېره یې ودرول. ۲۵ بیا مالِک خُدائ په ورېځو کښې
لاندې راغلو او د هغۀ سره یې خبرې وکړې. کوم روح یې چې موسیٰ له ورکړے وو د هغې نه یې لږ واخستلو او هغه اویا
مشرانو له یې ورکړو. کله چې په هغوئ باندې روح نازل شو نو هغوئ د لږ وخت دپاره د پېغمبرانو په شان خبرې کولې. خو
د دې نه پس بیا داسې ونۀ شول. ۲۶ د هغه اویا مشرانو نه دوه مشران، اِلداد او میداد، په خېمو کښې پاتې وُو او د مالِک

خُدائ د حضور خېمې ته تلی نهٔ وُو. او په هغوئ باندې روح نازل شو او هغوئ په خېمو کښې د پېغمبرانو په شان خبرې
شروع کړې. ۲۷ يو ځوان منډه کړه چې موسیٰ ته ووائى چې اِلداد او ميداد په خېمو کښې د پېغمبرانو په شان خبرې کوى.
۲۸ بيا د نون زوئ يشوَع، کوم چې د ځوانئ د وخت نه د موسیٰ مدد کوونکے وو، هغهٔ موسیٰ ته وفرمائيل، "زما نيکه
هغوئ منع کړه." ۲۹ موسیٰ جواب ورکړو، "تهٔ په ما غېرت کوې څهٔ؟ زهٔ غواړم چې مالِک خُدائ خپل روح خپلو ټولو
خلقو ته ورکړى او ټول د پېغمبرانو په شان شى." ۳۰ بيا موسیٰ او د بنى اِسرائيلو مشران واپس کېمپ ته لاړل.

مړَزان

۳۱ ناڅاپه مالِک خُدائ يوه هوا راوستله چې هغې د سمندر د طرف نه مړَزان راوړل، چې د زمکې نه يو گز اوچت الوتل. دا
په خېمو باندې او د خېمو نه گېرچاپېره هر طرف ته لرې لرې پورې کښېناستل. ۳۲ نو په هغه ټوله ورځ او شپه او په دوېمه
ټوله ورځ، خلقو مړَزان راونيول، هيچا هم د زرو کلو نه کم نهٔ وُو رانيولى. هغوئ دا د اوچولو دپاره د ټولو خېمو نه
گېرچاپېره خوارهٔ کړل. ۳۳ کله چې لا د هغوئ سره ښهٔ ډېره غوښه وه، نو مالِک خُدائ خلقو ته په قهر شو او په خلقو يې
يوه لويه وبا راولېږله. ۳۴ د هغه ځائ نوم "د لالچيانو قبرونه" شو، ځکه چې هغوئ هلته هغه خلق ښخ کړل د کومو چې
غوښې ته زړهٔ شوے وو. ۳۵ خلقو د هغه ځائ نه حصيروت ته سفر وکړو او هلته اوسېدل.

د حضرت موسیٰ خِلاف د حضرت هارون او بى‌بى مريم بغاوت

۱۲ ۱ بيا موسیٰ يوه حبشى ښځه وادهٔ کړه، نو مريم او هارون په دې وجه په هغهٔ اِعتراض وکړو. ۲ هغوئ ووئيل،
"مالِک خُدائ صِرف د موسیٰ په ذريعه خبرې کړې دى څهٔ؟ هغهٔ زمونږ په ذريعه خبرې نهٔ دى کړې څهٔ؟" هغوئ چې څهٔ
ووئيل نو مالِک خُدائ هغه واورېدل. ۳ موسیٰ يو ډېر عاجز سړے وو، هغه د زمکې په مخ د ټولو خلقو نه زيات عاجز وو.
۴ ناڅاپه مالِک خُدائ موسیٰ، هارون او مريم ته وفرمائيل، "تاسو درې واړه بهر زما د حضور خېمې ته لاړ شئ." نو
هغوئ لاړل، ۵ او مالِک خُدائ د ورېځې په ستن کښې لاندې راغلو، د خېمې په دروازه کښې ودرېدلو او هارون او مريم
يې راوغوښتل. هغوئ دواړه وړاندې شول، ۶ او مالِک خُدائ هغوئ ته وفرمائيل، "اوس زما خبرې په کولاو غوږُونو
واورئ. کله چې ستاسو په مينځ کښې پېغمبران وى، نو زهٔ خپل ځان هغوئ ته په خيال کښې ځرگندوم او زهٔ د هغوئ سره د
هغوئ په خوب کښې خبرې کوم. ۷ خو زهٔ خپل خِدمتگار موسیٰ سره داسې نهٔ کوم، هغه ما د خپلو خلقو بنى اِسرائيلو
مشر جوړ کړے دے. ۸ نو زهٔ د هغهٔ سره مخامخ خبرې کوم، صفا او واضِحه خبرې ورسره کوم، هغهٔ زهٔ ليدلے يم.
تاسو دا جرأت څنگه کوئ چې زما د خِدمت کوونکى موسیٰ خِلاف خبرې کوئ؟" ۹ مالِک خُدائ هغوئ ته په قهر شو، او
هغه لاړو ۱۰ او کله چې د خېمې نه ورېځ اوچته شوه، نو د مريمې څرمن ناڅاپه په سخته بيمارئ پټه شوه او د واورې په
شان سپينه شوه. کله چې هارون ورته وکتل نو وې ليدل چې د هغې څرمن په بيمارئ پټه وه، ۱۱ هغهٔ موسیٰ ته ووئيل،
"صاحِبه، زمونږ د کم عقلتوب د گناه په وجه دا سزا مونږ له مهٔ راکوه. ۱۲ د مريم نه داسې څهٔ مهٔ جوړوه لکه چې يو
ماشوم مړ پيدا شوے وى او نيمه غوښه يې نهٔ وى." ۱۳ نو موسیٰ مالِک خُدائ ته فرياد وکړو چې، "خُدايه پاکه، هغه روغه
کړه." ۱۴ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "کهٔ پلار ورله په مخ تُوکلے وے، نو هغې به اووهٔ ورځې خپل شرم نهٔ وو برداشت
کړے څهٔ؟ نو هغه دې اووهٔ ورځې د خېمو نه بهر کړے شى او د هغې نه پس هغه واپس راولئ." ۱۵ مريم اووهٔ ورځې د
خېمو نه بهر کړے شوه او چې تر کومې پورې هغه واپس نهٔ وه راوستلے شوې نو خلقو سفر نهٔ کولو. ۱۶ بيا هغوئ د
حصيروت نه لاړل او د فاران په صحرا کښې يې خېمې ولگولې.

جاسوسان

۱۳ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل چې، ۲ ”د دولسو قبیلو د هرې یوې قبیلې نه یو یو مشر خوښ کړه او هغوئ
د جاسوسانو په توګه ولېږه چې د کنعان مُلک وګوری، کوم چې زهٔ بنی اِسرائیلو له ورکوم.“ ۳ نو موسیٰ هغوئ د فاران د
صحرا نه د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق ولېږل، چې هغوئ ټول د بنی اِسرائیلو مشران وُو. ۴ د هغوئ نومونه دا وُو یعنې
د روبین قبیلې نه، سموع زوئ د زکور، ۵ د شمعون قبیلې نه، سافط زوئ د حوری، ۶ د یهوداه قبیلې نه، کالب زوئ د
یفُنه، ۷ د یساکار قبیلې نه، اِجال زوئ د یوسف، ۸ د اِفرائیم قبیلې نه، هوسیع زوئ د نون، ۹ د بنیامین قبیلې نه،
فلطی زوئ د رفُو، ۱۰ د زبولون قبیلې نه، جدی‌ایل زوئ د سودی، ۱۱ د منسی قبیلې نه، جدی زوئ د سوسی، ۱۲ د دان
قبیلې نه، عمی‌ایل زوئ د جملی، ۱۳ د آشر قبیلې نه، ستُور زوئ د میکائیل، ۱۴ د نفتالی قبیلې نه، نحبی زوئ د وُفسی،
۱۵ د جاد قبیلې نه، جیوایل زوئ د ماکی. ۱۶ دا هغه سړی دی چې موسیٰ د هغه مُلک د جاسوسئ دپاره ولېږل. هغهٔ د
نون د زوئ هوسیع نوم یشوَع ته بدل کړو. ۱۷ کله چې موسیٰ هغوئ لېږل، نو هغوئ ته یې وفرمائیل چې، ”د دې ځائ نه د
صحرا په لار لاړ شئ او بیا د کنعان غرېزې علاقې ته ورننوځئ. ۱۸ وې ګورئ چې هغه څهٔ رنګه مُلک دے، چې کوم خلق
په کښې اوسیږی، هغوئ تکړه دی او کهٔ کمزوری دی، لږ دی او کهٔ ډېر دی. ۱۹ وې ګورئ چې هغه زمکه ښهٔ ده او کهٔ ښهٔ
نهٔ ده او چې هغه خلق په څېمو کښې اوسیږی یا په داسې ښارونو کښې اوسیږی چې دېوالونه ترې نه تاو وی. ۲۰ وګورئ
چې هغه زمکه زرخېزه او کهٔ شاړه ده او ونې بوټی په کښې شته او کهٔ نشته. او تکړه شئ چې هلته کومه مېوه کیږی لږه ترې
نه راوړئ.“ دا هغه موسم وو چې انګور په پخېدو شروع وُو. ۲۱ نو هغه سړی د صحرا په طرف لاړل او هغه مُلک یې د
صین صحرا نه واخله تر رِحوب پورې وکتلو، چې د حمات درې ته نزدې دے. ۲۲ هغوئ اول د هغه مُلک جنوبی برخې ته
ننوتل او حبرون ته راغلل، چرته چې د اخیمان، سیسی او تلمی قبیلې اوسېدلې چې هغوئ عناقیان وُو او د دېوانو د نسل
اولاد وو. حبرون د مِصری ښار ضُعن نه اووهٔ کاله مخکښې آباد کړے شوے وو. ۲۳ هغوئ د اسکال وادئ ته راغلل او
هلته هغوئ یوه څانګه راماته کړه چې د انګورو یوه غنچه ورباندې وه او دومره درنه وه چې دا دوو سړو په یو ډانګ باندې
یو خوا بل خوا راځوړنده کړه او یو یې وړله. هغوئ څهٔ انار او اینځر هم یوړل. ۲۴ په هغه وادئ باندې ”اسکال“ یعنې د
انګورو غنچه نوم کېښودے شو ځکه چې بنی اِسرائیلو هلته د انګورو غنچه شوکولې وه. ۲۵ هغه مُلک د څلوېښتو ورځو د
کتلو نه پس، جاسوسان راواپس شول ۲۶ او موسیٰ، هارون او د بنی اِسرائیلو ټول قوم ته د فاران په صحرا کښې قادِس ته
راغلل. جاسوسانو هغه خبر ورله راوړو چې څهٔ یې لیدلی وُو او هغه مېوه یې ورته وښودله چې کومه یې راوړې وه. ۲۷
هغوئ موسیٰ ته ووئیل، ”مونږ هغه مُلک وکتلو چې زرخېز او آباد وو او دا یې لږه شان مېوه ده. ۲۸ خو د هغه ځائ
اوسېدونکی تکړه دی او د هغوئ ښارونه غټ دی او د ښارونو نه یې دېوالونه تاو دی. او د دې نه علاوه، مونږ هلته د دېوانو
اولاد هم ولیدو. ۲۹ عمالیقیان د هغه مُلک په صحرا کښې اوسیږی، حِتیان، یبوسیان او اموریان د غرونو په مُلک کښې
اوسیږی، او کنعانیان د مدیترانی د سمندر او د اُردن سیند سره اوسیږی.“ ۳۰ کالب هغه خلق غلی کړل کومو چې د
موسیٰ خِلاف شکایتونه کول او وې وئیل، ”راځئ چې په هغه مُلک حمله وکړُو او وې نیسو، ځکه مونږ ښهٔ تکړه یُو او
ورباندې برے موندے شُو.“ ۳۱ خو هغه سړو ووئیل کوم چې د کالب سره تلی وُو، ”نه. مونږ تکړه نهٔ یُو چې حمله
ورباندې وکړُو، هغه خلق زمونږ نه زیات طاقتور دی.“ ۳۲ نو هغوئ د بنی اِسرائیلو په مینځ کښې د هغه مُلک په حقله غلط
خبر خور کړو کوم چې هغوئ لیدلے وو. هغوئ ووئیل، ”په هغه مُلک کښې دومره څهٔ هم نهٔ پیدا کیږی چې د هغه ځائ
اوسېدونکی خلق یې وخوری. کوم خلق چې مونږ ولیدل ټول لوړ لوړ وُو، ۳۳ او هلته مونږ دېوان هم ولیدل، چې د عناق
اولاد دے. مونږ ته خپل ځانونه داسې معلومېدل لکه چې مُلخان یُو او مونږ به هغوئ ته خامخا هم داسې ښکارېدلو.“

د خلقو شکایتونه کول

۱۴ ۱ بیا ټوله شپه خلقو په چغو چغو وژړل. ۲ هغوئ د موسیٰ او هارون خِلاف شکایت وکړو او وې وئیل، ”دا به
ډېره ښهٔ وے چې د مِصر په مُلک کښې یا دلته په دې صحرا کښې مړهٔ وے. ۳ مالِک خُدائ مونږ هغه مُلک ته ولې
بوځی؟ مونږ به په جنګ کښې ووژلے شُو او زمونږ ښځې او بچی به ونیولے شی. دا به ښهٔ نهٔ وی څهٔ چې واپس مِصر ته
لاړ شُو؟“ ۴ نو هغوئ یو بل ته ووئیل، ”راځئ چې یو مشر خوښ کړُو او مِصر ته واپس لاړ شُو.“ ۵ بیا موسیٰ او هارون
د هغه خلقو په وړاندې په زمکه را پرېوتل. ۶ او د نون زوئ یشوَع او کالب د یفُنه زوئ چې د نورو کسانو سره هغه مُلک
کتلے وو، نو هغوئ هغه دوه کسان وُو چې د خفګان نه یې خپلې جامې وشلولې ۷ او خلقو ته یې وفرمائیل، ”کوم مُلک
چې مونږ وکتلو هغه ډېر زیات ښهٔ مُلک دے. ۸ کهٔ مالِک خُدائ زمونږ نه رضا وی نو هغه به مونږ هلته بوځی، هغه مُلک
ته چې زرخېز او آباد وی او مونږ له به یې راکړی. ۹ د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت مهٔ کوئ او د هغه خلقو نه مهٔ یرېږئ
کوم چې هلته اوسیږی. هغوئ له شکست ورکول مونږ ته آسان دی. مالِک خُدائ زمونږ مل دے او هغه خُدایانو له یې
شکست ورکړے دے چې هغوئ یې بچ کول، نو مهٔ یرېږئ.“ ۱۰ ټول قوم وئیل چې هغوئ به سنګسار کړی، خو ناڅاپه
خلقو ولیدل چې د مالِک خُدائ د حضور جلال د خېمې دپاسه راڅرګند شو.

د حضرت موسیٰ د خلقو دپاره دُعا کول

۱۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”دا خلق به تر کومې پورې زما نه نفرت کوی؟ او په ما باندې به اعتماد نهٔ کوی، اګر
چې د هغوئ په مینځ کښې ما ډېرې معجزې کړې دی؟ ۱۲ زهٔ به په هغوئ وبا راولم او هلاک به یې کړم، خو زهٔ به تا د یو
داسې قوم پلار نیکهٔ جوړ کړم چې هغه به د دې خلقو نه لوئ او طاقتور وی.“ ۱۳ خو موسیٰ مالِک خُدائ ته وفرمائیل، ”تا
د خپل طاقت سره دا خلق د مِصر نه راوویستل. کله چې مِصریان خبر شی چې تا د خپلو خلقو سره څهٔ کړی دی، ۱۴ نو
هغوئ به د دې مُلک اوسېدونکو ته ووائی چا چې د مخکښې نه دا اورېدلی دی چې مالِکه خُدایه، تهٔ زمونږ مل یې، او چې کله
ستا وریځ زمونږ دپاسه ولاړه وی نو تهٔ راته مخامخ ښکارېږې او چې تهٔ زمونږ د ورځې د وریځې په ستن کښې او د شپې د
اور په ستن کښې لارښودنه کوې. ۱۵ اوس کهٔ تهٔ خپل ټول خلق ووژنې، نو چې کومو قومونو ستا په حقله اورېدلی دی نو
هغوئ به ووائی ۱۶ چې تا خپل خلق په صحرا کښې ووژل ځکه چې ستا طاقت نهٔ وو چې هغوئ هغه مُلک له بوځې چې تا
د ورکولو وعده کړې ده. ۱۷ نو اوس مالِکه خُدایه، زهٔ سوال کوم چې مونږ ته خپل طاقت او هغه څهٔ وښایه چې تا یې د
ورکولو وعده کړې ده، کله چې تا وفرمائیل، ۱۸ زهٔ، مالِک خُدائ په آسانئ سره نهٔ غصه کېږم او زهٔ نهٔ ختمېدونکې مینه او
وفاداری ښایم او زیاتے او بغاوت معاف کوم. خو چې څوک ګناه کوی نو د هغوئ د ګناه سزا به د درېم او څلورم نسل
پورې جاری وی. ۱۹ او اوس مالِکه خُدایه، زهٔ تا ته سوال کوم چې د خپلې لوئې او نهٔ بدلېدونکې مینې په مطابق د دې
خلقو ګناه معاف کړه، هم هغه شان څنګه چې تا هغوئ د مِصر د راوتلو نه تر اوسه پورې معاف کوې.“ ۲۰ مالِک خُدائ
ورته وفرمائیل، ”ستا د وینا په مطابق هغوئ ما معاف کړل. ۲۱ خو زما دې په خپل ذات او جلال قسم وی د کوم جلال نه
چې ټوله زمکه ډکه ده، ۲۲ چې د دې خلقو نه یو کس به هم هغه مُلک ته داخل نهٔ شی. هغوئ زما د حضور جلال او هغه
معجزې هم لیدلې دی چې ما په مِصر کښې او په صحرا کښې کړې دی، خو هغوئ بیا بیا زما د صبر امتحان اخستے دے
او زما د منلو نه یې اِنکار کړے دے. ۲۳ هغوئ به هیڅکله هم هغه مُلک ته دننه نهٔ شی د کوم چې ما د هغوئ د پلار نیکهٔ
سره لوظ کړے دے. هغه هیڅ څوک به هم ورننه نهٔ ورځی چا چې زما سپکاوے کړے دے. ۲۴ خو زما خِدمتګار کالب د
نورو په شان نهٔ دے او هغهٔ په پوره توګه زما تابعداری کړې ده، نو زهٔ به دے هغه مُلک له راولم کوم چې هغهٔ لیدلے دے او

هغه مُلک به د هغهٔ د اولاد شی ۲۵ چې په کومو وادیانو کښې اوس عمالیقیان او کنعانیان اوسیږی. سبا واپس په صحرا
کښې د بحرِقُلزم طرف ته روان شئ.“

د شکایتونو په وجه د مالِک خُدائ خلقو له سزا ورکول

۲۶ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل، ۲۷ ”دا خراب خلق به تر کومې پورې زما خِلاف شکایت کوی؟ ما دا
شکایتونه ډیر زیات اوریدلی دی. ۲۸ اوس هغوئ له دا جواب ورکړه، زهٔ ژوندے مالِک خُدائ په خپل ذات قسم کوم، چې
زهٔ به ستاسو دپاره هم هغه شان وکړم څهٔ چې تاسو زما په وړاندې وئیلی دی. ۲۹ تاسو به مړهٔ شئ او ستاسو لاشونه به په
صحرا کښې خوارهٔ وارهٔ پراتهٔ وی. څکه چې تاسو زما خِلاف شکایت کړے دے، ستاسو یو کس به هم هغه مُلک ته ورننه
نهٔ وځی چې عُمر یې د شلو کالو نه زیات وی. ۳۰ ما دا وعده کړې وه چې تاسو به هلته اوسیږئ، خو د کالب او یشوَع نه
بغیر به هیڅ څوک هم نهٔ ورننه وځی. ۳۱ تاسو وئیلی وُو چې ستاسو ماشومان به ونیولے شی، خو زهٔ به هغوئ هغه مُلک
ته راولم چې تاسو یې مخالفت کړے دے. ۳۲ تاسو به دلته په دې صحرا کښې مړهٔ شئ. ۳۳ ستاسو بچی به څلوېښت
کاله په صحرا کښې سرگردانه گرځی، ستاسو د نافرمانئ په وجه به کړیږی، تر دې پورې چې ستاسو آخری کس هم مړ
شی. ۳۴ تاسو ته به څلوېښت کاله د خپلو بدو سزا ملاویږی، د هغه څلوېښتو ورځو د هرې ورځې دپاره به یو کال وی
کومې چې تاسو د هغه مُلک په کتلو کښې تېرې کړې دی. تاسو ته به پته ولگی چې زهٔ ستاسو خِلاف یم. ۳۵ بېشکه چې زهٔ
به تاسو خرابو خلقو سره داسې وکړم چې زما خِلاف راغونډ شوی یئ. په دې صحرا کښې به تاسو تباه شئ. زهٔ، مالِک
خُدائ دا وایم.“ ۳۶-۳۷ موسیٰ چې کوم سړی د هغه مُلک کتلو له لېږلی وُو چا چې غلط خبر راوړو چې د هغې په وجه
خلقو د مالِک خُدائ خِلاف شکایت وکړو، نو مالِک خُدائ په دې جاسوسانو باندې وبا راوستله او هغوئ مړهٔ شول. ۳۸ په
هغه دولسو جاسوسانو کښې صِرف یشوَع او کالب ژوندی پاتې شول.

د مُلک د نیولو وړومبے کوشش

۳۹ کله چې موسیٰ بنی اِسرائیلو ته هغه څهٔ وفرمائیل څهٔ چې مالِک خُدائ فرمائیلی وُو، نو هغوئ ډیر غمژن شول. ۴۰ بل
سحر وختی هغوئ د غرونو مُلک ته روان شول، هغوئ ووئیل، ”اوس به مونږ هغه مُلک ته لاړ شُو چې د کوم په حقله مالِک
خُدائ مونږ ته فرمائیلی دی. مونږ دا منو چې مونږ گناه کړې ده.“ ۴۱ خو موسیٰ ورته وفرمائیل، ”نو تاسو ولې د مالِک
خُدائ نافرمانی کوئ؟ تاسو به کامیاب نهٔ شئ. ۴۲ تاسو مهٔ ځئ. مالِک خُدائ ستاسو مل نهٔ دے او ستاسو دشمنان به
تاسو له شکست درکړی. ۴۳ کله چې تاسو د عمالیقیانو او کنعانیانو سره مخامخ شئ، نو تاسو به په جنگ کښې ووژلے
شئ، مالِک خُدائ به ستاسو مل نهٔ وی، څکه چې تاسو د هغهٔ د تابعداری نه اِنکار کړے دے.“ ۴۴ خو هغوئ زرور روان
وُو چې د غرونو مُلک ته وخیژی، اگر چې نهٔ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق او نهٔ موسیٰ د خېمو نه ورسره تلے وو. ۴۵ بیا
عمالیقیان او کنعانیان لاندې راغلل کوم چې هلته اوسېدل او هغوئ له یې شکست ورکړو او د حُرمه پورې یې وزغلول.

د قربانئ په حقله قانون

۱۵ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل ۲ چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه چې په هغه مُلک کښې پرې عمل کوی
کوم یې چې هغوئ له ورکولو. ۳ یو غوَیے، گډه، یا یو چېلے مالِک خُدائ ته د سوزېدونکې نذرانې په توگه یا د یوې

منښتې د پوره کولو د نذرانې، یا د رضاکارانه نذرانې یا د ستاسو په مقررو اخترونو کښې د یوې نذرانې په توګه پېش کولے
شی، د دې نذرانو خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی. ۴-۵ هر څوک چې یو ګډ یا چېلے مالِک خُدائ ته د
سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کوی نو هغه به د دې هر یو څناور سره یو کلو اوړهٔ راوړی چې یو لیټر د زیتُونو تېل ورسره
ګډ وی، دا به د غلې نذرانې په توګه وی، یو لیټر مے به ورسره هم وی. ۶ کله چې یو ګډ پېش کېږی، نو دوه کلو اوړهٔ چې
یو نیم لیټر د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی، دا به د غلې نذرانې په توګه پېش کېږی، ۷ یو نیم لیټر مے به ورسره هم وی. د دې
نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی. ۸ کله چې یو غوَیے د سوزېدونکې نذرانې په توګه یا د یوې منښتې پوره
کولو د نذرانې یا د سلامتۍ د نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کېږی، ۹ د درې کلو اوړو د غلې یوه نذرانه به پېش
کېږی چې دوه لیټره د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی، ۱۰ دوه لیټره مے به ورسره هم وی. د دې نذرانې خوشبو په مالِک خُدائ
باندې ښهٔ لګی. ۱۱ دا هغه څهٔ دی چې د هر یو غوَیی، ګډ، ګډُوری، یا چېلۍ سره به پېش کولے شی. ۱۲ د څناورو د
شمېر په مطابق به د دې څیزونو مِقدار هم زیاتولے شی. ۱۳ د مُلک ټول اصلی پېدائشی خلق چې کله یوه په اور
تیارېدونکې نذرانه پېش کوی نو هغوئ به داسې کوی، د دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی. ۱۴ او کهٔ ستاسو په
مینځ کښې د بل مُلک کس وی، کهٔ هغه د لږ وخت یا د ډېر وخت دپاره اوسېدونکے وی، نو کهٔ هغوئ غواړې چې په اور
تیارېدونکې نذرانه پېش کړی، چې د چا خوشبو په مالِک خُدائ ښهٔ لګی، نو ضرور به هغوئ هم هغه شان اصُول منی. ۱۵
په راتلونکی ټولو وختونو کښې، تاسو او ستاسو سره اوسېدونکی د بل مُلک خلق به دا اصُول منی. تاسو او هغوئ د مالِک
خُدائ په نظر کښې یو شان یئ، ۱۶ ستاسو او د هغوئ دپاره به یو شان قانون او اصُول وی. ۱۷ مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل ۱۸ چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه چې په هغه مُلک کښې پرې عمل کوی کوم چې مالِک خُدائ هغوئ له
ورکولو. ۱۹ کله چې تاسو د هغه مُلک د فصل نه خوراک کوئ، د هغې نه به څهٔ برخه مالِک خُدائ ته د خاص برخې په
توګه پېش کولے شی. ۲۰ کله چې تاسو روټۍ پخوئ، نو د نوې غلې د وړومبۍ پېړې روټۍ به مالِک خُدائ ته د خاص
برخې په توګه پېش کولے شی. دا به هم هغه شان پېش کولے شی چې څنګه تاسو په درمند کښې صفا شوې غله د خاص
برخې په توګه پېش کوئ. ۲۱ په راتلونکی ټولو وختونو کښې، تاسو چې کومه روټۍ پخوئ نو دا نذرانه به مالِک خُدائ له
ورکوئ. ۲۲ خو کهٔ څوک په غلطۍ سره په دې اصُولو باندې عمل کولو کښې ناکام شی کوم چې مالِک خُدائ موسیٰ له
ورکړی دی، ۲۳ او فرض کړئ کهٔ راتلونکی نسلونه په دې هر څهٔ کولو کښې ناکام شی چې مالِک خُدائ یې د موسیٰ په
ذریعه حُکم کړے دے، ۲۴ کهٔ یوه داسې غلطی شوې وی چې قوم ته پته نهٔ وی لګېدلې، نو هغوئ به یو غوَیے د
سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړی، د دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی، دا به د معیاری غلې نذرانې او د څښلو
نذرانې سره پېش کېږی. د دې نه علاوه، هغوئ به یو چېلے د ګناه نذرانې په توګه هم پېش کوی. ۲۵ اِمام به د قوم دپاره
کفاره ادا کړی او هغوئ به معاف کړے شی، ځکه چې هغه کار په غلطۍ سره شوے وو او هغوئ خپله د ګناه نذرانه په اور
تیارېدونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته راوړه. ۲۶ نو د بنی اِسرائیلو ټول قوم او د هغوئ سره اوسېدونکی د پردی مُلک
خلق به معاف کړے شی، ځکه چې ټول په دې غلطۍ کښې شامل وُو. ۲۷ کهٔ یو کس په غلطۍ سره ګناه وکړی، نو هغه به
د یو کال چېلۍ د ګناه نذرانې په توګه پېش کوی. ۲۸ اِمام به په قربانګاه باندې د هغه کس دپاره کفاره ادا کړی، چا چې په
غلطۍ سره ګناه کړې وی او هغه به معاف شی. ۲۹ دا اصُول د هغه هر چا دپاره یو شان دی چې څوک په غلطۍ سره ګناه
وکړی، کهٔ هغه په حقیقت کښې اِسرائیلے وی یا د هغوئ سره اوسېدونکے د پردی مُلک کس وی. ۳۰ خو کهٔ یو کس
قصداً ګناه وکړی، کهٔ هغه د خپل مُلک یا د پردی مُلک وی، نو د ګناه په وجه هغهٔ د مالِک خُدائ بےعزتی کړې ده او هغه به
وژلے شی، ۳۱ ځکه چې هغهٔ د مالِک خُدائ د وینا سپکاوے کړے دے او قصداً یې د هغهٔ یو حُکم مات کړے دے. نو
هغه د خپل مرګ په خپله ذمه وار دے.

د سبت ورځې د نۀ منلو دپاره سزا

۳۲ کله چې اِسرائیلیان لا په صحرا کښې وُو، نو یو سړے ولیدے شو چې د سبت په ورځ یې خشاک راټولولو. ۳۳ نو هغه
موسیٰ، هارون او ټول قوم ته راوستلے شو، ۳۴ او قېد کړے شو، ځکه چې دا پته نۀ وه چې د هغۀ سره څۀ وکړے شی.
۳۵ نو مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، "هغه سړے دې خامخا ووژلے شی، ټول قوم به هغه د خېمو نه بهر سنګسار
کړی." ۳۶ نو ټول قوم هغه د خېمو نه بهر بوتلو او سنګسار یې کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو.

په جامو د څوړندو مزو په حقله قانون

۳۷ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل ۳۸ چې، "بنی اِسرائیلو ته ووایه، د خپلو جامو په ګوټونو باندې مزی راځوړند کړئ او
په هر یو مزی باندې یې یو د آسمانی رنګ تار ولګوئ. داسې به تاسو په راتلونکی ټولو وختونو کښې کوئ. ۳۹ چې هر کله
هم تاسو دا مزی ګورئ نو تاسو ته به زما ټول حُکمونه دریادېږی او عمل به پرې کوئ، نو تاسو به زما نه نۀ اوړئ او د خپلو
سترګو او زړۀ په خواهشونه پسې به نۀ ګرځئ. ۴۰ هغه مزی به تاسو ته دا دریادوی چې زما ټول حُکمونه منئ او تاسو به په
پوره توګه زما یئ. ۴۱ زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، ما تاسو د مِصر مُلک نه راوویستلئ چې ستاسو خُدائ پاک
یم. زۀ مالِک خُدائ یم."

د قورح، داتن او ابیرام بغاوت

۱-۲ د اِضهار زوئ قورح، چې د قُهاتیانو د قبیلې لیوے وو، هغۀ د موسیٰ د مشرئ خِلاف بغاوت وکړو. د روبین قبیلې
نه یې درې سړی رابېل کړل، داتن، ابیرام، چې د اِلیاب زامن وُو او اُون چې د پلت زوئ وو او ورسره دوه نیم سوه نور
اِسرائیلیان هم وُو، دا مشهور مشران چې قوم خوښ کړی وُو. ۳ هغوئ د موسیٰ او هارون په مخکښې رابېل شول او ورته
یې ووئیل، "تاسو د حد نه تېر شوی یئ. ټول قوم د مالِک خُدائ مقدس خلق دی او مالِک خُدائ زمونږ د ټولو مل دے. نو،
موسیٰ، تۀ ولې د مالِک خُدائ د قوم نه ځان اوچت ګڼې؟" ۴ کله چې موسیٰ دا واورېدل، نو هغه د خفګان نه پړمخې
پرېوتو. ۵ او قورح او د هغۀ ملګرو ته یې وفرمائیل، "مالِک خُدائ به سبا سحر مونږ ته وښائی چې څوک د هغۀ دی او
څوک مقدس دی. او هغه به صِرف هغه کس خپل ځان ته نزدې پرېږدی چې کوم یې خوښ کړے وی. ۶-۷ سبا سحر
تۀ او ستا ملګری د اور وړلو لوښی واخلئ، بل سکارۀ په کښې واچوئ او په هغې باندې د خوشبوئ مصالحې واچوئ او
قربانګاه ته یې یوسئ. بیا به مونږ وګورو چې زمونږ نه مالِک خُدائ څوک خوښ کړی دی. تاسو لیویان د حد نه تېر شوی
یئ." ۸ موسیٰ قورح ته وفرمائیل، "اے لیویانو، واورئ. ۹ تاسو دا وړه خبره ګڼئ چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک تاسو
د نور قوم نه جدا کړی یئ، چې تاسو هغۀ ته نزدې شئ، د مالِک خُدائ په خېمه کښې خِدمت وکړئ او چې د قوم مدد او
خِدمت وکړئ؟ ۱۰ هغۀ تاسو او نورو لیویانو له دا عزت درکړے دے او اوس تاسو دا وایئ چې د هغۀ اِمامان هم شئ. ۱۱
کله چې تاسو د هارون خِلاف غورېږئ، دا په حقیقت کښې د مالِک خُدائ خِلاف غورېدل دی او دا ستا او دا ستا د قبیلې
سرکشی ده." ۱۲ بیا موسیٰ داتن او ابیرام راوغوښتل، خو هغوئ ووئیل، "مونږ نۀ درځُو. ۱۳ دا څۀ وړه خبره ده چې مونږ
تا د هغه زرخېز او آباد مُلک نه د دې دپاره راویستلی یُو چې په دې صحرا کښې مو ووژنې؟ تۀ په مونږ باندې روب اچول
غواړې څۀ؟ ۱۴ بله دا چې تا هغه مُلک ته هم رانۀ وستلو چې زرخېز او آباد دے او نۀ دې پټی او د انګورو باغونه راکړل
چې زمونږ شی. دا خلق ړانده دی څۀ چې نۀ پوهېږی؟ مونږ نۀ درځُو." ۱۵ موسیٰ ډېر غصه شو او مالِک خُدائ ته یې

وفرمائيل، ”د دوئ نذرانې مهٔ قبلوه. ما دوئ يو له هم څهٔ تکليف نهٔ دے ورکړے، او ما د دوئ نه چرته يو خر هم نهٔ دے
بوتلے.“ ۱۶ موسیٰ قورح ته وفرمائيل، ”سبا به تهٔ او ستا دوه نيم سوه ملګرى خامخا د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته
راشئ، او هارون دې هم راشى. ۱۷ ستاسو هر يو کس به خپل مجمر واخلى، د خوشبويۍ مصالحه به په کښې واچوى او
بيا به يې په قربانګاه باندې پېش کړى.“ ۱۸ نو هر يو کس خپل مجمر واخستلو، ژوندى سکارهٔ او د خوشبويۍ مصالحه يې
په کښې واچوله او د موسیٰ او هارون سره د خېمې د دروازې په خولهٔ کښې ودرېدل. ۱۹ بيا قورح ټول قوم راغونډ کړو او
هغوئ د خېمې د دروازې په خولهٔ کښې موسیٰ او هارون ته مخامخ ودرېدل. ناڅاپه د مالِک خُدائ د حضور جلال ټول قوم
ته راڅرګند شو، ۲۰ او مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، ۲۱ ”تاسو د دې خلقو نه لرې شئ، چې سمدستى يې
تباه کړم.“ ۲۲ خو موسیٰ او هارون پړمخې پرېوتل او وې فرمائيل، ”خُدايه پاکه، ټولو خلقو له ژوند تهٔ ورکوې. کله چې يو
کس ګناه وکړى، نو تهٔ ټولو ته په قهر کېږې څهٔ؟“ ۲۳ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۲۴ ”خلقو ته ووايه چې د قورح،
داتن او ابيرام د خېمو نه لاړ شى.“ ۲۵ بيا موسیٰ داتن او ابيرام له روان شو او د بنى اِسرائيلو مشران هم ورسره شول. ۲۶
هغهٔ خلقو ته وفرمائيل، ”د دې خرابو سړو د خېمو نه لرې اوسئ او چې د هغوئ يو څيز له هم لاس ورنهٔ وړئ. ګنې، د هغوئ
د ټولو ګناهونو په وجه به تباه شئ.“ ۲۷ نو هغوئ د قورح، داتن او د ابيرام د خېمو نه لاړل. داتن او ابيرام بهر راوتلى وُو او
د خپلو خېمو د دروازو په خُلو کښې، د خپلو ښځو سره، د خپلو بچو او د خپلو وړو ماشومانو سره ولاړ وُو. ۲۸ موسیٰ
خلقو ته وفرمائيل، ”نو داسې به تاسو ته پته ولګى چې مالِک خُدائ زهٔ د دې دپاره رالېږلے يم چې دا ټول کارونه وکړم او
چې ما څهٔ هم کړى دى نو هغه مې د ځان نه نهٔ دى کړى. ۲۹ کهٔ دا سړى د خُدائ پاک د سزا نه بغير په خپل مرګ مړهٔ
شى، نو بيا به مالِک خُدائ زهٔ هم نهٔ يم رالېږلے. ۳۰ خو کهٔ مالِک خُدائ يو لوئ عجيبه کار وکړى او زمکه وشلېږى او
هغوئ تېر کړى، چې هغوئ قبر ته ژوندى لاړ شى، نو تاسو ته به پته ولګى چې دې سړو د مالِک خُدائ سپکاوے کړے
دے.“ ۳۱ هغهٔ چې څنګه خبرې ختمې کړې، نو د داتن او ابيرام لاندې زمکه وشلېدله، ۳۲ هغوئ يې تېر کړل، د هغوئ
خاندان، سره د قورح د ټولو ملګرو او چې هغوئ څهٔ لرل هغه يې هم تېر کړل. ۳۳ نو هغوئ قبر ته ژوندى لاندې لاړل، سره
د هغه هر څهٔ چې هغوئ لرل. زمکه په هغوئ باندې رابنده شوه او هغوئ فنا شول. ۳۴ هلته چې څومره اِسرائيليان وُو
هغوئ چې کله د هغوئ ژړا واورېدله نو هغوئ وتښتېدل. هغوئ چغې وهلې، ”تښتئ. زمکه به مونږ هم تېر کړى.“ ۳۵ بيا
مالِک خُدائ يو اور راولېږلو او هغه دوه نيم سوه سړى يې وسوزول کومو چې خوشبوئى پېش کړې وه.

د سرکشۍ دپاره کفاره

۳۶ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۳۷ ”د هارون اِمام زوئ اِلىعزر ته ووايه چې کوم سړى سوزېدلى دى چې د
هغوئ د اور لوښى لرې کړى او هغه سکارهٔ دې د اور لوښو نه لرې لرې وولى، ځکه چې د اور لوښى مقدس دى. ۳۸ کله
چې دا لوښى د مالِک خُدائ په قربانګاه باندې پېش کېدل نو مقدس شول. نو د دې سړو د اور لوښى واخله کوم چې د
خپلې ګناه په وجه مړهٔ شوى دى، وې ټکوه نرى نرى پترى شان ترې نه جوړ کړه او د قربانګاه پټولو دپاره سر ترې نه جوړ
کړه. دا به د بنى اِسرائيلو دپاره د خبردارۍ يوه نښه وى.“ ۳۹ نو اِلىعزر اِمام د اور لوښى واخستل او د ټکولو دپاره يې
ورکړل، د قربانګاه د پټولو د سر دپاره نرى نرى پترى ترې نه جوړ کړے شول. ۴۰ دا د بنى اِسرائيلو دپاره يو خبردارے
وو چې څوک د هارون اولاد نهٔ وى نو بل غېر سړے به قربانګاه ته نزدې نهٔ راځى د دې دپاره چې مالِک خُدائ ته
خوشبوئى وسوزوى. ګنې هغه به د قورح او د هغهٔ د سړو په شان تباه شى. دا هر څهٔ هم هغه شان وشول چې څنګه مالِک
خُدائ اِلىعزر له د موسیٰ په ذريعه حُکم ورکړے وو.

د حضرت هارون خلق بچ کول

(٤١) خو په ورپسې ورځ ټول قوم موسىٰ او هارون ته وغورېدو او وې وئیل، "تاسو د مالِک خُدائ خلق وژلی دی." (٤٢) د
هغې نه پس کله چې هغوئ ټول د موسىٰ او هارون خِلاف راغونډ شوی وُو، چې هغوئ د خېمې طرف ته وکتل نو وې لیدل
چې وریځې خېمه پټه کړې وه او د مالِک خُدائ د حضور جلال راڅرګند شوے وو. (٤٣) موسىٰ او هارون لاړل او د خېمې
په مخکښې ودرېدل، (٤٤) او مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل، (٤٥) "د دې خلقو نه لرې شه او زهٔ سمدستی هغوئ تباه کوم."
خو موسىٰ او هارون پړمخې پرېوتل، (٤٦) او موسىٰ هارون ته وفرمائیل، "خپل مجمر واخله، د قربانګاه نه په کښې ژوندی
سکارهٔ واچوه او په سکارو باندې لږه خوشبوئی واچوه. بیا خلقو له په منډه لاړ شه او د هغوئ دپاره کفاره ادا کړه. زر شه.
مالِک خُدائ په قهر دے او تباهی د مخکښې نه شروع شوې ده." (٤٧) هارون ته چې څنګه وئیلے شوی وُو هم هغه شان یې
وکړل، خپل د اور لوښے یې واخستلو او د راغونډو خلقو مینځ ته یې ورمنډه کړه. کله چې هغهٔ ولیدل چې تباهی شروع وه،
نو هغهٔ خوشبوئی په سکارو واچوله او د خلقو دپاره یې کفاره ادا کړه. (٤٨) هغه د مړو او ژوندو په مینځ کښې ودرېدلو او
تباهی بس شوه. (٤٩) کوم خلق چې مړهٔ شول هغوئ په شمېر کښې څوارلس زره او اووهٔ سوه کسان وُو، دا د هغې نه علاوه
وُو کوم چې د قورح په سرکشئ کښې مړهٔ شوی وُو. (٥٠) کله چې تباهی بس شوه، نو هارون د خېمې د دروازې په خولهٔ
کښې موسىٰ ته راواپس شو.

د حضرت هارون امسا

١٧ (١) مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل چې، (٢) "بنی اِسرائیلو ته ووایه چې تا له دولس امساګانې درکړی چې د هرې
قبیلې د مشر نه یوه یوه وی. د هر سړی نوم د هغهٔ په امسا باندې ولیکه (٣) او په یوه امسا باندې د هارون نوم ولیکه چې
کومه د لیوی قبیلې دپاره وی، د هرې قبیلې د مشر دپاره به یوه یوه امسا وی. (٤) دا امساګانې زما د حضور خېمې ته
یوسه او د لوظ صندوق په مخکښې یې کېږده، چرته چې زهٔ تا سره مِلاوېږم. (٥) بیا چې ما کوم سړے خوښ کړے وی نو
د هغهٔ امسا به زرغونه شی او زهٔ به ستا خِلاف د بنی اِسرائیلو دا هر وخت غورېدل بند کړم." (٦) نو موسىٰ بنی اِسرائیلو ته
وفرمائیل چې داسې وکړئ او د هغوئ هر یو مشر هغهٔ له یوه امسا ورکړه، چې د هرې قبیلې دپاره یوه یوه وه، دا ټولې دولس
وې او په دې دولسو امساګانو کښې یوه امسا د هارون وه. (٧) بیا موسىٰ هغه ټولې امساګانې په خېمه کښې د مالِک خُدائ
د لوظ صندوق په مخکښې کېښودې. (٨) په ورپسې ورځ، کله چې موسىٰ خېمې ته دننه لاړو، نو هغهٔ د هارون امسا ولیده
چې د لیوی قبیلې دپاره وه، هغه زرغونه شوې وه، دې غوټۍ او ګلونه کړی وُو او پاخهٔ بادام یې نیولی وُو. (٩) موسىٰ ټولې
امساګانې یوړې او بنی اِسرائیلو ته یې وښودلې، هغوئ ورته وکتل او هر یو مشر خپله امسا واپس واخستله. (١٠) مالِک
خُدائ موسىٰ ته وفرمائیل، "د هارون امسا واپس د لوظ صندوق په مخکښې کېږده. باغیانو بنی اِسرائیلو ته به دا د نښې په
توګه کېښودلے شی، کهٔ د هغوئ غورېدل بند نهٔ شی نو هغوئ به مړهٔ شی." (١١) موسىٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک
خُدائ حُکم کړے وو. (١٢) بنی اِسرائیلو موسىٰ ته وفرمائیل، "مونږ برباد یُو، تباه یُو. (١٣) چې څوک هم د مالِک خُدائ
خېمې ته نزدې ورشی، نو هغه به مړ شی، نو مونږ خو ټول مرګ حال یُو."

د اِمامانو او لیویانو ذمه وارئ

۱۸ (۱) مالِک خُدائ هارون ته وفرمائيل، ”تا ته، ستا زامنو او ليويانو ته به خامخا د خپلو هغه بدو سزا مِلاو شى چې د
هغه جرم تعلق زما د حضور خېمې د خِدمت سره وى، خو د اِمامت په خِدمت کښې د څۀ ګناه سزا به صِرف تا او ستا
زامنو ته ملاوېږى. (۲) د ليوى قبيلې خپل خپلوان هم د ځان سره راوله، چې تا سره په کار کښې مدد وکړى، په هغه وخت
کښې چې تۀ او ستا زامن په خېمه کښې خِدمت کوى. (۳) هغوئ به ستا او د خېمې دپاره خپلې ذمه وارئ پوره کوى، خو
هغوئ دې په مقدس ځائ کښې مقدس سامان او قربان ګاه ته نۀ ور نزدې کېږى. کۀ هغوئ داسې وکړل، نو تۀ او هغوئ به
ووژلے شئ. (۴) هغوئ به تا سره کار کوى او په خېمه کښې به د خِدمت خپلې ټولې ذمه وارئ پوره کوى، خو چې چا ته
اجازت نۀ وى نو هغه کس به تا سره خِدمت نۀ شى کولے. (۵) يواځې تۀ او ستا زامن به د مقدس ځائ او د قربان‌ګاه ذمه
وارئ پوره کوئ، نو داسې به زۀ بيا بنى اِسرائيلو ته نۀ په قهر کېږم. (۶) زۀ هغه څوک يم چا چې ستا خپلوان ليويان ستا
دپاره د يوې تُحفې په توګه د بنى اِسرائيلو نه خوښ کړى دى. هغوئ ما ته وقف دى، چې هغوئ په خېمه کښې خپلې ذمه
وارئ تر سره کړى. (۷) خو يواځې تۀ او ستا زامن به د اِمامت هغه ذمه وارئ پوره کوئ کومې چې د قربان‌ګاه او د زيات
مقدس ځائ سره تعلق لرى. دا ستاسو ذمه وارئ دى، ځکه چې ما تاسو له د اِمامت تُحفه درکړې ده. هر څوک چې حقدار
نۀ وى او نزدې راشى نو هغه به ووژلے شى.“

د اِمامانو برخه

(۸) مالِک خُدائ هارون ته وفرمائيل، ”ګوره، زۀ تا له زما ټولې خاص برخې درکوم چې د نذرانو په توګه دې نۀ شى
سوزولے. دا زۀ تا او ستا اولاد له درکوم چې د همېشه دپاره ستاسو په حواله وى. (۹) ډېرې مقدسې نذرانې کومې چې په
قربان‌ګاه نۀ سوزولے کېږى، هغه ستاسو دى، د غلې نذرانې، د ګناه نذرانې، د ګناه د تاوان نذرانې. هر هغه څيز چې ما ته د
مقدسې نذرانې په توګه پېش کېږى هغه ستا او ستا د زامنو دى. (۱۰) تاسو به خامخا دا څيزونه په يو مقدس ځائ کښې
خورئ او صِرف نران دا خوړلے شى، دا مقدس وګڼئ. (۱۱) د دې نه علاوه، اِسرائيليان چې نورې خاص برخې ما ته پېش
کوى هغه به ستاسو وى. زۀ دا د راتلونکې ټولو وختونو دپاره تا، ستا زامنو او ستا لونړو له ورکوم. ستا د خاندان هر يو کس
چې پاک وى نو هغه دا خوړلے شى. (۱۲) زۀ د ورومبى پېداوار بِهترينه حِصه تاسو له درکوم کومه چې اِسرائيليان ما ته هر
کال پېش کوى لکه د زيتُونو تېل، مے او غله دانه. (۱۳) دا هر څۀ ستاسو دى. د ستاسو د خاندان هر يو کس چې پاک وى
نو هغه يې خوړلے شى. (۱۴) د بنى اِسرائيلو په مُلک کښې چې هر څيز ما ته بغېر د څۀ شرط نه وقف شوے وى نو هغه به
ستاسو وى. (۱۵) هر يو ورومبے پېدا شوے ماشوم يا ځناور چې اِسرائيليان يې ما ته پېش کوى هغه به ستاسو وى. خو
تاسو به خامخا هر ورومبے پېدا شوے ماشوم واپس اخلئ او هر ورومبے پېدا شوے ځناور به هم واپس اخلئ کوم چې
ناپاک وى. (۱۶) چې ماشومان د يوې مياشتې شى نو هغوئ به په مقرر شوى قيمت يعنې په پينځو د سپينو زرو سيکو باندې
واپس اخستلے شى، دا به د منلے شوى معيار په مطابق وى. (۱۷) خو د غواګانو، ګډو او چېلو ورومبے پېدا شوے بچے
به واپس نۀ شى اخستلے، دا به په پوره توګه زما وى او دا به قربانيږى. وينه يې په قربان‌ګاه باندې وشيندئ او وازګه يې په
اور تيارېدونکې نذرانې په توګه وسوزوئ، د دې خوشبو په ما باندې ښۀ لګى. (۱۸) د دې غوښه ستاسو ده، لکه د دې سينه او
د خاص نذرانې ورستنئ پښه. (۱۹) کومې خاص برخې چې اِسرائيليان ما ته پېش کوى هغه زۀ په راتلونکى ټولو وختونو
کښې تا، ستا زامنو او ستا لونړو له ورکوم، دا يو نۀ ماتېدونکے لوظ دے چې ما تا او ستا اولاد سره وکړو.“ (۲۰) مالِک
خُدائ هارون ته وفرمائيل، ”تا ته به هيڅ جائيداد نۀ ملاوېږى چې ستا ميراث شى او د بنى اِسرائيلو د مُلک هيڅ حِصه به تا
ته نۀ حواله کېږى. زۀ مالِک خُدائ، ستا دپاره کافى يم.“

د ليويانو برخه

۲۱ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”ما ليويانو له هره لسمه حِصه ورکړې ده کومه چې اِسرائيليان ما ته پېش کوى. دا د هغوئ
دپاره زما د حضور د خېمې د خِدمت کولو مزدورى ده. ۲۲ نور به اِسرائيليان خېمې ته نۀ نزدې کيږى ګنې هغوئ به ځان
له په خپله د مرګ سزا ورکوى. ۲۳ صِرف ليويان به د خېمې خيال ساتى او د دې پوره ذمه وارى به تر سره کوى. دا
قانون به د همېشه دپاره ستاسو د اولاد دپاره هم وى. د بنى اِسرائيلو په مُلک کښې به ليويانو ته هيڅ زمکه نۀ ملاويږى چې
خپله يې شى، ۲۴ ځکه چې ما هغوئ له لسمه حِصه ورکړې ده کومه چې اِسرائيليان ما ته د خاص برخې په توګه پېش
کوى. نو دا ځکه ما هغوئ ته وفرمائيل چې د بنى اِسرائيلو په مُلک کښې به د هغوئ جائيداد نۀ وى.“

د ليويانو لسمه حِصه

۲۵ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲۶ چې ليويانو ته ووايه، ”کله چې تاسو د بنى اِسرائيلو نه لسمه حِصه اخلئ کومه
چې مالِک خُدائ تاسو له درکوى، نو تاسو به د دې لسمه حِصه مالِک خُدائ ته د خاص برخې په توګه پېش کوئ. ۲۷ دا
خاص برخه به د هغې نذرانې برابره ګڼلے شى کومه نذرانه چې زميندار د نوى فصل او د انګورو د لنګرى نه د نوؤ شرابو نه
پېش کوى. ۲۸ نو تاسو به مالِک خُدائ ته يوه خاص برخه هم پېش کوئ کومه چې تاسو د بنى اِسرائيلو د لسمې حِصې نه
اخلئ. دا برخه به تاسو د مالِک خُدائ دپاره هارون اِمام له ورکوئ. ۲۹ چې څۀ تاسو ته ملاويږى نو د هغې د ټولو نه ښۀ
حِصه مالِک خُدائ له ورکوئ. ۳۰ نو هم داسې ليويانو ته دا اصُول وښايه. کله چې تاسو ښۀ حِصه د نذرانې په توګه پېش
کوئ نو دا به تاسو دپاره داسې حساب شى لکه چې تاسو يې د خپل درمند يا د انګورو لنګرى نه ورکوئ. ۳۱ تاسو او
ستاسو خاندان هغه پاتې شوې برخه په هر ځائ کښې خوړلے شئ، ځکه چې دا ستاسو د مقدسې خېمې د خِدمت مزدورى
ده. ۳۲ کۀ چرې تاسو د دې ښۀ حِصه مالِک خُدائ ته پېش کړې وى او بيا تاسو دا خورئ نو تاسو ته به سزا نۀ ملاويږى.
هغه تحفې او قربانيانې چې قوم يې راوړى لازمى ده چې مقدسې پاتې شى خو کۀ د دې د پېش کولو نه مخکښې تاسو دې نه
کومه برخه وخوړه نو ويه وژلے شئ.“

د سرې غوا ايرې

۱۹ ۱ مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته وفرمائيل، ۲ ”بنى اِسرائيلو ته دا اصُول وښايئ، چې هغوئ تاسو له يوه سره
غوا راولى چې لنګتون يې نۀ وى کړے او هيڅ عيب په کښې نۀ وى او يوې وربانديې هيڅکله هم نۀ وى شوې، ۳ او هغوئ
به هغه بيا اِلىعزر اِمام له ورکړى. هغه به د خېمو نه بهر بوتلے شى او د هغۀ په مخکښې به حلاله کړے شى. ۴ اِلىعزر به
بيا د هغې څۀ وينه واخلى او د خپلې ګوتې سره به اووۀ ځلې وينه خېمې ته مخامخ وشيندى. ۵ ټوله غوا، سره د څرمنې،
غوښې، وينې او کولمو، به د اِمام په مخکښې وسوزولے شى. ۶ بيا به هغه د دِيار لرګے، څۀ ويلنى او يو سور تار راوړى
او دا به په اور کښې واچوى چرته چې غوا سوزيږى. ۷ د هغې نه پس، هغه به خپلې جامې ووينځى او غسل به وکړى، نو
بيا هغه خېمو ته دننه راتلے شى، خو تر ماښامه پورې به ناپاک وى. ۸ چا چې غوا سوزولې وى نو هغه به خامخا خپلې
جامې ووينځى او غسل به وکړى، خو هغه به هم تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۹ بيا هغه سړے کوم چې پاک وى هغه به د
غوا ايرې راغونډې کړى او د خېمو نه بهر په يو پاک ځائ کښې به يې کېږدى، هلته به دا ايرې د بنى اِسرائيلو د قوم دپاره
ساتلے شى چې د ناپاکۍ د لرې کولو اوبو تيارولو دپاره به استعماليږى. دا رسم به د ګناه د لرې کولو دپاره ادا کيږى. ۱۰

چا چې ايرې راټولې کړې وى هغه به خامخا خپلې جامې وينځى او تر ماښامه پورې به ناپاک وى. دا اصُول د راتلونکى ټولو
وختونو دپاره دى، دا به د بنى اِسرائيلو او د پردى مُلک د خلقو دپاره وى چې د هغوئ سره اوسيږى.

د مړى سره لګېدل

۱۱ هر څوک چې د مړى سره ولګى نو هغه به اووۀ ورځې ناپاک وى. ۱۲ هغه به خامخا په دريمه ورځ او په اوومه ورځ
خپل ځان د پاکوالى په اوبو باندې پاک کړى، نو هغه به پاک شى. خو کۀ هغه په دريمه ورځ او په اوومه ورځ باندې خپل
ځان پاک نۀ کړى، نو هغه به پاک نۀ وى. ۱۳ هر څوک چې د مړى سره ولګى او خپل ځان پاک نۀ کړى نو هغه به ناپاک
وى، ځکه چې په هغۀ باندې د پاکوالى اوبۀ نۀ دى شيندلے شوې. هغه د مالِک خُدائ د خېمې سپکاوے کوى او هغه به نور
د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شى ګڼلے. ۱۴ کۀ يو سړے په خېمه کښې مړ شى، هر څوک چې د هغۀ د مرګ په وخت په
خېمه کښې وى يا ورننوځى نو هغه به اووۀ ورځې ناپاک وى. ۱۵ په خېمه کښې هر لوښے چې سر ورباندې نۀ وى هغه به
هم ناپاک وى. ۱۶ کۀ څوک داسې کس له ګوتې وروړى چې قتل شوے وى يا د کور نه بهر په خپل مرګ مړ وى يا کۀ
څوک د بنى آدم هډُوکى يا قبر له ګوتې وروړى، نو هغه به اووۀ ورځې ناپاک وى. ۱۷ کومه غوا چې د ګناه د لرې کولو
دپاره سوزولے شوې وه د هغې نه لږې ايرې به د ناپاکۍ لرې کولو دپاره واخستلے شى او په يو لوښى کښې به واچولے
شى او روانې اوبۀ په کښې واچوئ. ۱۸ يو پاک سړے به وېلنے واخلى، په اوبو کښې به يې ډُوب کړى او اوبۀ به په خېمه،
د هغې په ټول سامان او په هغه خلقو وشيندى چې کوم هلته وى او په هغه سړى باندې به اوبۀ وشيندى کوم چې د بنى آدم
هډُوکى، مړى، يا قبر له ګوتې وروړې وى. ۱۹ پاک سړے به په ناپاک سړى باندې په دريمه او په اوومه ورځ باندې اوبۀ
وشيندى. او په اوومه ورځ به هغه ناپاک سړے پاک کړى، د نمرپرېواتو په وخت د خپلو جامو وينځلو او په ځان اوبۀ
اچولو نه پس به پاک شى. ۲۰ هر څوک چې ناپاک شوے وى او خپل ځان پاک نۀ کړى نو هغه به ناپاک پاتې شى، ځکه
چې په هغۀ باندې د پاکوالى اوبۀ نۀ دى شيندلے شوې. هغه د مالِک خُدائ د خېمې سپکاوے کوى او نور به د خُدائ پاک د
خلقو نه نۀ شى ګڼلے. ۲۱ تاسو به دا اصُول په راتلونکى ټولو وختونو کښې منئ. کوم کس چې د پاکوالى اوبۀ شيندى نو
هغه به هم خامخا خپلې جامې وينځى، هر څوک چې دې اوبو له ګوتې وروړى نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۲۲ يو
ناپاک کس چې څۀ څيز له هم ګوتې وروړى نو هغه به ناپاک وى او نور هر څوک چې هغه څيز له ګوتې وروړى نو هغه به
هم تر ماښامه پورې ناپاک وى.“

د بنى اِسرائيلو يو ځل بيا غورېدل

۲۰ ۱ په وړومبى مياشت کښې د اِسرائيلو ټول قوم د صين صحرا ته راغلو او په قادِس کښې يې خېمې ولګولې. مريم
هلته مړه شوه او دفن شوه. ۲ چرته چې هغوئ خېمې لګولې وې هلته اوبۀ نۀ وې، نو خلق په موسىٰ او هارون باندې
راغونډ شول ۳ او هغوئ وغورېدل چې، ”دا به ښۀ وے چې مونږ د خپلو بنى اِسرائيلو سره د مالِک خُدائ د خېمې په
مخکښې مړۀ شوى وے. ۴ تاسو مونږ دې صحرا ته د دې دپاره راوستلى يُو چې دلته د خپلو څاروو سره مړۀ شُو؟ ۵
تاسو مونږ ولې د مِصر نه راوويستلو او دې خراب ځائ ته مو راوستلو چې دلته هيڅ هم نۀ کيږى؟ نۀ غله دانه، نۀ اينځر، نۀ
انګور او نۀ انار شته. د څښلو اوبۀ هم نشته.“ ۶ موسىٰ او هارون د خلقو نه لرې لاړل او د خېمې د دروازې په خولۀ کښې
ودرېدل. هغوئ پړمخې د عبادت دپاره پرېوتل او د مالِک خُدائ د حضور جلال هغوئ ته راښکاره شو. ۷ مالِک خُدائ
موسىٰ ته وفرمائيل، ۸ ”هغه امسا واخله چې کومه د لوظ صندوق مخې ته ده او بيا تۀ او هارون ټول قوم راغونډ کړئ.

هلته د هغوئ ټولو په مخکښې هغه ګټ ته وواېه او د هغې نه به اوبۀ راوځی. نو داسې تۀ به د خلقو دپاره د ګټ نه اوبۀ
راوباسې او هغوئ او د هغوئ څناور به يې وڅښی.“ ۹ موسیٰ لاړو او امسا يې راواخستله، چې څنګه مالِک خُدائ حُکم
کړے وو. ۱۰ موسیٰ او هارون د ګټ په مخکښې ټول قوم راغونډ کړو او موسیٰ وفرمائيل، ”اے باغيانو واورئ. ولې مونږ
ستاسو دپاره د دې ګټ نه اوبۀ راوباسو څۀ؟“ ۱۱ بيا موسیٰ امسا پورته کړه او دوه ځله يې هغه ګټ پرې ووهلو او ډېرې
زياتې اوبۀ ترې نه راووتلې او ټولو خلقو او څناورو وڅښلې. ۱۲ خو مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، ”تاسو په
ما ايمان نۀ لرلو چې زما مقدس طاقت مو د بنی اِسرائيلو په مخکښې څرګند کړے وے، نو اوس تاسو به هغوئ هغه مُلک
ته بونۀ ځئ چې ما يې د ورکولو وعده کړې ده.“ ۱۳ د دې ځائ نوم د مريبه اوبۀ شو، ځکه چې بنی اِسرائيلو د مالِک
خُدائ خِلاف شکايت وکړو او هغۀ ورته هلته وښودل چې هغه مقدس دے.

د ادوم بادشاه بنی اِسرائيل تېرېدو ته نۀ پرېښودل

۱۴ موسیٰ د قادِس نه ادومی بادشاه له پېغام وړُونکی ولېږل. هغوئ ورته ووئيل، ”دا پېغام ستاسو د خپلوانو، د بنی اِسرائيلو
د طرف نه دے. تاسو ته پته ده چې په مونږ کوم تکليفونه تېر شوی دی، ۱۵ چې زمونږ پلار نيکۀ څنګه مِصر ته لاړل، هلته
مونږ ډېر وخت اوسېدلو. مِصريانو زمونږ د پلار نيکۀ او زمونږ سره بد سلوک کولو، ۱۶ او مونږ مالِک خُدائ ته فرياد
وکړو. او هغۀ زمونږ فرياد واورېدو او يوه فرښته يې راولېږله، چې د مِصر نه يې راووېستلو. اوس مونږ ستاسو د علاقې سره
نزدې په يو ښار قادِس کښې يُو. ۱۷ تاسو مِهربانی وکړئ او مونږ پرېږدئ چې ستاسو د مُلک نه تېر شُو. مونږ او زمونږ
څاروی به د لارې نه يو خوا بل خوا نۀ اوړُو، نۀ به ستاسو پټو يا د انګورو باغونو ته ورننوځُو او نۀ به ستاسو د کُوهو نه اوبۀ
څښو. مونږ به په هغه لويه لاره روان يُو او ستاسو علاقې نه به ووځُو.“ ۱۸ خو ادوميانو ورته ووئيل، ”تاسو د دې ځائ نه
نۀ شئ تېرېدلے. کۀ تاسو داسې وکړل، مونږ به راووځُو او په تاسو به حمله وکړُو.“ ۱۹ بنی اِسرائيلو ووئيل، ”مونږ په لويه
لاره روان يُو او کۀ مونږ او زمونږ څاروو ستاسو اوبۀ وڅښلې، نو مونږ به د هغې پېسې درکړُو. مونږ صِرف ستاسو په مُلک
کښې تېرېدل غواړُو نور هيڅ هم نه.“ ۲۰ خو ادوميانو بيا ووئيل، ”تاسو مۀ تېرېږئ.“ او هغوئ د يو طاقتور لښکر سره په
بنی اِسرائيلو باندې حملې دپاره راغلل. ۲۱ ځکه چې ادوميانو بنی اِسرائيل په خپله علاقه کښې تېرېدو ته نۀ پرېښودل، نو
بنی اِسرائيل په بله لار لاړل.

د حضرت هارون مرګ

۲۲ د بنی اِسرائيلو ټول قوم د قادِس نه لاړل او د حُور غرۀ ته ورسېدل، ۲۳ چې د ادوم په سرحد باندې دے. هلته مالِک
خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، ۲۴ ”هارون به هغه مُلک ته ورننه نۀ وځی د کوم چې ما بنی اِسرائيلو له د ورکولو
وعده کړې ده، هغه به مړ شی، ځکه چې په مريبه کښې تاسو زما د حُکم نه بغاوت کړے وو. ۲۵ هارون او د هغۀ زوئ
اِلیعزر بره د حُور غرۀ ته بوځه، ۲۶ او هلته د هارون نه د اِمامانو لِباس وباسه او اِلیعزر ته يې ورواچوه. هارون به هلته
مړ شی.“ ۲۷ موسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. هغوئ د ټول قوم په مخکښې د حُور غرۀ
ته وختل، ۲۸ او موسیٰ د هارون نه د اِمامانو لِباس وويستلو او اِلیعزر ته يې ورواغوستلو. هارون هلته د غرۀ په سر باندې
مړ شو او موسیٰ او اِلیعزر د غرۀ نه راکوز شول. ۲۹ د اِسرائيلو ټول قوم ته پته ولګېده چې هارون مړ دے او دېرش ورځې
هغوئ د هغۀ په غم غمژن وُو.

د بنی اِسرائيلو کنعانيانو له شکست ورکول

۲۱ (۱) کله چې د کنعان په جنوبی حِصه کښې د عراد بادشاه واورېدل چې بنی اِسرائيل د اتهارِم په لاره راروان دی، نو
هغهٔ ورباندې حمله وکړه او څهٔ يې ترې نه ونيول. (۲) بيا بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ سره دا وعده وکړه، "که تهٔ مونږ په
دې خلقو بريالی کړې، نو مونږ به د هغوئ ښارونه پوره تباه کړُو او تا ته به وقف شی." (۳) مالِک خُدائ د هغوئ آواز
واورېدو او په کنعانيانو يې بريالی کړل. نو بنی اِسرائيلو هغوئ او د هغوئ ښارونه تباه کړل او په هغه ځائ يې حُرمه نوم
کېښودو.

د پيتلو مار

(۴) بنی اِسرائيليان د حُور غرهٔ نه د بحرِقُلزم په لار روان شول چې د ادوم نه گېرچاپېره مزل وکړی. خو په لاره کښې خلق
ډېر بې‌صبره شول (۵) او د خُدائ پاک او موسیٰ خِلاف يې خبرې شروع کړې. هغوئ ووئيل، "تاسو مونږ ولې د مِصر نه
راوويستلو د دې دپاره څهٔ چې په دې صحرا کښې مړهٔ شُو، چرته چې نهٔ روټۍ شته او نهٔ اوبهٔ شته؟ نور مونږ دا بې‌کاره
خوراک نهٔ شُو برداشت کولے." (۶) بيا مالِک خُدائ په خلقو باندې زهريله ماران راولېږل او ډېر اِسرائيليان يې وچيچل او
مړهٔ شول. (۷) خلق موسیٰ له راغلل او ورته يې ووئيل، "مونږ دا گناه کړې ده چې د مالِک خُدائ او ستا خِلاف مو خبرې
کړې دی. نو مالِک خُدائ ته سوال وکړه چې دا ماران لرې کړی." نو موسیٰ د خلقو دپاره دُعا وکړه. (۸) مالِک خُدائ
موسیٰ ته وفرمائيل چې د يو زهريله مار نمونه جوړه کړه او په يوه ډاگه يې ولگوه، نو هر څوک چې چيچلے شوے وی او
هغې ته وگوری نو روغ به شی. (۹) نو موسیٰ د پيتلو نه مار جوړ کړو او په يوه ډاگه باندې يې ولگولو. هر څوک به چې
چيچلے شوے وو او هغهٔ به د پيتلو مار ته وکتل نو ژوندے به پاتې شو.

د بنی اِسرائيلو موآب ته سفر

(۱۰) اِسرائيليان وړاندې لاړل او په اوبوت کښې يې خېمې ولگولې. (۱۱) چې د هغه ځائ نه لاړل نو د موآبيانو د علاقې
نمرخاتهٔ طرف ته د عی عباريم په صحرا کښې يې خېمې ولگولې. (۱۲) بيا هغوئ د زرد په وادۍ کښې خېمې ولگولې. (۱۳)
هغوئ د هغه ځائ نه بيا لاړل او د ارنون د سيند نه پورې غاړه يې خېمې ولگولې په هغه صحرا کښې چې د اموريانو د
علاقې پورې خوره وه. ارنون د موآبيانو او اموريانو په مينځ کښې د حد پوله وه. (۱۴) نو دا ځکه د مالِک خُدائ د جنگونو په
کِتاب کښې ليکلی دی، "د سوفه په علاقه کښې د واهيب ښار او هغه واديانې، د ارنون سيند، (۱۵) د واديانو ژور ځايونه چې
د عار ښار پورې خوارهٔ دی او چې د موآب د حد پولې ته رسيږی." (۱۶) د هغې ځائ نه هغوئ هغه کوهی له لاړل چې د بير
په نامه يادېږی، دا هغه کوهے دے چې مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "خلق راغونډ کړه او زهٔ به هغوئ له اوبهٔ ورکړم."
(۱۷) په هغه وخت بنی اِسرائيلو دا سندره ووئيله، "کُوهو، خپلې اوبهٔ راوباسئ، مونږ ورته يوه سندره وايو. (۱۸) کوهے
شهزادگانو کنستلے دے او د خلقو د مشرانو سره د بادشاهۍ د امسا سره او د هغوئ د امساگانو سره." هغوئ د صحرا نه
متنه ته لاړل، (۱۹) او د هغې ځائ نه نحلی‌ابل ته او د نحلی‌ابل نه بامات ته لاړل، (۲۰) او د بامات نه د موآبيانو په علاقه کښې
وادۍ ته لاړل، د پِسگه د غرهٔ د سر نه لاندې، چې مخ يې صحرا ته دے.

په سيحون بادشاه او عوج بادشاه باندې فتح موندل

(٢١) بیا بنی اِسرائیلو د اموریانو بادشاه سیحون ته پیغام ورُونکی ولېږل چې ورته ووائی، (٢٢) "مونږ پرېږده چې ستا په مُلک
کښې تېر شُو. او مونږ او زمونږ څاروی به د لارې نه نهٔ اوړُو او نهٔ به ستاسو پټو او د انګورو باغونو ته څُو او مونږ به
ستاسو د کُوهو نه اوبهٔ نهٔ څښو، په لویه لاره به سیدها روان یُو چې ستاسو علاقې نه ووځُو." (٢٣) خو سیحون بنی اِسرائیلو
له اجازت نهٔ ورکولو چې د هغهٔ د علاقې نه تېر شی. هغهٔ خپل ټول لښکر راجمع کړو او په صحرا کښې یهض ته ووتل او په
بنی اِسرائیلو یې حمله وکړه. (٢٤) خو بنی اِسرائیلو په جنګ کښې ډېر دشمنان ووژل او د ارنون سیند نه واخله تر یبوق
سیند پورې زمکه یې ترې نه ونیوله، خو د یبوق نه وروستو د عمونیانو د علاقې د حد پوله ډېره مضبوطه وه. (٢٥) نو بنی
اِسرائیلو د اموریانو ټول ښارونه چې په هغوئ کښې حسبون او ګېرچاپېره کلی هم شامل وو ونیول او بیا هغوئ هلته
اوسېدل. (٢٦) حسبون د اموریانو د بادشاه سیحون مرکزی ښار وو، سیحون د موآب پخوانی بادشاه خِلاف جنګ کړے وو
او د ارنون سیند پورې د هغهٔ ټوله زمکه یې نیولې وه. (٢٧) نو دا څکه شاعران وائی، "د سیحون بادشاه ښار ته، حسبون ته
راشه، مونږ دا آباد او ودان غواړُو. (٢٨) یوه ورځ د دې ښار حسبون نه د سیحون لښکر د اور په شان لاړو، هغوئ په موآب
کښې د عار ښار وران کړو او د پاسنی ارنون غرونه یې دړې وړې کړل. (٢٩) د موآب خلقو ستاسو دپاره دا ځومره خرابه
خبره ده. د کموس عبادت کوونکو تاسو تباهی له راوستلے شوی یئ. ستاسو خُدائ خلق مهاجر جوړ کړی دی او ستاسو
ښځې د اموریانو د بادشاه قېدیانې شوې دی. (٣٠) خو د هغوئ اولاد تباه شوے دے، د حسبون نه واخله تر دیبون پورې، د
نشیم نه واخله تر نفح پورې، چې میدبا ته نزدې دے." (٣١) نو اِسرائیلیان د اموریانو په علاقه کښې دېره شول، (٣٢) او
موسیٰ کسان ولېږل چې په یعزیر ښار باندې حمله کولو دپاره ښهٔ لاره معلومه کړی. بنی اِسرائیلو دا او ګېرچاپېره ښارونه
ونیول او چې کوم اموریان هلته اوسېدل هغه یې وشړل. (٣٣) بنی اِسرائیل راوګرځېدل او د بسن په لاره لاړل او د بسن
بادشاه عوج د خپل لښکر سره راووتلو چې په ادرعی کښې په هغوئ باندې حمله وکړی. (٣٤) مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائیل، "د هغهٔ نه مهٔ یرېږه. زهٔ به تا په هغهٔ باندې، د هغهٔ په ټولو خلقو او د هغهٔ په مُلک باندې بریالے کړم. د هغهٔ سره
هم هغه شان کار وکړه لکه څنګه چې دې سیحون سره کړے وو، سیحون چې په حسبون کښې د اموریانو بادشاه وو." (٣٥)
نو بنی اِسرائیلو عوج، د هغهٔ زامن او د هغهٔ ټول خلق ووژل، هیڅ څوک یې ژوندی پرې نهٔ ښودل او بیا هغوئ د هغهٔ مُلک
ونیولو.

د موآب بادشاه د بلعام راغوښتل

٢٢ (١) بنی اِسرائیلو مخکښې سفر کولو او د موآب په مېدانونو کښې یې د اُردن پورې غاړه یریحو ته مخامخ خېمې
ولګولې. (٢) کله چې د موآب بادشاه د صفور زوئ بلق خبر شو چې بنی اِسرائیلو په اموریانو باندې څهٔ کړی وُو او بنی
اِسرائیل ځومره بېشمېره وُو، (٣) نو په هغهٔ او د هغهٔ په ټولو خلقو د یرې نه وېښتهٔ نېغ ودرېدل. (٤) موآبیانو د میدیانیانو
مشرانو ته ووئیل، "زر به دا لښکر زمونږ ګېرچاپېره هر څهٔ تباه کړی، لکه چې یو آزاد غوَیے په ګیاه ورګډ شی." نو بلق
بادشاه (٥) پیغام ورُونکی ولېږل چې د بعور زوئ بلعام راوغواړی، چې هغه د فرات د سیند سره نزدې په پتور کښې وو.
هغوئ هغهٔ له د بلق نه دا پیغام راوړو، "زهٔ غواړم چې تهٔ خبر شې چې د مِصر نه یو لوئ قوم راغلے دے، هغوئ د زمکې
مخ پټ کړے دے او وائی چې زمونږ مُلک قبضه کړی. (٦) هغوئ زمونږ نه طاقتور دی، نو زهٔ درته مِنت کوم چې زما
دپاره په هغوئ لعنت ووایه. نو کېدے شی چې هغوئ له شکست ورکړو او د مُلک نه یې وشړُو. ما ته پته ده چې تاسو د چا
دپاره برکت غواړئ نو هغه برکت مومی او چې په چا لعنت ووایئ نو هغه لعنتی شی." (٧) نو د موآبیانو او میدیانیانو
مشرانو د لعنت غوښتلو قیمت واخستلو او بلعام له لاړل او د بلق پیغام یې ورته واورولو. (٨) بلعام هغوئ ته ووئیل، "تاسو

نن شپه دلته تېره کړئ او چې مالِک خُدائ ما ته څۀ هم ووائی نو هغه به سبا زۀ تاسو ته ووايم." نو د موآبيانو مشران د
بلعام سره ايسار شول. ۹ خُدائ پاک بلعام ته څرګند شو او ورته يې وفرمائيل، "دا تا سره خلق څوک دی؟" ۱۰ هغۀ
خُدائ پاک ته وفرمائيل، "د موآب بادشاه بلق هغوئ ما له رالېږلی دی، هغوئ وائی چې ۱۱ کوم خلق چې د مِصر نه راغلی
دی هغوئ د ټولې زمکې مخ پټ کړے دے. هغه ما ته وائی چې د هغۀ دپاره په هغوئ لعنت ووايم، نو هغه به شکست ورکړی
او ويه يې شړی." ۱۲ خُدائ پاک بلعام ته وفرمائيل، "تۀ د هغوئ سره مۀ ځه او بنی اِسرائيلو دپاره لعنت مۀ غواړه، ځکه
چې ما هغوئ له برکت ورکړے دے." ۱۳ په ورپسې سحر بلعام د بلق پيغام وړونکو له ورَغلو او ورته يې ووئيل، "واپس
خپل مُلک ته لاړ شئ، مالِک خُدائ زۀ تاسو سره تلو نه منع کړے يم." ۱۴ نو د موآب مشران واپس بلق له لاړل او هغۀ ته
يې ووئيل چې بلعام د هغوئ سره د راتلو نه اِنکار وکړو. ۱۵ نو بلق نور مشران ورولېږل، چې هغوئ د مخکښېنو نه زيات او
ډېر عزتمند وُو. ۱۶ هغوئ بلعام له ورغلل او د بلق دا پيغام يې ورته واورولو، "زۀ ستا مِنت کوم چې تۀ به خامخا ما له
راځې. ۱۷ زۀ به تا له لوئ اِنعام درکړم او چې تۀ څۀ هم وائې نو زۀ به يې کوم. خو لږ راشه او په دې خلقو زما د خاطره
لعنت ووايه." ۱۸ خو بلعام جواب ورکړو، "کۀ بلق د خپل محل ټول سپين زر او سرۀ زر هم ما له راکړی، نو زۀ به د خپل
مالِک خُدائ د يوې وړې نه وړې خبرې نافرمانی هم ونۀ کړم. ۱۹ خو نن تاسو موږ سره شپه وکړئ، نو زۀ به پته ولګوم
چې مالِک خُدائ ما ته نور څۀ فرمائيل غواړی او کۀ نه." ۲۰ په هغه شپه خُدائ پاک بلعام ته څرګند شو او ورته يې
وفرمائيل، "کۀ چرې دا سړی تا له راغلل او درته يې ووئيل چې موږ سره لاړ شه، نو بيا ځان تيار کړه او ورسره لاړ شه،
خو هغه څۀ کوه چې څۀ درته زۀ وايم." ۲۱ نو په بل سحر بلعام خپله خره کته کړه او د موآبيانو د مشرانو سره لاړو.

په بلعام او د هغۀ په خرې باندې د يوې فرښتې پېښېدل

۲۲ خُدائ پاک د بلعام په تلو غصه وو. بلعام په خپله خره سور وو او ور سره دوه خِدمتګاران روان وُو، نو د مالِک خُدائ
فرښته ورته په لاره کښې ودرېدله چې هغه ودروی. ۲۳ کله چې خرې د مالِک خُدائ فرښته وليده چې په لاره کښې ولاړه
وه او په لاس کښې يې تُوره نيولې وه، نو خرې لاره پرېښودله او پټو ته لاړه. بلعام خره ووهله او واپس يې لارې ته راوستله.
۲۴ بيا د مالِک خُدائ فرښته ورته هلته ودرېدله چرته چې د دوو انګورو باغونو په مينځ کښې لار تنګه وه او دواړو طرفونو
ته يې د کاڼو دېوال وو. ۲۵ کله چې خرې د مالِک خُدائ فرښته وليده، نو خره دېوال ته ښۀ ورنزدې شوه او د بلعام پښه يې
د دېوال سره راښکله. بلعام بيا خره ووهله. ۲۶ د مالِک خُدائ فرښته يو ځل بيا مخکښې لاړه، په داسې يو تنګ ځائ کښې
ودرېدله چرته چې لاره دومره تنګه وه چې د اخوا ديخوا کېدو ځائ نۀ وو. ۲۷ دا ځل، چې کله خرې فرښته وليده، نو هغه
څملاسته. بلعام غصه شو او د امسا سره د خرې په وهلو يې شروع وکړه. ۲۸ بيا مالِک خُدائ خرې له د خبرو کولو
طاقت ورکړو او خرې بلعام ته ووئيل، "ما تا سره څۀ بد کړی دی؟ تا زۀ دا درې ځلې ولې ووهلم؟" ۲۹ بلعام ورته ووئيل،
"ځکه چې تا زما نه کم عقل جوړ کړے دے. کۀ زما سره تُوره وے، نو ما به تۀ وژلې وې." ۳۰ خرې ورته ووئيل، "ولې زۀ
څۀ هغه خره نۀ يم چې په کومه باندې تا ټول عُمر سورلی کړې ده؟ مخکښې ما کله تا سره داسې کار کړے دے؟" نو هغۀ
ورته ووئيل، "نه." ۳۱ بيا مالِک خُدائ بلعام ته فرښته څرګنده کړه چې هلته د خپلې تُورې سره ولاړه وه، او بلعام ټيټ شو
او سر يې په زمکه ولګولو. ۳۲ د مالِک خُدائ فرښتې هغۀ ته وفرمائيل، "تا دا درې ځلې خپله خره ولې ووهله؟ زۀ ستا د
ودرولو دپاره راغلې يم، ځکه چې تۀ څۀ کوې هغه زما خِلاف دی. ۳۳ خو ستا خرې زۀ وليدم او زما نه درې ځلې
واوړېدله. کۀ هغه ګرځېدلے نۀ وے، نو ما به تۀ وژلے وے او هغه خره به مې ژوندۍ پرېښې وه." ۳۴ بلعام د مالِک خُدائ
فرښتې ته ووئيل، "ما ګناه کړې ده. ما ته پته نۀ وه چې تۀ زما د ايسارولو دپاره په لاره کښې ولاړه يې، خو کۀ ستا خوښه نۀ
وی نو زۀ به نۀ ځم او واپس به خپل کور ته لاړ شم." ۳۵ خو فرښتې ورته وفرمائيل، "د دې سړو سره لاړ شه، خو صِرف

هغه څهٔ وایه څهٔ چې زهٔ درته وایم.“ نو بلعام د بلق د مشرانو سره لاړو.

د بلق بادشاه د بلعام سره مِلاویدل

۳۶ کله چې بلق خبر شو چې بلعام راروان دے، نو هغه ورَغلو چې په عار کښې ورسره مِلاو شی، دا ښار د ارنون د سیند
سره د موآب په سرحد باندې وو. ۳۷ بلق هغهٔ ته ووئیل، ”ما چې په ورومبی ځل تهٔ راوغوښتلې نو ولې رانهٔ غلې؟ ستا خیال
دا وو څهٔ چې زهٔ تا له اِنعام نهٔ شم درکولے؟“ ۳۸ بلعام ورته وفرمائیل، ”ولې زهٔ تا له رانهٔ غلم؟ زهٔ چې څهٔ وئیل غواړم نو د
هغې اختیار نهٔ لرم. زهٔ به صِرف هغه وایم چې څهٔ خُدائ پاک ما ته فرمائی.“ ۳۹ نو بلعام د بلق سره قِریَت‌حُصات ته لاړو،
۴۰ چرته چې بلق څاروی او ګډې حلال کړل او څهٔ غوښه یې بلعام او هغه مشرانو له ورکړه چې د هغهٔ سره وُو.

د بلعام ورومبے پېغام

۴۱ په ورپسې سحر بلق بلعام بره باموت‌بعل ته بوتلو او هلته نه ورته څهٔ اِسرائیلیان ښکاره شول.

۲۳ ۱ بلعام بلق ته ووئیل، ”دلته زما دپاره اووهٔ قربان‌ګاه جوړې کړه او ما له اووهٔ غوَیی او اووهٔ ګډان راوله.“ ۲
بلق هم هغه شان وکړل چې څنګه بلعام وئیلی وُو، هغهٔ او بلعام یو غوَیے او یو ګډ په هره یو قربان‌ګاه باندې پېش کړل. ۳
بیا بلعام بلق ته ووئیل، ”دلته د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره ایسار شه نو زهٔ ځم چې وګورم چې مالِک خُدائ ما ته
راڅرګندیږی او کهٔ نه. چې هغه ما ته څهٔ هم ووائی نو زهٔ به تا ته ووایم.“ نو هغه یو خوشی غر ته لاړو، ۴ او خُدائ پاک
هغهٔ ته راڅرګند شو. بلعام ورته وفرمائیل، ”ما اووهٔ قربان‌ګاه جوړې کړې دی او یو غوَیے او یو ګډ مې په هره یوه باندې
پېش کړل.“ ۵ مالِک خُدائ بلعام ته د وئیلو دپاره خبرې وښودلې او واپس یې بلق له ولېږلو چې هغهٔ ته د هغهٔ پېغام
ورسوی. ۶ نو هغه واپس لاړو او وې لیدل چې بلق د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره ولاړ وو او د موآب ټول مشران
ورسره وُو. ۷ بلعام دا پېغام ورکړو، ”د موآب بادشاه بلق زهٔ راوستلے یم د آرام نه، د نمرخاتهٔ غرونو نه. هغهٔ ووئیل چې،
راشه او زما دپاره ووایه. په بنی اِسرائیلو باندې لعنت ووایه. ۸ زهٔ پرې څنګه لعنت وایم چې هغوئ خُدائ پاک نهٔ وی
لعنتی کړی، چې مالِک خُدائ په څهٔ اِلزام نهٔ وی لګولے نو زهٔ پرې څنګه اِلزام ولګوم؟ ۹ د لوړو کاڼو نه زهٔ هغوئ ګورم،
د غرونو نه زهٔ هغوئ وینم. هغوئ هغه خلق دی چې یواځې ژوند تېروی، هغوئ ته پته ده چې دوئ د نورو قومونو نه بختور
دی. ۱۰ د یعقوب اولاد د شګو په شان دے، څوک داسې شته چې شګې وشمېری؟ پرېږده چې زهٔ مړ شم د خُدائ پاک د
خلقو په شان، پرېږده چې د صادقانو په شان په آرام مړ شم.“ ۱۱ بیا بلق بلعام ته ووئیل، ”دا تا څهٔ وکړل؟ ما تهٔ د دې
دپاره راوستلے یې چې زما په دشمنانو لعنت ووائې، خو تا د هغوئ دپاره صِرف برکت غوښتلے دے.“ ۱۲ هغهٔ جواب
ورکړو، ”زهٔ به صِرف هغه څهٔ وایم څهٔ چې مالِک خُدائ ما ته وائی.“

د بلعام دویم پېغام

۱۳ بیا بلق بلعام ته ووئیل، ”ما سره یو بل ځائ ته لاړ شه چې د هغه ځائ نه صرف لږ شان اِسرائیلیان ښکاری. او د هغه
ځائ نه تهٔ په هغوئ لعنت ووایه.“ ۱۴ بلق، بلعام د پِسګه د غرهٔ په سر د ضُوفیم پټی ته بوتلو. هغهٔ هلته هم اووهٔ قربان‌ګاه
جوړې کړې او یو غوَیے او یو ګډ یې په هره یوه باندې پېش کړو. ۱۵ بلعام بلق ته ووئیل، ”د خپلې سوزېدونکې نذرانې سره
ودرېږه او هلته به خُدائ پاک ما ته راڅرګند شی.“ ۱۶ مالِک خُدائ بلعام ته راڅرګند شو، ورته یې فرمائیل چې دا خبرې

به کوې او واپس يې بلق ته ولېږلو چې هغۀ ته دا پېغام ورسوی. ۱۷ نو هغه واپس لاړو او وې ليدل چې بلق د خپلې
سوزېدونکې نذرانې سره ولاړ وو او د موآب مشران هم ورسره وُو. بلق ترې نه تپوس وکړو چې مالِک خُدائ څۀ فرمائيلی
دی، ۱۸ او بلعام دا پېغام ورکړو، "د صفور زويه بلقه پاځه، او چې زۀ درته څۀ وايم هغه واوره. ۱۹ خُدائ پاک د بنی آدم
په شان نۀ دے، چې دروغ ووائی، هغه بنی آدم نۀ دے چې خپله فېصله بدله کړی. هغه چې کومه وعده وکړی، نو هغه پوره
کوی، هغه چې څۀ وائی، نو هغه کوی. ۲۰ گوره، ما ته حُکم مِلاو شو چې د هغوئ دپاره برکت وغواړم، او چې کله خُدائ
پاک برکت ورکړی، نو زۀ برکت واپس نۀ شم اخستلے. ۲۱ زۀ د بنی اِسرائيلو په راتلونکی وخت پوهېږم په هغوئ به څۀ
بدبختی يا مصيبت نۀ راځی. مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک د هغوئ مل دے، هغوئ اِعلان کوی چې هغه يې بادشاه دے.
۲۲ خُدائ پاک هغوئ د مِصر نه راويستلی دی، هغوئ د يو ځنگلی غوَيی په شان طاقت لری. ۲۳ نۀ داسې جادو شته او نۀ
داسې کوډې شته، چې د بنی اِسرائيلو په قوم باندې وشی. خلق به اوس د بنی اِسرائيلو په حقله ووائی، گورئ، خُدائ پاک د
هغوئ دپاره څۀ کړی دی. ۲۴ د بنی اِسرائيلو قوم د يو تکړه ازمری په شان دے، چې د شلولو او خرابولو نه مخکښې په
آرام نۀ کښېنی، چې ترڅو يې د ښکار کړے شوی ښيز وينه نۀ وی څښلې." ۲۵ بيا بلق بلعام ته ووئيل، "تا په بنی اِسرائيلو
باندې د لعنت وئيلو نه اِنکار کړے دے، خو گوره چې برکت هم ورله ونۀ غواړې." ۲۶ بلعام جواب ورکړو، "ما تا ته نۀ
دی وئيلی څۀ چې زۀ به هم هغه شان کوم څۀ چې مالِک خُدائ ما ته فرمائيلی دی؟"

د بلعام درېم پېغام

۲۷ بلق ووئيل، "ما سره لاړ شه او زۀ به تا يو بل ځائ ته بوځم. کېدے شی چې د خُدائ پاک خوښه وی چې په هغوئ
باندې زما دپاره د هغه ځائ نه لعنت ووائې." ۲۸ نو هغۀ بلعام د فعور غرۀ سر ته بوتلو چې صحرا ته مخامخ دے. ۲۹
بلعام هغۀ ته ووئيل، "دلته زما دپاره اووۀ قربانگاه جوړې کړه او اووۀ غوَيی او اووۀ گډان ما له راوله." ۳۰ بلق هم هغه
شان وکړل چې څنگه يې وئيلی وُو او يو غوَيے او يو گډ يې په هره يوه قربانگاه باندې پېش کړل.

۲۴

۱ نو بلعام ته دا پته ولگېده چې د مالِک خُدائ رضا دا وه چې بنی اِسرائيلو له برکت ورکړی، نو هغه فال کتلو له لا
نۀ ړو، لکه چې مخکښې تلے وو. هغه د صحرا په طرف روان شو ۲ او اِسرائيليان يې وليدل چې قبيله په قبيله يې خېمې
لگولې وې. نو د خُدائ پاک روح په هغۀ باندې راغلو، ۳ او هغۀ دا پېغام ورکړو، "د بلعام د بعور د زوئ دا دے پېغام، او
د دې سړی خبرې رښتونی دی، ۴ د خُدائ پاک خبرې څوک اوری. په غړېدلو سترگو راباندې جذبه غالبه شوه د قادر
خُدائ د طرف نه ما يوه رويا يعنې په وېښه خوب وليدو. ۵ د بنی اِسرائيلو خېمې ښائسته دی، ۶ د کجورو اوږدو
قطارونو په شان يا د سيند د غاړې د باغونو په شان، د مالِک خُدائ کَرلی عُود په شان يا د اوبو په غاړه د دِيار په شان. ۷
دا به په اوبو مَړې شی او د هغوئ اولاد به لکه د زياتو اوبو په شان وی. د هغوئ بادشاه به د اجاج نه لوئ وی، او د هغۀ
بادشاهی به اوچته وی. ۸ خُدائ پاک هغوئ د مِصر نه راوويستل، په هغوئ کښې د ځنگلی غوَيی په شان طاقت شته،
هغوئ خپل دشمنان تباه کوی، د هغوئ هډُوکی ماتوی او په غشو باندې يې ووِلی. ۹ دا قوم د طاقتور ازمری په شان دے،
کله چې هغه ملاست وی، هيڅ څوک دا زړۀ نۀ شی کولے چې پايڅوی. څوک چې بنی اِسرائيلو دپاره برکت وغواړی نو
هغوئ به په خپله برکتی شی، او څوک چېورباندې لعنت ووائی نو هغوئ به په خپله لعنتی شی." ۱۰ بلق د غصې نه
غاښونه وچيچل او بلعام ته يې ووئيل، "ما تۀ د دې دپاره راغوښتلے يې چې زما په دشمنانو باندې لعنت ووائې، خو گوره، د
لعنت په ځائ تا د هغوئ دپاره درې ځلې برکت غوښتلے دے. ۱۱ نو ورک شه او خپل کور ته لاړ شه. زما خيال دا وو
چې اِنعام به درکړم، خو مالِک خُدائ دا اِنعام ستا په قسمت کښې نۀ دے ليکلے." ۱۲ بلعام ورته په جواب کښې ووئيل،

”کوم پېغام ورُونکی چې تا ما ته راليږلی وُو ما هغوئ ته ووئيل چې (١٣) کۀ تۀ ما له ستا په محل کښې ټول سرۀ زر او سپين
زر هم راکړې، نو زۀ د ځان نه څۀ ښۀ يا بد نۀ شم کولے، څۀ چې ما ته مالِک خُدائ فرمائی نو زۀ به صِرف هغه کوم، زۀ د
مالِک خُدائ د حُکم نافرمانی نۀ شم کولے.“

د بلعام آخری پېغام

(١٤) بلعام بلق ته ووئيل، ”اوس زۀ واپس خپلو خلقو له ځم، خو د تلو نه مخکښې زۀ تا له خبر درکوم چې په راتلونکی وخت
کښې به اِسرائيليان ستا د خلقو سره څۀ کوی.“ (١٥) بيا هغۀ دا پېغام ورکړو، ”د بلعام د بعور د زوئ دا دے پېغام، او د دې
سړی خبرې رښتونی دی، (١٦) ځوک چې د خُدائ پاک خبرې اوری او هغه حِکمت اخلی چې د خُدائ تعالىٰ نه راځی. په
غړېدلو سترګو راباندې جذبه غالبه شوه د قادر خُدائ د طرف نه ما يوه رويا وليده. (١٧) زۀ راتلونکے وخت وينم، زۀ د بنی
اِسرائيلو قوم وينم. د روښانه ستوری په شان، په دې قوم کښې به يو بادشاه پيدا شی. دا ستورے به د بنی اِسرائيلو نه راشی.
هغه به د موآب مشران هلاک کړی او هغه به د شيث ټول اولاد تباه کړی. (١٨) هغه به په ادوم کښې په خپلو دشمنانو بريالے
شی او د هغوئ مُلک به قبضه کړی، او اِسرائيليان به مسلسل بريالی کيږی. (١٩) اِسرائيليان به هغوئ د پښو لاندې کړی او
په ښار کښې چې ځوک ژوندی پاتې وی نو هغه به تباه کړی.“ (٢٠) بيا بلعام په خپله رويا کښې عماليقيان وليدل او دا پېغام
يې ورکړو، ”عماليقيان د ټولو نه زيات تکړه قوم دے، خو په آخر کښې به د هميشه دپاره ورک شی.“ (٢١) هغۀ په خپل خيال
کښې قينيان وليدل او دا پېغام يې ورکړو، ”ستاسو د اوسېدو ځائ ډېر پوخ دے، داسې پوخ لکه چې د يو کور بنياد چې په
کاڼو ابښودے شوے وی، (٢٢) خو تاسو قينيان به تباه شئ کله چې اسوريان تاسو قېديان بوځی.“ (٢٣) بلعام دا پېغام
ورکړو، ”هغه ځوک بچ کولے شی چې خُدائ پاک يې تباه کوی؟ (٢٤) سمندری جهازُونه به د قبرص نه راشی، هغوئ به
اسور او عِبر فتح کړی، خو په آخر کښې به قبرص هم تباه شی.“ (٢٥) بيا بلعام روان شو او واپس کور ته لاړو او بلق هم په
خپله مخه لاړو.

بنی اِسرائيل په فعور کښې

٢٥ (١) کله چې اِسرائيليان د کيکرو په وادئ کښې ډېره وُو، نو د موآبيانو ښځو سره يې زنا شروع کړه. (٢) ښځو
هغوئ ته ووئيل چې د هغوئ معبودانو ته قربانئ وکړی، نو خلقو هغه قربانئ وخوړلې او د هغوئ د معبود عبادت يې وکړو
(٣) چې د فعور بعل وو. نو مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو ته په قهر شو. (٤) او موسىٰ ته يې وفرمائيل، ”د بنی اِسرائيلو ټول
مشران بوځه او د خلقو په وړاندې يې پهانسی کړه، نو بيا به زما سخته غصه د بنی اِسرائيلو نه سړه شی.“ (٥) موسىٰ د بنی
اِسرائيلو قاضيانو ته وفرمائيل، ”ستاسو هر يو کس به د خپلې قبيلې نه هر هغه سړے وژنئ ځوک چې د فعور د بعل عبادت
کوونکے جوړ شوے وی.“ (٦) بيا يو اِسرائيلی يوه ميديانې ښځه د موسىٰ او د ټول قوم په مخکښې خپلې خېمې ته دننه
بوتله، په هغه وخت کله چې هغوئ د مالِک خُدائ د حضور خېمې په دروازه کښې ماتم کولو. (٧) نو چې فينحاس، د
اِلىعزر زوئ او د هارون نمسی دا وليدل، هغه د قبيلې نه پاڅېدو او لاړو. هغۀ نېزه راواخستله، (٨) او په هغه سړی او ښځې
پسې خېمې ته ورننوتلو او نېزه يې د هغه سړی او ښځې د خېټې نه بل خوا وويستله. نو داسې هغه وبا بس شوه کومې چې
اِسرائيليان تباه کول، (٩) خو وبا ځليريشت زره کسان وژلی وُو. (١٠) مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، (١١) ”فينحاس
زوئ د اِلىعزر چې د هارون اِمام زوئ دے هغۀ زما غصه د بنی اِسرائيلو دپاره ختمه کړه چې هغوئ کښې هغۀ غيرت
وکړو، نو ما د خپل غيرت په وجه بنی اِسرائيل هلاک نۀ کړل. (١٢) نو ورته ووايه چې زۀ د هغۀ سره د امن لوظ کوم چې د

راتلونکی ټولو وختونو دپاره به وی. (۱۳) هغه او د هغهٔ اولاد به د همېشه دپاره اِمامان مقررولے شی، ځکه چې هغهٔ په ما
باندې غیرت وکړو او د بنی اِسرائیلو د گناه کفاره یې ادا کړه.“ (۱۴) کوم سړے چې د میدیانۍ ښځې سره وژلے شوے وو
د هغهٔ نوم زِمری وو، هغه د سلو زوئ وو، چې د شمعون په قبیلې کښې د یو خاندان مشر وو. (۱۵) د هغه ښځې نوم کزبی
وو. د هغې پلار صور، د میدیانې قبیلو د یوې قبیلې مشر وو. (۱۶) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، (۱۷) ”په میدیانیانو حمله
وکړه او هغوئ تباه کړه، (۱۸) د هغه بد عمل په وجه، چې په فعور کښې یې په دوکه په تاسو باندې عبادت وکړو او د کزبی
په وجه، چې هغه د وبا په وخت په فعور کښې وژلے شوې وه.“

دویمه مردم‌شماری

۲۶ (۱) د وبا نه پس مالِک خُدائ موسیٰ او د هارون زوئ اِلیعزر ته وفرمائیل چې، (۲) ”د بنی اِسرائیلو د ټول قوم د
کورَنو په مطابق مردم‌شماری وکړئ، د هغو ټولو سړو چې عُمر یې شل کاله یا د دې نه زیات وی او چې جنګ کولے شی.“
(۳)-(۴) موسیٰ او اِلیعزر هم هغه شان وکړل او د دې عُمر ټول سړی یې راوغوښتل. هغوئ د اُردن سیند نه پورې یریحو ته
مخامخ د موآب په مېدانونو کښې راغونډ شول. دا هغه اِسرائیلیان وُو چې د مِصر مُلک نه وتلی وُو، (۵) د یعقوب د مشر
زوئ روبین په قبیله کښې دا قبیلې وې، حنوک، فلو، (۶) حصرون او کرمی. (۷) دوئ په شمېر کښې درې څلوېښت زره
اووهٔ سوه او دېرش سړی وُو. (۸) د فلو په اولاد کښې اِلیاب (۹) او د هغهٔ زامن نمواېل، داتن، ابیرام وُو. دا هغه داتن او
ابیرام وُو کوم چې قوم خوښ کړی وُو. هغوئ د موسیٰ او هارون مخالفت وکړو او د قورح په قبیله کښې شامل شول، کله
چې هغوئ د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت وکړو. (۱۰) نو زمکه وچاودله او هغوئ یې تېر کړل او کله چې اور دوه نیم سوه
سړی تباه کړل نو هغوئ هم د قورح او د هغهٔ د ملګرو سره مړهٔ شول، دا د خلقو دپاره د خبرداری یوه نښه شوه. (۱۱) خو د
قورح اولاد نهٔ وو وژلے شوے. (۱۲) د شمعون په قبیله کښې دا قبیلې وې، نمواېل، یمین، یکین، (۱۳) زارح او ساؤل. (۱۴) دا
قبیلې په شمېر کښې دوویشت زره او دوه سوه سړی وُو. (۱۵) د جاد په قبیله کښې دا قبیلې وې، صفونی، حجی، سونی، (۱۶)
ازنی، عیری، (۱۷) ارودی او اریلی. (۱۸) دا قبیلې په شمېر کښې څلوېښت زره او پینځهٔ سوه سړی وُو. ۱۹-۲۱ د یهوداه په
قبیله کښې دا قبیلې وې، سیله، فارص، زارح، حصرون او حمول. د یهوداه دوه زامن عیر او اونان، د کنعان په مُلک کښې
مړهٔ شوی وُو. (۲۲) دا قبیلې په شمېر کښې شپږ اویا زره او پینځهٔ سوه سړی وُو. (۲۳) د یساکار په قبیله کښې دا قبیلې وې،
تولع، فُوه، (۲۴) یسوب او سِمرون. (۲۵) دا قبیلې په شمېر کښې څلور شپېتهٔ زره او درې سوه سړی وُو. (۲۶) د زبولون په
قبیله کښې دا قبیلې وې، سرد، ایلون او یحلی‌اېل. (۲۷) دا قبیلې په شمېر کښې شپېتهٔ زره او پینځهٔ سوه سړی وُو. (۲۸) د
یوسف قبیلې، د هغهٔ دوه زامن منسی او اِفرائیم وُو. (۲۹) دا د منسی د قبیلې اولاد دے، د منسی زوئ مکیر د جِلعاد قبیلې
پلار نیکهٔ جوړ شو، (۳۰) دا د جِلعاد قبیلې دی، د یعزر قبیله، د حالق قبیله، (۳۱) اسری‌اېل، شِکم، (۳۲) سمیدع او حِفر. (۳۳)
د حِفر د زوئ صِلافحاد زامن نهٔ وُو، صِرف لوڼه یې وې، د هغوئ نومونه دا دی، محلاه، نوعاه، حجلاه، مِلکاه او تِرضاه.
(۳۴) دا قبیلې په شمېر کښې دوه پنځوس زره او اووهٔ سوه سړی وُو. (۳۵) د اِفرائیم په قبیله کښې دا قبیلې وې، سوتلح، بکر
او تحن. (۳۶) د عیران قوم د سوتلح اولاد وو. (۳۷) د اِفرائیم د قبیلې د قبیلو په شمېر کښې دوه دېرش زره او پینځهٔ سوه
سړی وُو. دا قبیلې د یوسف اولاد دے. (۳۸) دا د بنیامین قبیلې، قبیلې دی، بالع، اشبیل، اخیرام، (۳۹) سفوفام او حُوفام. (۴۰)
د ارد او نعمان قبیلې د بالع اولاد دے. (۴۱) دا قبیلې په شمېر کښې پینځهٔ څلوېښت زره او شپږ سوه سړی وُو. (۴۲)-(۴۳) د
سوحام قبیله کوم چې په شمېر کښې څلور شپېتهٔ زره او څلور سوه سړی وُو دا دان د نسل نه وُو. (۴۴) د آشر په قبیله کښې
دا قبیلې وې، یمنه، اِسوی او بریعاه. (۴۵) د حِبر او مُلکی‌اېل قبیلې د بریعاه اولاد وو. (۴۶) د آشر یوه لور وه چې نوم یې سِره

وو. ۴۷ په دې قبيلو کښې د سړو شمېر درې پنځوس زره او څلور سوه وو. ۴۸ د نفتالي په قبيله کښې دا قبيلې وې،
يحزيايل، جونی، ۴۹ يصر او سليم. ۵۰ په دې قبيلو کښې د سړو شمېر پينځهٔ څلوېښت زره او څلور سوه وو. ۵۱ ټول
اِسرائيليان په شمېر کښې شپږ لاکه يو زر اووهٔ سوه او دېرش سړی وُو. ۵۲ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۵۳ ”د
ميراث په توګه هغه زمکه په قبيلو باندې د سړو د شمېر په مطابق تقسيم کړئ. ۵۴-۵۶پچه وربانديږ واچوئ او هغه زمکه
تقسيم کړئ، غټې قبيلې ته زيات ميراث ورکړئ او وړې قبيلې ته لږه زمکه ورکړئ.“ ۵۷ د ليوی اصلی قبيلې دا دی، د
جيرسون قبيله، قُهات او مراری. ۵۸ د هغوئ په اولاد کښې دا وړې قبيلې هم شاملې دی، لِبنی، حبرون، محلی، موشی او
قورح. قُهات د عُمرام پلار وو، ۵۹ هغهٔ د ليوی لور يوکبد وادهٔ کړې وه، چې هغه په مِصر کښې پيدا شوې وه. د هغې نه د
عُمرام دوه زامن، هارون او موسیٰ او يوه لور مريم پيدا شوه. ۶۰ د هارون دا څلور زامن وُو، ندب، ابيهُو، اِلیعزر او اِتمر.
۶۱ ندب او ابيهُو په هغه وخت ووژلے شول کله چې هغوئ مالِک خُدائ ته هغه اور پيش کولو کوم چې خُدائ پاک ته
قبول نهٔ وو. ۶۲ د نرانو ليويانو شمېر درويشت زره وو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو. هغوئ د نورو
بنی اِسرائيلو نه جدا وشمېرلے شول، ځکه چې هغوئ ته د بنی اِسرائيلو په مينځ کښې جائيداد نهٔ مِلاوېدو. ۶۳ دا ټولې قبيلې
موسیٰ او اِلیعزر په هغه وخت وشمېرلې چې د اُردن سيند نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې يې د بنی
اِسرائيلو مردمشماری وکړه. ۶۴ په دې سړو کښې يو کس هم نهٔ وُو چې د سينا په بيابان کښې موسیٰ او هارون په وړومبۍ
مردمشمارۍ کښې شمېرلی وُو. ۶۵ مالِک خُدائ فرمائيلی وُو چې هغوئ ټول به په صحرا کښې مړهٔ شی، نو د يفُنه د زوئ
کالب او د نون زوئ يشوَع نه بغير ټول مړهٔ شول.

د صِلافحاد لوڼه

۲۷ ۱ محلاه، نوعاه، حجلاه، مِلکاه او تِرضاه د صِلافحاد لوڼه وې چې هغه زوئ د حِفر، زوئ د جِلعاد، زوئ د مکير،
زوئ د منسی، زوئ د يوسف وو. ۲ هغوئ لاړې او د موسیٰ، د اِلیعزر اِمام، د مشرانو او د ټول قوم په مخکښې د مالِک
خُدائ د حضور د خېمې په خولهٔ کښې ودرېدلې او وې وئيل، ۳ ”زمونږ پلار په صحرا کښې مړ شو، د هغهٔ زامن نشته،
خو هغه د قورح د قبيلې نه نهٔ وو، چا چې د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت کړے وو، هغه د خپلې ګناه په وجه مړ شوے وو.
۴ چې د هغهٔ زامن نشته، نو د هغهٔ نوم دې ولې د بنی اِسرائيلو نه ختم شی؟ مونږ له هم لکه زمونږ د پلار د خپلوانو په شان
جائيداد راکړئ.“ ۵ نو موسیٰ د هغوئ مسئله مالِک خُدائ ته پيش کړه، ۶ او مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ۷ ”د
صِلافحاد لوڼه ټيک وائی، هغوئ له د هغوئ د پلار د خپلوانو په شان جائيداد ورکړه. او د خپل پلار جائيداد دې هغوئ ته
مِلاو شی. ۸ او ته خامخا بنی اِسرائيلو ته ووايه چې د کوم سړی زوئ نهٔ وی او مړ شی، نو د هغهٔ لور ته به جائيداد په
ميراث کښې ملاوېږی. ۹ کهٔ د هغهٔ لوڼه نهٔ وی، نو ميراث به يې د وروڼو وی. ۱۰ کهٔ د هغهٔ وروڼه نهٔ وی، نو ترونه به يې
ميراث اخلی. ۱۱ کهٔ د هغهٔ وروڼه يا ترونه هم نهٔ وی، نو بيا به د هغهٔ نزدې خپلوان د هغهٔ ميراث اخلی او دا به د هغوئ د
خپل جائيداد په شان وی. اِسرائيليان به دا د قانون په توګه منی، ځنګه چې ما، مالِک خُدائ تاسو له حُکم درکړے دے.“

د حضرت يشوَع د بنی اِسرائيلو د مشر په توګه مقرر کېدل

۱۲ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”د عباريم غرونو ته وخيژه او هغه مُلک ته وګوره کوم چې زهٔ بنی اِسرائيلو له ورکوم.
۱۳ کله چې تهٔ هغه وګورې، نو د هارون په شان به تهٔ هم مړ شې، ۱۴ ځکه چې تاسو دواړو د صين په صحرا کښې زما د
حُکم نه بغاوت کړے وو. کله چې ټول قوم زما خِلاف په مريبه کښې وغورېدو، د هغوئ په مخکښې تاسو زما مقدس طاقت

ځرګند نهٔ کړو." مریبه په قادِس کښې د صین په صحرا کښې یوه چینه ده. ۱۵ موسیٰ مالِک خُدائ ته سوال وکړو، ۱۶
"مالِکه خُدایه، تهٔ خُدائ پاک یې، هر څیز له ساه ورکوونکے یې، زهٔ دا سوال کوم چې یو داسې سړے مقرر کړه چې د دې
قوم لار ښودنه کوی ۱۷ او په جنګ کښې یې مشری کوی، نو ستا قوم به د داسې ګډو په شان نهٔ وی چې شپون یې نهٔ
وی." ۱۸ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، "د نون زوئ یشوَع بوځه ځکه چې هغه قابل سړے دے او خپل لاسونه د هغهٔ په
سر کېږده چې ستا ذمه وارئ ورته حواله شی. ۱۹ هغه د اِلیعزر اِمام په مخکښې ودروه او د ټول قوم په مخکښې هغهٔ له
مشری ورکړه. ۲۰ تهٔ هغهٔ له څهٔ خپل اختیارات هم ورکړه، چې ټول اِسرائیلیان د هغهٔ تابعداری کوی. ۲۱ د فیصلې کولو
دپاره به هغه د اِلیعزر اِمام نه مشوره اخلی او اِلیعزر به اُوریم او تمیم زما رضا معلومولو دپاره استعمالوی. نو اِلیعزر به
د یشوَع او د بنی اِسرائیلو د ټول قوم په هر څیز کښې لار ښودنه کوی." ۲۲ موسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک
خُدائ ورته حُکم کړے وو. هغهٔ یشوَع، د اِلیعزر اِمام او د ټول قوم په مخکښې ودرولو. ۲۳ چې څنګه مالِک خُدائ حُکم
کړے وو، موسیٰ خپل لاسونه د یشوَع په سر کېښودل او خپله مشری یې ورکړه.

مقررې شوې نذرانې

۲۸ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو، ۲ "بنی اِسرائیلو له حُکم ورکړه چې خُدائ پاک ته په مقررو وختونو باندې
په اور تیارېدونکې نذرانې پېش کوی، د دې خوشبو په مالِک خُدائ ښهٔ لګی. ۳ دا په اور تیارېدونکې نذرانې دی چې مالِک
خُدائ ته پېش کیږی، د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې دپاره، دوه یو کلن ګډُوری چې هیڅ عیب په کښې نهٔ وی. ۴
وړومبے ګډُورے په سحر کښې پېش کوئ او دویم په ماښام کښې، ۵ هر یو به د یو کلو اوړو د غلې نذرانې سره پېش
کیږی، چې یو لیټر د زیتُونو ښهٔ تېل ورسره ګډ وی. ۶ دا د هرې ورځې نذرانه ده چې پوره سوزولے شی، کومه چې
مخکښې د سینا په غرهٔ باندې په اور تیارېدونکې نذرانې په توګه پېش شوې وه، د دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی.
۷ د څښلو نذرانې په توګه د وړومبی ګډُوری سره، یو لیټر مے به په قربان‌ګاه باندې تویَولے شی. ۸ په ماښام کښې
هغه دویم ګډُورے پېش کړئ، چې څنګه په سحر کښې پېش شوے وو. دا به د دې د څښلو نذرانې سره پېش کیږی. دا هم
یوه په اور تیارېدونکې نذرانه ده، د دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی.

د سبت د ورځې نذرانه

۹ د سبت په ورځ دوه یو کلن ګډُوری چې هیڅ عیب په کښې نهٔ وی، د غلې نذرانې په توګه دوه کلو اوړهٔ چې د زیتُونو تېل
ورسره ګډ وی او د څښلو نذرانه پېش کړئ. ۱۰ دا د هر سبت ورځې سوزېدونکې نذرانه د هرې ورځې د سوزېدونکې او د
څښلو نذرانې نه علاوه ده.

د میاشتې د وړومبی ورځې نذرانه

۱۱ د هرې میاشتې په شروع کښې مالِک خُدائ ته یوه سوزېدونکې نذرانه پېش کوئ، دوه سخی، یو ګډ، اووهٔ یو کلن
ګډُوری، چې په هر یو کښې هیڅ عیب نهٔ وی. ۱۲ د غلې نذرانې په توګه، اوړهٔ پېش کړئ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی، د
هر یو سخی سره درې کلو اوړهٔ، دوه کلو د ګډ سره، ۱۳ او یو کلو د هر یو ګډُوری سره. دا سوزېدونکې نذرانې په اور
تیارېدونکې نذرانې دی، د دې خوشبو په مالِک خُدائ ښهٔ لګی. ۱۴ د څښلو صحیح نذرانه د هر یو سخی سره دوه لیټره

مے دی، یو نیم لیټر به د ګډ سره وی او یو لیټر به د هر یو ګډُوری سره وی. دا اصُول د سوزېدونکي نذرانې دپاره د ټول کال د هرې میاشتې د وړومبۍ ورځې دپاره دی. ⑮ او یو چېلے د ګناه د نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کړئ، دا به د هرې ورځې د سوزېدونکي نذرانې او د څښلو د نذرانې نه به علاوه وی.

د پتیرې روټۍ د اختر نذرانې

⑯ د وړومبۍ میاشتې په څوارلسمه ورځ به د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر کولے شی. ⑰ د دې میاشتې په پینځلسمه ورځ به اختر شروع کیږی چې اووۀ ورځې به وی، چې په دې دوران کښې به صِرف پتیره روټۍ خوړلے شی. ⑱ د اختر په وړومبۍ ورځ به تاسو د عبادت دپاره راغونډېږئ او هیڅ کار به نۀ کوئ. ⑲ په اور تیارېدونکي نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته یوه سوزېدونکي نذرانه پېش کوئ یعنې دوه سخی، یو ګډ او اووۀ یو کلن ګډُوری، چې په دې کښې هم څۀ عیب نۀ وی. ⑳ د غلې صحیح نذرانه پېش کوئ چې په هغه اوړو کښې د زیتُونو تېل ګډ وی، درې کلو د هر یو سخی سره، دوه کلو د ګډ سره، ㉑ او یو کلو د هر یو ګډُوری سره. ㉒ د ګناه نذرانې په توګه یو چېلے هم پېش کوئ، چې د خلقو کفاره ادا شی. ㉓ دا ټولې نذرانې د هر سحر د سوزېدونکي نذرانې نه علاوه پېش کوئ. ㉔ هم دغه شان، اووۀ ورځې مالِک خُدائ ته په اور تیارېدونکي نذرانې پېش کوئ، دا خوشبو په هغۀ باندې ښۀ لګی. دا د هرې ورځې سوزېدونکي نذرانې او د څښلو نذرانې نه علاوه پېش کوئ. ㉕ په اوومه ورځ د عبادت دپاره رایوځائ کېږئ او کار مۀ کوئ.

د لَو کولو اختر نذرانه

㉖ د لَو کولو اختر په وړومبۍ ورځ، کله چې تاسو د نوې غلې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کوئ، نو تاسو به د عبادت دپاره راجمع کېږئ او هیڅ کار به نۀ کوئ. ㉗ یوه سوزېدونکي نذرانه پېش کوئ چې د هغې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی یعنې دوه سخی، یو ګډ او اووۀ یو کلن ګډُوری، چې هیڅ عیب په کښې نۀ وی. ㉘ د غلې صحیح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې یې د زیتُونو تېل ګډ وی یعنې درې کلو د هر یو سخی سره، دوه کلو د ګډ سره، ㉙ او یو کلو د هر یو ګډُوری سره. ㉚ د ګناه نذرانې په توګه یو چېلے هم پېش کوئ، چې ستاسو د خلقو کفاره ادا شی. ㉛ د هرې ورځې د سوزېدونکي نذرانې او د غلې د نذرانې نه علاوه به تاسو دا نذرانې او د څښلو نذرانه پېش کوئ. او یاد ساتئ چې دا څناور بېعیبه وی.

د نوی کال د اختر نذرانې

۲۹ ① د اوومې میاشتې په وړومبۍ ورځ به تاسو د عبادت دپاره راغونډېږئ او په دې ورځ به هیڅ کار نۀ کیږی. په هغه ورځ به بیګل وغږېږی. ② مالِک خُدائ ته یو سوزېدونکي نذرانه پېش کړئ، د دې خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی، یو سخے، یو ګډ، اووۀ یو کلن ګډُوری، چې په یو کښې هم هیڅ عیب نۀ وی. ③ د اوړو صحیح نذرانه پېش کوئ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی یعنې درې کلو د سخی سره او دوه کلو د ګډ سره، ④ او یو کلو د هر یو ګډُوری سره. ⑤ د ګناه نذرانې په توګه یو چېلے هم پېش کوئ نو په دې سره د خپل ځان کفاره ادا کوئ. ⑥ او دا نذرانې د میاشتې د وړومبۍ ورځې او د هرې ورځې د سوزېدونکي نذرانې او د غلې نذرانې نه علاوه پېش کوئ، او د هرې ورځې سوزېدونکي نذرانه ورسره د دې د غلې نذرانه او د څښلو نذرانه. په اور تیارېدونکي د دې نذرانو خوشبو په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګی.

د کفارې د ورځې نذرانې

۷ د اوومې مياشتې په لسمه ورځ د عبادت دپاره راغونډېږئ، هيڅ څيز به نۀ خورئ او نۀ به څۀ کار کوئ. ۸ مالِک
خُدائ ته يوه سوزېدونکې نذرانه پېش کوئ، د دې خوشبو په هغۀ باندې ښۀ لګی، يو سخے، يو ګډ، اووۀ يو کلن ګډُوری،
چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وی. ۹ د غلې دانې صحيح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې د زيتُونو تېل ورسره ګډ
وی، درې کلو اوړۀ د سخی سره، دوه کلو د ګډ سره، ۱۰ او يو کلو د هر يو ګډُوری سره. ۱۱ د ګناه نذرانې په توګه يو
چېلے هم پېش کوئ، د هغې نه علاوه کوم چېلے چې د کفارې دپاره پېش شوے وی او د هرې ورځې نذرانه د هغې د غلې
نذرانې او د څښلو نذرانې سره.

د جونګړو د اختر نذرانې

۱۲ د اوومې مياشتې په پينځلسمه ورځ د عبادت دپاره راغونډېږئ. د مالِک خُدائ په درناوی کښې اووۀ ورځې دا اختر
کوئ او هيڅ کار مۀ کوئ. ۱۳ په وړومبۍ ورځ په اور تيارېدونکې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کوئ، د دې خوشبو په هغۀ
باندې ښۀ لګی، ديارلس سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وی. ۱۴ د غلې
صحيح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې ورسره د زيتُونو تېل ګډ وی، درې کلو اوړۀ د هر يو سخی سره، دوه کلو د هر يو
ګډ سره، ۱۵ او يو کلو د هر يو ګډُوری سره. ۱۶ د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د څښلو نذرانې نه
علاوه د ګناه نذرانې په توګه يو چېلے هم پېش کوئ. ۱۷ په دويمه ورځ دولس سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری
پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وی. ۱۸-۱۹ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د وړومبۍ
ورځې دپاره وی. ۲۰ په دريمه ورځ يوولس سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری پېش کړئ، چې په يو کښې هم
هيڅ عيب نۀ وی. ۲۱-۲۲ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د وړومبۍ ورځې دپاره وی. ۲۳ په
څلورمه ورځ لس سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وی. ۲۴-۲۵ د
دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د وړومبۍ ورځې دپاره وی. ۲۶ په پينځمه ورځ نهۀ سخی، دوه ګډان
او څوارلس يو کلن ګډُوری پېش کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وی. ۲۷-۲۸ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش
کوئ چې کومې د وړومبۍ ورځې دپاره وی. ۲۹ په شپږمه ورځ اتۀ سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری پېش کړئ،
چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وی. ۳۰-۳۱ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د وړومبۍ ورځې دپاره
وی. ۳۲ په اوومه ورځ اووۀ سخی، دوه ګډان او څوارلس يو کلن ګډُوری قربانی کړئ، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ
وی. ۳۳-۳۴ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د وړومبۍ ورځې دپاره وی. ۳۵ په اتمه ورځ د عبادت
دپاره راغونډېږئ او هيڅ کار مۀ کوئ. ۳۶ په اور تيارېدونکې نذرانې په توګه يوه سوزېدونکې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش
کړئ، د دې خوشبو په هغۀ باندې ښۀ لګی، يو سخے، يو ګډ، اووۀ يو کلن ګډُوری، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نۀ وی.
۳۷-۳۸ د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کومې د وړومبۍ ورځې دپاره وی. ۳۹ دا اصُول د سوزېدونکې
نذرانې، د غلې دانې نذرانې، د څښلو نذرانې او د سلامتۍ نذرانې دپاره دی چې تاسو يې مالِک خُدائ ته په خپلو مقررو
اخترونو کښې پېش کوئ. دا د هغه نذرانو نه علاوه دی چې تاسو يې د يوې منښتې د پوره کېدو د نذرانو يا د رضاکارانه
نذرانو په توګه ورکوئ.“ ۴۰ نو موسیٰ بنی اِسرائيلو ته هغه هر څۀ وفرمائيل چې مالِک خُدائ هغۀ ته د څۀ حُکم کړے وو.

د منښتې منلو په حقله اصُول

۳۰ ۱ موسیٰ د بنی اِسرائيلو د قبيلو مشرانو ته دا اصُول وښودل. ۲ کله چې يو سړے مالِک خُدائ ته د منښتې په
توګه څۀ څيز ومنی يا سخت قسم وخوری، نو هغه به خپله وعده نۀ ماتوی او خامخا به يې پوره کوی. ۳ کله چې يوه
جينۍ د پلار په کور کښې اوسيږی او منښته ومنی چې يو څيز به مالِک خُدائ له ورکوی يا د څۀ څيز نه د ځان ساتلو وعده
وکړی، ۴ هغه به خامخا هغه هر څۀ کوی چې هغې کومه منښته منلې وی يا يې وعده کړې وی خو کۀ د هغې پلار ترې نه
خبر شی او څۀ اِعتراض وکړی نو بيا به يې نۀ پوره کوی. ۵ خو چې کله يې پلار خبر شی او کۀ ورته ووائی چې دا وعده
مۀ پوره کوه، نو د هغې دپاره ضروری نۀ ده چې دا وعده پوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی، ځکه چې پلار يې د
دې د پوره کولو نه منع کړه. ۶ کۀ يوه ناوادۀ شوې ښځه يوه منښته ومنی، قصداً يا په بې‌خيالۍ کښې، يا وعده وکړی چې
د څۀ څيز نه به ځان ساتی او بيا وادۀ شی، ۷ نو هغې چې کومه منښته منلې وی يا يې وعده کړې وی نو هغه به خامخا
پوره کوی خو کۀ د هغې خاوند ترې نه خبر شی او څۀ اِعتراض وکړی نو هغه به نۀ پوره کوی. ۸ خو کۀ خاوند يې خبر
شی او د هغه وعدې پوره کولو نه يې منع کړی، نو د هغې دپاره دا ضروری نۀ ده چې دا وعده پوره کړی. مالِک خُدائ به
هغه معاف کړی. ۹ يوه کونډه يا طلاقه ښځه به خامخا خپل قسم پوره کوی. ۱۰ کۀ يوه وادۀ شوې ښځه يوه منښته
ومنی، ۱۱ نو هغه به خامخا هغه هر څۀ کوی چې هغې منښته منلې وی. کۀ خاوند يې خبر شی او څۀ اِعتراض وکړی نو بيا
به يې نۀ پوره کوی. ۱۲ خو کۀ خاوند يې خبر شی او هغه د وعدې پوره کولو نه منع کړی، نو ضروری نۀ ده چې دا وعده
پوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی، ځکه چې د هغې خاوند د دې قسم د پوره کولو نه منع کړې ده. ۱۳ د هغې
خاوند دا حق لری چې هغې له د دې لوظُونو پوره کولو اجازت ورکړی يا ورنۀ کړی. ۱۴ خو کۀ، د ورځې د تېرېدو نه پس،
هغه د دې قسم نه خبر شی او څۀ اِعتراض ونۀ کړی، نو هغه دې خامخا هغه هر څۀ وکړی چې د څۀ يې قسم يا وعده کړې
وی. ځکه چې په کومه ورځ هغه خبر شو نو څۀ اِعتراض يې ونۀ کړو نو قسم دې خامخا پوره کړی. ۱۵ خو کۀ وروستو يې
خاوند د خپلې خبرې نه واوړېدو، نو د دې قسم ماتولو سزا به د هغې خاوند ته مِلاو شی. ۱۶ دا هغه اصُول دی کوم چې
مالِک خُدائ موسیٰ ته وښودل کوم چې د هغه قسمونو د خوړلو په حقله دی چې يوه پېغله چې د خپل پلار په کور کښې
اوسيږی يا يې يوه وادۀ شوې ښځه وخوری.

د ميديانيانو خِلاف جنګ

۳۱ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۲ ”د بنی اِسرائيلو سره چې ميديانيانو څۀ کړی ؤو د هغې بدل ترې نه
واخله. کله چې تۀ دا وکړې نو مړ به شې.“ ۳ نو موسیٰ خلقو ته وفرمائيل، ”د جنګ دپاره تيار شئ، چې تاسو په
ميديانيانو حمله وکړئ او د هغوئ نه د مالِک خُدائ بدله واخلئ. ۴ د بنی اِسرائيلو د هرې قبيلې نه زر کسان د جنګ
دپاره ولېږئ.“ ۵ نو د هرې قبيلې نه زر زر سړی خوښ کړے شول، دولس زره سړو د جنګ دپاره ملا وتړله. ۶ موسیٰ
هغوئ د اِلىعزر اِمام زوئ فينحاس د مشرۍ لاندې جنګ له ولېږل، هغۀ د مقدسو سامانونو او د بيګلو ذمه واری واخستله
چې د اِشارو دپاره غږولے شول. ۷ هغوئ په ميديانيانو باندې حمله وکړه، هم هغه شان چې مالِک خُدائ حُکم کړے وو
او ټول سړی يې ووژل، ۸ سره د پينځو ميديانيانو بادشاهانو چې دا ؤو، يعنې ايوی، رِقم، صور، حُور او رِبع. هغوئ د
بعور زوئ بلعام هم ووژلو. ۹ بنی اِسرائيلو د ميديانيانو ښځې او ماشومان ونيول، د هغوئ څاروی او رَمې يې بوتلې، ټول
مال يې ورله لوټ کړو، ۱۰ او د هغوئ ټول ښارونه او خېمې يې وسوزولې. ۱۱ هغوئ ترې نه هغه ټول مالِ غنيمت يوړو

چې کوم يې نيولے وو، په دې کښې قېديان او څناور هم وُو، ۱۲ او موسىٰ، اِلىعزر او د بنى اِسرائيلو ټول قوم له يې راوړل،
چې هغوئ د اُردن سيند نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې وُو.

د لښکر راواپس کېدل

۱۳ موسىٰ، اِلىعزر او د قوم ټول مشران لاړل چې د کېمپ نه بهر د لښکر سره مِلاو شى. ۱۴ موسىٰ هغه آفسرانو ته
سخت غصه وو، چې د سلګونو او زرګونو مشران وُو او د جنګ نه راواپس شوى وُو. ۱۵ موسىٰ د هغوئ نه تپوس وکړو،
”تاسو دا ټولې ښځې ولې ژوندى پرېښودلې دى؟ ۱۶ ياد ساتئ چې زناناؤ د بلعام په نصيحت عمل وکړو او په فعور کښې
يې خلق د مالِک خُدائ نافرمانه کړل، او د دوئ په وجه د مالِک خُدائ په خلقو وبا راغله. ۱۷ نو اوس ټول هلکان ووژنئ
او ورسره هغه ښځې هم ووژنئ چې پېغلې نهٔ وى، ۱۸ خو د ځان دپاره هغه ټولې جينکۍ او ښځې ژوندۍ پرېږدئ چې نا
وادهٔ کړې وى. ۱۹ نو ستاسو هر يو کس چې څوک يې وژلے وى يا د يو مړى سره لګېدلے وى نو هغه به اووهٔ ورځې د
خېمو نه بهر ايساريږى. په درېمه او په اوومه ورځ به خپل ځانونه او هغه ښځې پاکې کړئ چې کومې مو نيولې دى. ۲۰
تاسو به خپلې ټولې کپړې او څرمنې، د چېلو ټولې وړى او د لرګى نه جوړ شوے هر څيز پاک کړئ.“ ۲۱ اِلىعزر اِمام هغه
سرو ته وفرمائيل کوم چې د جنګ نه راواپس شوى وُو، ”دا هغه اصُول دى چې مالِک خُدائ يې موسىٰ ته حُکم کړے وو.
۲۲-۲۳ کوم څيز چې نهٔ سوزيږى، لکه سرهٔ زر، سپين زر، زېړ، اوسپنه، قلائى، يا سيکه، نو د پاکوالى دپاره به د اور نه
تېرولے شى. نور ټول څيزونه به د پاکوالى د اوبو په ذريعه پاکولے شى. ۲۴ په اوومه ورځ به تاسو خامخا خپلې جامې
وينځئ، بيا به تاسو پاک شئ او خېمو ته به ننوتلے شئ.“

د مالِ غنيمت تقسيمېدل

۲۵ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲۶ ”تهٔ او اِلىعزر د قوم د نورو مشرانو سره، هغه ټول څيزونه وشمېرئ چې کوم
نيولے شوى دى، سره د قېديانو او څناورو. ۲۷ څهٔ څيز چې نيولے شوے وى هغه په دوه برابرو حِصو کښې تقسيم کړئ،
يوه حِصه به د هغو کسانو دپاره وى چې جنګ له تلى وى او يوه حِصه به د نور قوم وى. ۲۸ د هغه کسانو د حِصې نه چې
جنګ له تلى وى، د هر پينځهٔ سوو قېديانو، څاروو، خرو، ګډو او د چېلو نه په هر پينځهٔ سوو کښې يو د مالِک خُدائ دپاره
جدا کړئ. ۲۹ دا اِلىعزر اِمام له د مالِک خُدائ دپاره د خاص نذرانې په توګه ورکړئ. ۳۰ کومه حِصه چې نورو خلقو له
ورکړے شوى وى د هغې نه، د هر پنځوسو قېديانو، څاروو، خرو، ګډو او د چېلو نه د هر پنځوسو نه يو جدا کړئ. دا هغه
ليويانو له ورکړئ چې د مالِک خُدائ د خېمې د خيال ساتلو ذمه وار دى.“ ۳۱ موسىٰ او اِلىعزر هم هغه شان وکړل چې
څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. ۳۲-۳۵دا هغه څهٔ دى چې جنګ له تلو کسانو قبضه کړى وُو، د دې نه علاوه يې څهٔ د
خپلو ځانونو دپاره هم پرېښى وُو، شپږ لاکه او پينځهٔ اويا زره ګډې او چېلۍ، دوه اويا زره څاروى، يو شپېتهٔ زره خرهٔ او
دوه دېرش زره پېغلې چې نا وادهٔ شوې وى. ۳۶-۴۰کوم کسان چې جنګ له تلى وُو د هغوئ نيمه حِصه درې لاکه اووهٔ
دېرش زره او پينځهٔ سوه ګډې او چېلۍ وې، د دې نه د مالِک خُدائ په برخه کښې شپږ سوه او پينځهٔ اويا وُو، شپږ دېرش
زره څاروى د هغه کسانو دپاره چې جنګ له تلى وُو چې د دې نه د مالِک خُدائ په برخه کښې دوه اويا وُو، دېرش زره او
پينځهٔ سوه خرهٔ د جنګ والا کسانو دپاره وُو، د دې نه د مالِک خُدائ په برخه کښې يو شپېتهٔ وُو، او شپاړس زره پېغلې د
هغه کسانو دپاره وې چې جنګ له تلى وُو، چې د دې نه د مالِک خُدائ په برخه کښې دوه دېرش وې. ۴۱نو موسىٰ اِلىعزر له
دا برخه د مالِک خُدائ دپاره د خاص برخې په توګه ورکړه، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. ۴۲-۴۶ د

قوم حِصه هم هغه هومره وه چې خومره د هغه کسانو وه چې جنګ له تلی وُو، درې لاکه اووۀ دېرش زره او پينځۀ سوه
ګډې او چېلۍ، شپږ دېرش زره غواوې، دېرش زره او پينځۀ سوه خرۀ او شپاړس زره پېغلې. ۴۷د دې حِصې نه موسىٰ د هر
يو پنځوسو قېديانو او څناورو نه يو يو واخستلو او چې څنګه مالِک خُدائ فرمائيلی وُو هم هغه شان يې دا ليويانو له ورکړل
چې هغوئ د مالِک خُدائ د خېمې د خيال ساتلو ذمه وار وُو. ۴۸بيا هغه آفسران موسىٰ له لاړل کومو چې د لښکر مشرى
کړې وه ۴۹او موسىٰ ته يې ووئيل، ”صاحِبه، مونږ د جنګ والا کسان وشمېرل کوم چې زمونږ د مشرۍ لاندې وُو او يو
سړے هم په کښې کم نۀ دے. ۵۰نو مونږ د سرو زرو کالى، بنګړى، کړې، ګوتمې، والۍ او هارونه راوړُو چې مونږ هر يو
کس اخستى دى. او مونږ يې مالِک خُدائ ته د خپل ژوند په کفاره کښې پېش کړُو، چې هغه مو بچ کړى.“ ۵۱موسىٰ او
اِلىعزر ترې نه هغه ټول سرۀ زر او کالى واخستل. ۵۲د آفسرانو پېش کړے شوې برخه تقريباً دوه سوه کلو وه. ۵۳چې کوم
کسان آفسران نۀ وُو هغوئ هغه لوټ شوے مال د ځان دپاره کېښودو. ۵۴نو موسىٰ او اِلىعزر اِمام هغه سرۀ زر خېمې ته
يوړل، چې د بنى اِسرائيلو د يادګيرنې دپاره د مالِک خُدائ په حضور کښې پراتۀ وى.

د اُردن نمرخاتۀ طرف ته قبيلې

۳۲ ١ د روبين او جاد قبيلې سره ډېر څاروى وُو. کله چې هغوئ وليدل چې د يعزير او جِلعاد زمکه د څاروو دپاره ښۀ
وه، ٢ نو هغوئ موسىٰ، اِلىعزر او د قوم نورو مشرانو له لاړل او ورته يې ووئيل، ٣-٤ ”مالِک خُدائ چې د بنى
اِسرائيلو په کوم مُلک نيولو کښې مدد کړے وو په هغې کښې دا ښارونه وُو، عطاروت، ديبون، يعزير، نمراه، حسبون،
اِلىعالى، سبام، نبو او بعون. دا زمکه د څاروو دپاره ښۀ ده او مونږ سره ډېر څاروى دى. ٥ کۀ ستاسو خوښه وى نو
مونږ له دا زمکه راکړئ چې زمونږ ميراث شى، ځکه چې مونږ ستاسو خِدمتګاران يُو او مونږ مۀ مجبوروئ چې لاړ شُو او د
اُردن سيند نه پورې غاړه اوسېږو.“ ٦ موسىٰ ورته وفرمائيل، ”ستاسو ورونړه اِسرائيليان جنګ له روان دى او تاسو دلته
ايساربږئ څۀ؟ ٧ تاسو د بنى اِسرائيلو زړونه ولې راماتوئ چې د اُردن سيند نه پورې وځى او هغه مُلک ته ننوځى چې
کوم مالِک خُدائ ورکړے دے؟ ٨ دغه شان ستاسو پلار نيکۀ هم کړى وُو کله چې ما هغوئ د قادِس برنيع نه ولېږل چې
هغه مُلک وګورى. ٩ هغوئ د اسکال وادۍ پورې لاړل او هغه مُلک يې وليدو، خو چې کله هغوئ راواپس شول، نو هغوئ
د بنى اِسرائيلو اراده بدله کړه چې هغه مُلک ته ورننه نۀ وځى کوم چې مالِک خُدائ هغوئ له ورکړے وو. ١٠ مالِک خُدائ
په هغه ورځ په قهر وو او يو لوظ يې وکړو، ١١ ”دوئ زما په لاره روان نۀ دى، نو زۀ قسم کوم چې کوم خلق د مِصر نه
راوتلى دى هغه يو سړے به هم هغه مُلک ته ورننه نۀ وځى چې عُمر يې شل کاله يا د دې نه زيات وى چې د کوم مُلک لوظ
ما د اِبراهيم، اِسحاق او د يعقوب سره کړے وو. ١٢ خو صرف د يفُنه زوئ کالب قنزى او د نون زوئ يشوَع د زړۀ د
اخلاصه په مالِک خُدائ پسې روان وُو.“ ١٣ مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو ته په قهر وو او څلوېښت کاله يې په بيابان کښې
سرګردانه کړى وُو تر دې پورې چې هغه ټول نسل مړ شو چا چې مالِک خُدائ نارضا کړے وو. ١٤ او اوس تاسو د خپل
پلار نيکۀ په ځائ يو نوې بدکاره نسل راغلى يئ چې د مالِک خُدائ سخت قهر په بنى اِسرائيلو باندې بيا راولئ. ١٥ د روبين
او جاد خلقو کۀ تاسو د هغۀ د لارې نه واوړئ، نو هغه به يو ځل بيا دا ټول خلق په بيابان کښې پرېږدى او تاسو به د هغوئ د
تباهۍ ذمه وار يئ.“ ١٦ هغوئ موسىٰ ته نزدې ورغلل او ورته يې ووئيل، ”اول، مونږ له اجازت راکړه چې دلته د خپلو ګډو
دپاره شپول جوړ کړُو او د خپلو ښځو او ماشومانو دپاره ښارونه جوړ کړُو. ١٧ بيا به مونږ دې ته تيار يُو چې د خپلو بنى
اِسرائيلو سره جنګ له لاړ شُو او حمله وکړُو تر دې پورې چې هغه مُلک ته يې بوځُو چې کوم به د هغوئ وى. نو په هغه
دوران کښې به زمونږ ښځې او ماشومان په هغه پَخو ښارونو کښې اوسېږى، دا ښارونه به د هغه مُلک د خلقو نه د حِفاظت

دپاره وی. ۱۸ مونږ به تر هغه وخت پورې خپلو کورونو ته نهٔ راواپس کیږُو چې نورو ټولو بنی اِسرائیلو ته هغه مُلک په
میراث کښې حواله شوے نهٔ وی. ۱۹ مونږ به د اُردن هغه غاړې نه د هغوئ هیڅ جائیداد هم نهٔ اخلو، ځکه چې مونږ ته
خپله حِصه دلته د اُردن نمرخاتهٔ طرف ته مِلاو شوې ده.“ ۲۰ موسیٰ ورته وفرمائیل، ”کهٔ تاسو هم دغه شان کوئ چې
څنګه وایئ، نو دلته د مالِک خُدائ په حضور کښې د جنګ دپاره تلو ته تیار شئ. ۲۱ ستاسو د جنګ ټول سړی به د اُردن
نه پورې وځی او د مالِک خُدائ د حُکم لاندې به زمونږ په دشمن حمله وکړی ترڅو چې مالِک خُدائ هغوئ له شکست
ورکړی ۲۲ او هغه مُلک ونیسی. بیا تاسو راواپس کیدے شئ، ځکه چې تاسو به د مالِک خُدائ او د خپلو بنی اِسرائیلو
سره ذمه واری پوره کړې وی. نو بیا د مالِک خُدائ په نظر کښې دا مُلک ستاسو دے. ۲۳ خو کهٔ تاسو خپله وعده پوره نهٔ
کړه، نو زهٔ تاسو خبروم چې تاسو به د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړئ. چې دا غلطی ونهٔ کړئ، ګنې تاسو ته به د خپلو بدو
سزا مِلاو شی. ۲۴ خپل ښارونه جوړ کړئ او د خپلو ګډو دپاره شپول جوړ کړئ، خو چې کومه وعده مو کړې وی هم هغه
شان وکړئ.“ ۲۵ د جاد او د روبین سړو ووئیل، ”صاحِبه، مونږ به هم هغه شان وکړُو چې څنګه تهٔ حُکم کوې. ۲۶ زمونږ
ښځې او ماشومان او زمونږ څاروی او ګډې به دلته د جِلعاد په ښار کښې پاتې شی. ۲۷ خو د مالِک خُدائ د حُکم لاندې
مونږ ټول تیار یُو چې جنګ له لاړ شُو. مونږ به د اُردن نه پورې واوړُو او جنګ به وکړُو، هم هغه شان چې څنګه تا
وفرمائیل.“ ۲۸ نو موسیٰ اِلیعزر، یشوَع او د بنی اِسرائیلو نورو مشرانو له دا حُکم ورکړو، ۲۹ ”کهٔ د جاد او روبین سړی
د اُردن نه پورې وځی چې هغوئ د مالِک خُدائ په حُکم باندې جنګ ته تیار دی او کهٔ د هغوئ په مدد سره هغه مُلک فتح
کړی، نو بیا هغوئ له د جِلعاد زمکه په میراث کښې ورکړئ. ۳۰ خو کهٔ هغوئ د اُردن نه پورې نهٔ وځی او ستاسو سره
جنګ له لاړ شی، نو هغوئ ته به د زمکې خپله حِصه د کنعان په مُلک کښې ملاویږی، لکه څنګه چې تاسو ته ملاویږی.“ ۳۱
د جاد او روبین کسانو ورته ووئیل، ”صاحِبه، مونږ به هم هغه شان وکړُو چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے دے. ۳۲ د
هغهٔ د حُکم لاندې به مونږ د کنعان مُلک ته ورواوړُو او جنګ له به لاړ شُو، خو زمونږ میراث به د اُردن هم دې غاړې ته
وی.“ ۳۳ نو موسیٰ د جاد او روبین او د منسی نیمې قبیلې ته د اموری بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج ټوله علاقه په
حواله کړه، چې په کښې ښارونه او ګېرچاپېره مُلک هم وو. ۳۴ د جاد قبیلې د دیبون، عطاروت او د عروعیر پاخهٔ ښارونه
بیا جوړ کړل. ۳۵ ورسره د عطروت، شوفان، یعزیر، یګبها، ۳۶ د بیت‌نِمره او د بیت‌هاران ښارونه هم جوړ کړل. د هغې
ګېرچاپېره یې دېوالونه جوړ کړل او د خپلو رمو د ساتلو دپاره یې ځایونه هم جوړ کړل. ۳۷ د روبین قبیلې دا ښارونه بیا
جوړ کړل، حسبون، اِلیعالی، قِریَتائم، ۳۸ نبو، بعل معون، (دا نومونه وروستو بدل کړے شول) او سبماه. هغوئ چې کوم
ښارونه بیا جوړ کړل نو نوی نومونه ورباندې کېښودل. ۳۹ د منسی زوئ مکیر قبیلې د جِلعاد په مُلک حمله وکړه او هغه
یې ونیولو او هلته چې کوم اموریان وُو هغه یې ترې نه وشړل. ۴۰ نو موسیٰ د مکیر قبیلې له جِلعاد ورکړو او هغوئ هلته
اوسېدل. ۴۱ د منسی قبیلې، یائیر حمله وکړه او څهٔ کلی یې ونیول او د ”یائیر کلی“ نوم یې ورباندې کېښودو. ۴۲ نوبح
حمله وکړه او د قنات ښار او د دې کلی یې ونیول او خپل نوم ”نوبح“ یې پرې کېښودو.

د بنی اِسرائیلو د مِصر نه موآب ته سفر

۳۳ ۱ بنی اِسرائیلو د لښکرو په شکل کښې په دې مرحلو کښې سفر وکړو او د موسیٰ او هارون په مشرۍ کښې د
مِصر نه لاړل. ۲ د مالِک خُدائ په حُکم باندې، موسیٰ به هر ځل د هغه ځائ نوم لیکلو چرته به چې هغوئ خېمې لګولې.
۳ د کال د وړومبی میاشتې په پینځلسمه ورځ اِسرائیلیان د مِصر نه لاړل، دا د اول ځل د فسحې اختر پسې ورځ وه.
هغوئ د رعمسیس ښار نه زړور لاړل چې ټولو مِصریانو ورته کتل، ۴ چا چې خپل مشران زامن ښخول چې مالِک خُدائ

وژلي وُو. ځکه چې مالِک خُدائ د هغوئ د معبودانو سره اِنصاف کړے وو. ۵ اِسرائيليان د رعمسيس ښار نه لاړل او په
سُکات کښې يې خېمې ولګولې. ۶ بيا هغوئ په ايتام کښې خېمې ولګولې چې د صحرا په غاړه دے. ۷ د هغه ځائ نه
هغوئ فیهخيروت ته واپس شول، چې د بعلصفون نمرخاتۀ په طرف دے او مجدال ته نزدې يې خېمې ولګولې. ۸ هغوئ
د فیهخيروت نه لاړل، د سيند نه پورې وتل او د شور صحرا ته ورننه شول، د درېو ورځو مزل نه پس هغوئ په ماره کښې
خېمې ولګولې. ۹ د هغې ځائ نه هغوئ ايليم ته لاړل، چرته چې هغوئ خېمې ولګولې، ځکه چې هلته د اوبو دولس چينې
وې او د کجورو اويا ونې وې. ۱۰ هغوئ د ايليم نه لاړل او بحرِقُلزم ته نزدې يې خېمې ولګولې. ۱۱ بيا هغوئ د بحرِقُلزم نه
لاړل او د صين په بيابان کښې خېمې ولګولې. ۱۲ بيا هغوئ د صين بيابان نه لاړل او په دفقه کښې يې خېمې ولګولې، ۱۳
د دفقه نه الوش ته لاړل. ۱۴ هغوئ د الوش نه خېمې اوچتې کړې او په رفيديم کښې يې ولګولې، چرته چې د خلقو دپاره د
څښلو اوبۀ نۀ وې. ۱۵-۳۷ د رفيديم نه واخله تر د حُور غرۀ پورې هغوئ په دې ځايونو کښې خېمې ولګولې، د سينا په بيابان
کښې، قبروت هتاوه، حصيروت، رتمه، رمون فارص، لِبناه، رِسه، قهيلاته، د شافر په غرۀ کښې، حراده، مقهيلوت، تاحت،
تارح، متقه، حشمونه، موسيروت، بنیيعقان، حورالجدجاد، يُطباته، عبرونه، عصيونجابر، د صين صحرا (چې قادِس دے)،
او د حُور غر، چې د ادوم په لاره دے. ۳۸-۳۹ د مالِک خُدائ په حُکم باندې، هارون اِمام د حُور غرۀ ته وختلو. د يو سل
درويشتو کالو په عُمر کښې چې اِسرائيليان د مِصر نه راوتلی وُو د هغې په څلوېښتم کال د پينځمې مياشتې په وړومبۍ ورځ
هغه مړ شو. ۴۰ په جنوبی کنعان کښې د عراد بادشاه خبر شو چې اِسرائيليان راروان دی. ۴۱-۴۹ د حُور غرۀ نه واخله تر د
موآب مېدانونو پورې بنی اِسرائيلو په دې ځايونو کښې خېمې ولګولې، ضلمونه، فونون، اوبوت، د موآب په علاقه کښې عی
عباريم، ديبون جاد، علمون دبلاتايم، د نبو غرۀ ته نزدې د عباريم غرونه او د اُردن سيند نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب په
مېدانونو کښې، د بيتيسيموت او د کيکرو وادی په مينځ کښې.

د کنعان د فتح کولو دپاره د مالِک خُدائ حُکم

۵۰ د اُردن نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل چې، ۵۱ ”بنی اِسرائيلو ته
ووايه، کله چې تاسو د اُردن نه د کنعان مُلک ته واوړئ، ۵۲ تاسو د هغه مُلک ټول اوسېدونکی وشړئ. د هغوئ ټولې مجسمې
او بُتان مات کړئ او د هغوئ ټولې علاقائی عبادتخانې ورانې کړئ. ۵۳ هغه مُلک قبضه کړئ او په هغې کښې اوسېږئ، ځکه
چې زۀ هغه تاسو له درکوم. ۵۴ هغه زمکه د پچې په ذريعه په بېلو بېلو قبيلو او قومونو باندې تقسيم کړئ. لوئ قبيلې له ډېره
زمکه ورکړئ او وړې قبيلې له لږه زمکه ورکړئ. ۵۵ خو کۀ تاسو د هغه مُلک اوسېدونکی ونۀ شړل، نو هغوئ به ستاسو
دپاره داسې وی لکه چې په سترګو کښې تېرۀ خسنې او د لارې خنډ وی، چرته چې تاسو اوسېږئ نو هلته به هغوئ تاسو له
تکليف درکوی. ۵۶ کۀ تاسو هغوئ ونۀ شړل، نو زۀ به تاسو تباه کړم، لکه څنګه چې ما د هغوئ د تباه کولو منصوبه جوړه
کړې ده.“

د کنعان سرحدونه

۳۴ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل ۲ او د بنی اِسرائيلو دپاره يې دا اصُول ورته وښودل، ”کله چې تاسو کنعان
ته ورننوځئ، کوم مُلک چې زۀ تاسو له درکوم، ستاسو د علاقې حدونه به داسې وی. ۳ جنوبی سرحد به د صين صحرا
او د ادوم سرحد پورې وی. دا به د نمرخاتۀ په طرف د مالګې درياب د جنوبی آخری سر نه شروع کيږی. ۴ بيا به دا په
جنوب کښې د لړم درې طرف ته تاو وی او د صين صحرا نه واخله تر قادِس برنيع پورې به وی. د هغه ځائ نه به دا سرحد

حصر ادار او عصمون ته ورسيږي، (۵) چرته چې دا د مِصر په سرحد کښې او د مديترانى د سمندر په آخرى سر کښې د
وادىٔ طرف ته تاو وى. (۶) د مديترانى د سمندر به يې د نمرپرېواتهٔ سرحد وى. (۷) شمالى سرحد به د مديترانى د سمندر
نه شروع کيږى چې د هور غرهٔ پورې به وى، (۸) او د هغه ځائ نه د حمات درې پورې به وى او صداد ته به ورسيږى (۹)
او زفرون ته به هم ورسيږى او په حصر عينان کښې به ختم شى. (۱۰) د نمرخاتهٔ سرحد به د حصر عينان نه شروع کيږى
چې د شفام پورې به وى. (۱۱) بيا به دا د عين نمرخاتهٔ طرف رِبله ته ورسيږى او د گليل درياب نمرخاتهٔ غاړې غرونو ته به
ورسيږى، (۱۲) بيا د اُردن سيند سره د مالگې درياب ته به ورسيږى. دا به ستاسو او د دې نه گېرچاپېره سرحدونه وى.“ (۱۳)
نو موسىٰ بنى اِسرائيلو ته وفرمائيل، ”دا هغه مُلک دے چې د پچې اچولو سره به تاسو ته ملاويږى، هغه زمکه چې مالِک
خُدائ نهٔ نيمو قبيلو ته په حواله کړې ده. (۱۴) د روبين او جاد او د منسى نيمې قبيلې ته مخکښې خپل ميراث مِلاو شوے
دے، چې د هغوئ د کورَنو په مطابق تقسيم شوے دے. (۱۵) دې دوه نيمو قبيلو ته د اُردن سيند نمرخاتهٔ طرف ته يريحو ته
مخامخ خپله زمکه مِلاو شوې ده.“

د زمکې تقسيمولو دپاره د مشرانو ذمه وارىٔ

(۱۶) مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، (۱۷) ”اِلىعزر اِمام او د نون زوئ يشوَع به په خلقو باندې زمکه تقسيم کړى. (۱۸) د
هرې قبيلې نه يو يو مشر سړے هم خوښ کړه چې د دې په تقسيمولو کښې د هغوئ مدد وکړى.“ ۱۹-۲۸دا هغه سړى دى
چې مالِک خُدائ خوښ کړل، د يهوداه قبيلې نه کالب زوئ د يفُنه، د شمعون قبيلې نه شلوميئيل زوئ د عميهود، د بنيامين
قبيلې نه اليداد زوئ د کسلون، د دان قبيلې نه بُقى زوئ د يجلى، د منسى قبيلې نه حنىايل زوئ د ايفود، د اِفرائيم قبيلې نه
قموايل زوئ د سِفتان، د زبولون قبيلې نه اليصفن زوئ د فرناخ، د يساکار قبيلې نه فلطىايل زوئ د عزان، د آشر قبيلې نه
اخيهود زوئ د شلومى او د نفتالى قبيلې نه فدهئيل زوئ د عميهود. ۲۹دا هغه کسان دى چې مالِک خُدائ د کنعان په مُلک
کښې په خلقو باندې د زمکې تقسيمولو دپاره مقرر کړل.

د ليويانو دپاره ښارونه

۳۵ (۱) د اُردن نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب په مېدانونو کښې مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، (۲) ”بنى اِسرائيلو
ته ووايه چې کوم ميراث هغوئ ته مِلاو شوے دے د هغې نه به څهٔ ښارونه د اوسېدو دپاره او د ښارونو نه گېرچاپېره د
څرن زمکه خامخا ليويانو له ورکوى. (۳) دا ښارونه به د ليويانو وى او هلته به اوسيږى. د څرن زمکه به د هغوئ د څاروو
او نورو څناورو دپاره وى. (۴) د څرن زمکه به د ښار دېوالونو نه بهر پينځهٔ سوه گزه په هر طرف خوره وى، (۵) چې هغه
علاقه څلور واړو طرفونو ته تقريباً زر گزه وى او ښار يې په مينځ کښې وى. (۶) تاسو به ليويانو له د پناه دپاره شپږ
ښارونه ورکوئ کهٔ چرې يو سړے يو کس په غلطىٔ سره ووژنى نو هلته به تښتى. د دې نه علاوه، هغوئ له دوه څلوېښت
ښارونه ورکړئ (۷) د څرن د زمکې سره، د هغوئ به ټول اتهٔ څلوېښت ښارونه وى. (۸) په هره قبيله کښې د ليويانو د
ښارونو شمېر دې د هغې علاقې د غټوالى يا وړوکوالى په اندازه معلوم کړے شى.“

د پناه ښارونه

(۹) مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، (۱۰) ”بنى اِسرائيلو ته ووايه، کله چې تاسو د اُردن سيند نه پورې غاړه واوړئ او د

کنعان مُلک ته ورننوځئ، ۱۱ نو تاسو به د پناه ښارونه خوښ کړئ چې يو سړے په غلطۍ سره څوک مړ کړی نو چې هلته
تښتېدلے شی. ۱۲ هلته به د مړی د خپلوانو نه په حِفاظت کښې وی څوک چې بدل اخستل غواړی. چې په چا باندې د قتل
اِلزام وی نو هغه به تر هغه پورې نۀ شی وژلے چې جرګې ته پېش شوے نۀ وی. ۱۳ شپږ ښارونه خوښ کړئ، ۱۴ چې
درې د اُردن دې غاړې ته وی او درې د کنعان په مُلک کښې وی. ۱۵ دا ځايونه به د بنی اِسرائيلو او د مسافرو دپاره د پناه
ښارونه وی چې هغوئ د پردی مُلک وی يا په مستقله توګه اوسېدونکی وی. هر څوک چې په غلطۍ سره څوک ووژنی نو
هغه به دې ښارونو ته تښتېدے شی. ۱۶-۱۸ خو، کۀ څوک د وسلې، کاڼی، يا د لرګی سره څوک ووژنی، نو هغه قاتِل دے،
ويه وژلے شی. ۱۹ دا به د مړ شوی کس د نزدې خپلوانو ذمه واری وی چې قاتِل مړ کړی. چې کله يې هم پېدا کړی، نو
ويه يې وژنی. ۲۰ کۀ څوک د چا سره کينه لری او د هغۀ د مرګ منصوبه جوړوی، په څۀ يې وولی او يا ديکه ورکړی نو دا
يې قصداً وژنی ۲۱ يا يې په سوک ووهی، نو هغه د قتل مجرم دے او هغه به وژلے شی. د مړی د نزدې خپلوانو دا ذمه
واری ده چې قاتِل مړ کړی. هغوئ يې چې کله هم پېدا کړی، نو ويه يې وژنی. ۲۲ خو کۀ يو کس په غلطۍ سره څوک
ووژنی چې د هغۀ سره يې کينه نۀ وی، کۀ په څۀ يې وولی او يا ديکه ورکړی، ۲۳ يا چې د چا خيال نۀ وی او يو کاڼے وولی
او څوک ورباندې مړ شی اګر چې هغۀ له يې د تکليف رسولو اراده نۀ وی او دشمن يې هم نۀ وی، ۲۴ نو په داسې حالاتو
کښې به جرګه د هغه کس په حق کښې فېصله کوی د چا نه چې مړے شوے وی، نۀ چې د هغه مړ کس د خپلوان په حق
کښې چې بدل اخستل غواړی. ۲۵ جرګه به د مړی د خپلوان نه هغه کس بچ کوی چې په غلطۍ سره د قتل مجرم وی او
هغوئ به هغه واپس د پناه ښار ته بوځی کوم ته چې تښتېدلے وی. هغه به هلته تر هغې پورې ايسارېږی چې مشر اِمام مړ نۀ
وی. ۲۶ چې کوم کس په غلطۍ سره د قتل مجرم وی کۀ هغه د پناه د ښار نه لاړ شی کوم له چې ورتښتېدلے وی ۲۷ او
د مړی خپلوان هغه پېدا کړی او وې وژنی، نو د دې بدل اخستلو په وجه هغه ګناهګار نۀ دے. ۲۸ کوم کس چې په غلطۍ
سره د قتل کولو مجرم وی هغه به خامخا د پناه په ښار کښې تر هغه وخته پورې پاتې کيږی چې تر کومې پورې مشر اِمام
مړ نۀ وی، خو د هغې نه پس هغه واپس کور ته تلے شی. ۲۹ دا قانون به ستاسو او ستاسو د اولاد دپاره وی چې په هر
ځائ کښې اوسېږئ. ۳۰ چې په چا باندې د قتل اِلزام وی نو هغه به صرِف په هغه وخت مجرم ګڼلے شی او مړ کولے به
شی چې په هغۀ باندې دوه کسان يا دوو نه زيات ګواهان ګواهی ورکړی، د يو کس ګواهی د قتل د اِلزام ثابِتولو دپاره کافی
نۀ ده. ۳۱ قاتِل به خامخا وژلے شی. هغه د دې سزا نه په دې نۀ شی خلاصېدلے چې د صُلحې پېسې ورکړی. ۳۲ کۀ
څوک د پناه ښار ته تښتېدلے وی، نو هغه دې ته مۀ پرېږدئ چې د مشر اِمام د مرګ نه مخکښې د صُلحې پېسې ورکړی د
دې دپاره چې کور ته واپس راشی. ۳۳ هغه مُلک مۀ پليتوئ چې چرته تاسو اوسېږئ، ځکه د وينې تويَول د هغه مُلک پليتول
دی او چې په کومه زمکه باندې وينه توئ شی نو د هغې کفاره نۀ شی ادا کېدلے، زمکه د هغه کس د وينې تويَولو نه بغېر نۀ
پاکيږی چا چې وينه توئ کړې وی. ۳۴ هغه مُلک مۀ پليتوئ چرته چې تاسو اوسېږئ، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ يم او د
بنی اِسرائيلو په مينځ کښې اوسېږم.“

د وادۀ شوو ښځو ميراث

۳۶ ۱ د جِلعاد د قبيلې د کورَنو مشران، د مکير زوئ او د منسی نمسے چې د يوسف زوئ وو، موسیٰ او د بنی
اِسرائيلو نورو مشرانو له لاړل. ۲ هغوئ ووئيل، ”صاحِبه، مالِک خُدائ تا ته حُکم درکړے دے چې زمکه د پچې په ذريعه
په بنی اِسرائيلو تقسيم کړه. مالِک خُدائ دا حُکم هم کړے دے چې زمونږ د خپلوان صِلافحاد جائيداد د هغۀ لوڼو له ورکړه.
۳ خو دا خبره ياده ساته. کۀ هغوئ د بلې قبيلې سړو سره ودونه وکړل، نو د هغوئ جائيداد به د هغه قبيلې شی او زمونږ

برخه به کمه شی. ۴ د واپس ورکولو په کال کښې، کله چې کوم جائيداد خرڅ شوے وی او هغه واپس خپل اصلی مالِک
ته ملاويږی، نو د صِلافحاد د لوڼو جائيداد به د همېشه دپاره هغه قبيلې ته ورکړے شی چې په کومه کښې وادهٔ شوې وی او
دا به زمونږ د قبيلې دپاره د تاوان خبره وی.“ ۵ نو موسیٰ بنی اِسرائيلو ته د مالِک خُدائ دا حُکمونه واورول. هغهٔ
وفرمائيل، ”د منسی قبيله چې څهٔ وائی هغه ټيک دی، ۶ او مالِک خُدائ فرمائی چې د صِلافحاد لوڼه آزادې دی چې د چا
سره هم وادهٔ کول غواړی خو په خپله قبيله کښې به يې کوی. ۷ د يوې بنی اِسرائيلی قبيلې جائيداد به بلې قبيلې ته نهٔ شی
ورکولے. ۸ هره يوه ښځه چې په کومه بنی اِسرائيلی قبيله کښې ميراث اخلی نو هم د هغه قبيلې د سړی سره به وادهٔ
کوی. نو داسې ټولو بنی اِسرائيلو ته به د خپل پلار نيکهٔ په جائيداد کښې ميراث ملاويږی، ۹ او د يوې قبيلې جائيداد به بلې
قبيلې ته نهٔ ملاويږی. هره بنی اِسرائيلی قبيله به خامخا خپله د ميراث زمکه لری.“ ۱۰-۱۱ نو د صِلافحاد لوڼو، محلاه،
تِرضاه، حجلاه، مِلکاه او نوعاه هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو او هغوئ خپلو د
ترونو زامنو سره ودونه وکړل. ۱۲ هغوئ د يوسف زوئ منسی قبيلې په کورَنو کښې ودونه وکړل او د هغوئ جائيداد د
هغوئ د پلار په قبيله کښې پاتې شو. ۱۳ دا هغه اصُول او قانون دے کوم چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذريعه د موآب په
مېدانونو کښې د اُردن نه پورې يريحو ته مخامخ بنی اِسرائيلو له ورکړو.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹